

கந்தக்கதம்பம்

தொகுப்பாசிரியர்
ஆத்மீகவள்ளல் நா. முத்தையா

கந்தக் கதம்பம்

தொகுப்பு: ஆத்மஜோதி நா. முத்தையா

இந் நூல்
இந்து சமயப் பேரவைத் திருவடியார்
சைவப் புலவர், வித்துவான்
கு. வி மகாலிங்கம்
அவர்கள் நினைவாக
அவர்களின் குடும்பத்தார் ஆதரவுடன்
ஒன்ராறியோ இந்து சமயப் பேரவையினரால்
வெளியிடப் பெற்றது
25-02-2006

நூல்: கந்தக் கதம்பம்

வ்யவகூல க்ஞ்சிக்

தொகுப்பாசிரியர்: ஆத்மஜோதி நா. முத்தையா

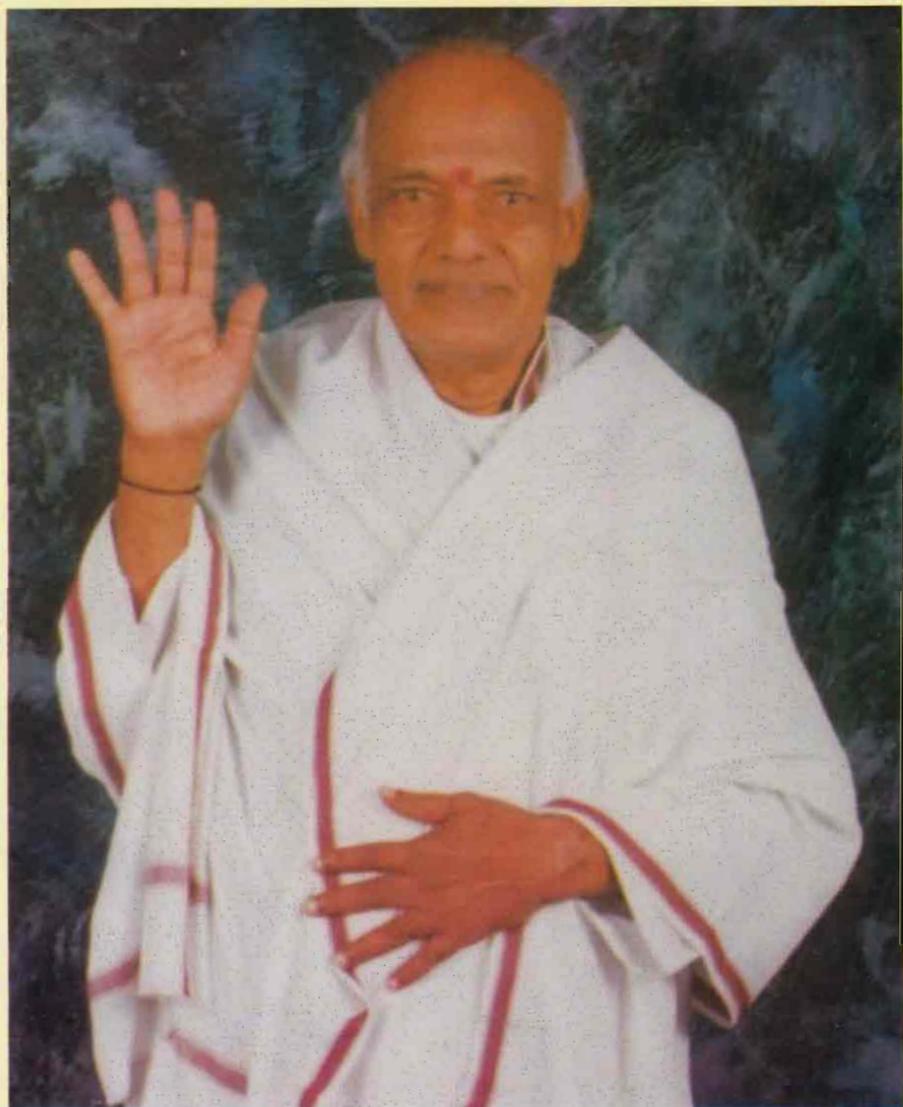
முதல் வெளியீடு: நள வருடம் ஆடி, 1976
ஆத்மஜோதி நிலையம்
நாவலப்பிட்டி
இலங்கை

இரண்டாவது பதிப்பு: 25-02-2006
ஒன்ராறியோ இந்து சமயப் பேரவை
கனடா

கந்தன் அருளால் கந்தரனுபூதி பெற்ற
சைவஆசாரசீலர், வித்துவான்,
சைவப்புலவர், பௌரானிகச்செம்மல்
கு. வி. மகாலிங்கம்
அவர்களுக்கு
இந்நூல் சமர்ப்பணம்

கந்தக்கதம்பம்
தொகுப்பாசிரியர் நா. முத்தையா

பதிப்புரை

கந்தன் என்ற பெயரின்மேல் தமிழர்களுக்கு நீங்காத பிரேமை. கோயிலின் பெயர்களே அதற்கு அத்தாட்சி. நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில், மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி கோயில், இணுவில் கந்தசுவாமி கோயில், இப்படி எத்தனையோ பெயர்கள். ஈழத்தில் சிறந்த தலம்-கதிர்காமம். புராணங்களுள் சிறந்தது கந்தபுராணம்.

தமிழர் மத்தியில் கந்தசாமி என்ற பெயர் வைப்பதிலேயே தனி ஒரு மகிமை.

“கந்தசாமியே எந்தன் சொந்த சாமியே” என்று பஜனைபாடுவார்கள், அப்பர் சுவாமிகள் “நங்கடம்பனை” என்று உரிமையோடு பாடுவார்.

செந்தமிழ்ப்பிரியரான கந்தவேளை எந்த வேளையும் தியானித்து வேலை வணங்குவதையே வேலையாகக் கொண்டவர்கள் தமிழர்கள்.

கந்தப் பெருமானுடைய இணையற்ற கீர்த்தி ஒன்றுதான் கலியில் வரும் பாவங்களைப் போக்க வல்லது என்பது வியாச முனிவருடைய கருத்தாகும்.

முருகப் பெருமானுடைய ஆயிரக்கணக்கான நாமங்களுள் ‘கந்தன்’ என்பது தனிச் சிறப்புடையது. ஆறு திருமேனிகளும் ஒன்றுபட்டவன் ஆனமையினால் கந்தன் என்னும் பெயரைப் பெற்றவன் என்பர். கந்தன் என்ற சொல்லுக்கு வட மொழியில் பகைவர்களுடைய பராக்கிரமத்தை வற்றச் செய்கின்றவன் என்பது பொருள். ஆன்மாக்களுக்குப் பற்றுக்கோடானவன் கந்தன்.

ஒன்றுபட்டவன் தான் அனைவரையும் அருளிலே ஒன்றுபடுத்துவான். ஆகவேதான் கதிர்காமக் கந்தனை சாதி சமய வேறுபாடின்றி எல்லாரும் போற்றுகின்றனர். கந்தனது புகழ் திருமுருகாற்றுப்படையிலிருந்து இன்றுவரை வளர்ந்து வந்துள்ளது.

கந்தனுடைய சிறந்த புகழ் நூல்களைத் தொகுத்து கந்தக் கதம்பமாக வெளியிடுவதில் ஆத்மஜோதி நிலையம் பெருமகிழ்வுறுகின்றது. கந்தக் கதம்பத்தைத் தினமும் பாராயணம் செய்து வருவோர் தவறாமல் கந்தனது திருவருளுக்காளாவர் என்பதில் எள்ளளவேனும் சந்தேகம் இல்லை.

ஆத்மஜோதி நிலையம்,

நா. முத்தையா

நாவலப்பிட்டி. 1-7-76

இரண்டாம் பதிப்புரை

உயர்ந்த முருக இலக்கியமான இந்நூல் ஆத்மீக வள்ளல் திரு. நா. முத்தையா அவர்களினால் 1976ஆம் ஆண்டு தொகுக்கப்பட்டு இலங்கை நாவலப்பிட்டி ஆதமஜோதி நிலையத்தினரால் வெளியிடப்பட்டது. 30 ஆண்டுகளுக்குப் பின்பு அவரால் தாயிக்கப்பட்ட ஒன்றாறியோ இந்து சமயப் பேரவை இந் நூலை வெளியிட திருவருள் கை கூடியுள்ளது. நாவலப்பிட்டியில் வெளியிடப்பட்ட இந் நூலின் ஒரு பிரதி சைவப் புலவர், வித்துவான் கு. வி. மகாலிங்கம் ஐயா தன் பாராயன நூலாக வைத்திருந்தார்.

ஆத்மஜோதியாரின் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றி பணியாற்றும் பேரவையினரால் இந்நூல் வெளியிடப்படவேண்டு மென்பது பௌரானிகப் பெருந்தகையான ஆசாரசீலர் கு. வி. மகாலிங்கம் ஐயாவின் உயர்ந்த நோக்கமாகும்.

கடந்த ஓக்ரோபர் மாதம் கந்தக் கதம்பம் என்ற இந்நூலின் பழைய பிரதியை அருள்மிகு நல்லூர் முருகன் ஆலயத்தில் வைத்து அடியேனிடம் கையளித்தார். அடியேன் பிரதியை பெற்றுக் கொண்டு வருகிற வருடம் கோடை காலத்தில் வெளியிடுவோம் எனக் கூறியிருந்தேன். ஒரு சில மாதங்களில் பெரியார் வயது முதிர்ச்சியினால் ஏற்படும் நோய்களுக்கு ஆளாகியிருந்தார். தன் கண்முன்னால் தான் சுக பலமாக இருக்கும் பொழுது இந்நூலை வெளியிட வேண்டும் என விரும்பியிருந்தார். தொலைபேசி மூலம் மிக விரைவில் இந்நூலை வெளியிடும்படி என்னிடம் வற்புறுத்திக் கூறியிருந்தார். அதற்கிடையில் எல்லாம் வல்ல ஆடவல்லான் அவரைத் தன் திருவடியில் சேர்த்துக்கொண்டார். எல்லாம் அவன் செயல், எப்பவோ முடிந்த காரியம், நாமொன்றும் அறியோம் என்ற செல்லப்பா சுவாமிகளின் வேத வாக்கியங்களை மனதில் கொண்டு ஆறுதல் அடைவோம்.

எமது ஈழமக்களில் குறிப்பாக குடாநாட்டு மக்களின் கலாச்சாரம் கந்தப் புராணக் கலாச்சாரம் எனப் பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை தன் பேச்சிலும் எழுத்திலும் குறிப்பிட்டுள்ளார். பெரியார் கு. வி. மகாலிங்கம் ஐயா அவர்கள் பண்டிதமணியின் மரபிலே பிறந்தவர். தன் இருபதாவது வயது தொடக்கம் கந்தப் புராணத்திற்கு பலன் சொல்லும் பௌரானிகராக முருகப்பெருமானை வழிபடு தெய்வமாகக் கொண்டவர். அவரின் அபிலாசையை பூர்த்தி செய்ய முடியவில்லையே என்ற மனக்குமுறல்

அடியேனை உறுத்தியது. பெரியாரின் அபிலாசையை நிறைவேற்று வதற்கும் என்னுடைய மனப் போராட்டத்தை பூர்த்தி செய்வதற்கும் முன்வந்தவர் அவருடைய புதல்வர்களில் ஒருவரான பொறியியலாளர் வரதகுமார் ஆவார். அவரின் பெரும் உதவியினால் இந்நூல் பெரியாரின் 31ம் நாள் அவருக்கு சமர்ப்பணமாக வெளிவருகின்றது.

கந்தக் கதம்பம் என்ற இந்நூல் சங்க இலக்கிய காலத்தில் நக்கீரரால் இயற்றப்பட்ட திருமுருகாற்றுப்படையில் இருந்து நாவலப்பிட்டி ஆத்மஜோதியின் முன்னாள் கௌரவ ஆசிரியர் க. இராமச்சந்திராவின் கதிர்காமப் பதிகம் வரை உள் அடக்கப்பட்டுள்ளது. அருணகிரிநாதர், குமரகுருபுரர், சிதம்பர சுவாமிகள், பாம்பன் சுவாமிகள், இராமலிங்க சுவாமிகள் போன்ற அருளாளர்களின் பாடல்களும் தேடக் கிடைக்காத இன்னும் பல அற்புதம் நிறைந்த முருக இலக்கியங்களும் இந்நூலில் இடம்பெறுகிறது.

இகபர சுகங்களை வழங்கும் முருகப்பெருமானின் பக்திப் பனுவல்கள் நிறைந்த இந்நூலில் அடங்கிய பாடல்களைப் பாடியவர்களும் ஞானம் நிறைந்த அருளாளர்கள். இவற்றை தொகுத்தவரும் ஞானதபோதனரான ஆத்மஜோதியார். இந் நூலை மேற்குலக நாடுகளில் வெளிவரவேண்டுமென கையளித்தவரும் உயர்ந்த சைவ ஆசாரசீலரும் முருக பக்தருமான சைவப் பெரியார். திருவருள் மானிடப் போர்வை போர்த்த பெரியார்களைக் கருவியாகவைத்து தன் காரியத்தை முடித்துக் கொள்ளுவது வழக்கம்.

இந் நூலை வடிவமைப்புச் செய்த திரு. மா. கனகசபாபதி அவர்களுக்கும் அழகுற அச்சுப் பதிவு செய்த விவேகா அச்சகத்தினருக்கும் பேரவையின் சார்பில் என் நன்றிகள்

ஒரே கருத்துள்ள நண்பர்களாகிய பேரவையின் தாபகரும் என் குருதேவருமான ஆத்மஜோதியாரும், என் பேரன்புக்குரிய கு. வி . மகாலிங்கம் ஐயாவும் எல்லாம் வல்ல சிவபெருமானின் திருவடி நிழலில் இருந்து பேரின்பம் எய்தும் வேளை எங்கள் செயல்களை தங்கள் அந்தக் கரணங்களால் அறிந்து பேரின்பம் அடைவர்.

இந் நூலை வெளியிடுவதற்கு பொருளாதார உதவி புரிந்த பெரியாரின் புதல்வர்களில் ஒருவரான வரதகுமார் அவர்களுக்கும், குடும்பத்தினருக்கும் பேரவையின் சார்பில் நன்றிகள்.

சிவ. முத்துலிங்கம்
நூல் வெளியீட்டுப் பொறுப்பாளர்
ஒன்ராறியோ இந்து சமயப் பேரவை

ஞாபக உரை

சைவப் புலவர், வித்துவான் கு. வி. மகாலிங்கம்

கவியோகி சுத்தானந்த பாரதியார் இலங்கைக்கு வருகைதந்து நாவலப்பிட்டி ஆத்மஜோதி நிலையத்தில் தங்கியிருந்தகாலம் அடியேன் கெக்கிறாவையில் தொழில் நிமித்தம் வாழ்ந்துகொண்டிருந்தேன்.

ஆத்மஜோதி நா. முத்தையா அவர்கள் நாவலப் பிட்டியில் இருந்து அன்னம் சோடித்த காரில் யோகியாரை கெக்கிராவை சைவ பரிபாலனசபைக்கு அனுப்பியிருந்தார். அடியேன் சபை சார்பில் விழாவில் நன்றிநவின்றது. அடியேனை நாவலர் வழி வந்த தொண்டன் என்று யோகியார் பாராட்டினார். இந் நிகழ்வு சபை அறிக்கையிலும் எழுதப்பட்டது. அதன் பலன் ஆத்மஜோதி சபை (இந்து சமயப் பேரவை) நாவலரின் 125வது குருபூசையில் அடியேனைப் பாராட்டியது.

இந்நூலில் ஆத்மஜோதி நா. முத்தையரின் ஆத்மீக வழிகாட்டியான க. இராமசந்திரா அவர்கள் தன் கதிர்காமப் பதிகத்தில் கந்தக்கடம்பனே கலியுகத்தன்னில் கண்கண்ட கடவுள் நீயே என்று போற்றுவது அற்புதம். இராமச்சந்திரா ஐயா அவர்கள் நயினாதீவைச் சேர்ந்தவர். இல்லற ஞானி. இவரே முன்பு மகாத்மா காந்தியை ஈழத்திற்கு வரவழைத்து விழாவிிற்குத் தலைமைதாங்கியவர்.

அடியேன் அந்தக் காலத்தில் (கெக்கிராவையில் வாழும் காலத்தில்) கந்தர்கலி வெண்பாவை சிங்களத்தில் மொழி பெயர்த்து அல்வின் அச்சகத்தில் அச்சடிக்கக் கொடுத்தேன். ஆனால் பல நாட்களாகியும் அடிக்கவில்லை. நான் நேரே சென்று கேட்ட பொழுது அச்சக உரிமையாளர் அழுதபடி மண்ணிப்புக் கேட்டார். நான் என்ன என்று கேட்டேன். நால் எழுதிய கொப்பி மழையில் நனைந்து விட்டது என்று காட்டினார். நான் முருகன் செயல் என்று தெளிந்து திருமபி விட்டேன். அதன்பின் எம் இனத்திற்கு அழிவு நிகழ்ந்தது. எல்லாம் அவன் செயல்! கந்தக் கதம்பம் என்ற இந்த உயர்ந்த நூலைப் பெற்று படித்து உணர்ந்து உயர்வு பெறுவீர்களாக.

கந்தக் கதம்பம் பொருளடக்கம்

நூற்பெயர்

பக்கம்

காப்பு	1
கந்தர் அனுபூதி	2
கந்தர் அலங்காரம்	10
திருமுருகாற்றுப் படை	27
வேல் வணக்கம்	38
திருமுருகாற்றுப்படையின் சிறப்பு	39
கந்தர் கலிவெண்பா	41
கந்தர் சஷ்டி கவசம்	51
தெய்வமணி மாலை	60
சண்முக கவசம்	77
ஆறுபடை வீடு (திருப்புகழ்)	82
ஈழத் திருத்தலங்கள் (திருப்புகழ்)	84
சீர் பாத வகுப்பு	86
வேல் வகுப்பு	88
திரு வேளைக்காரன் வகுப்பு	89
கடைக் கணியல் வகுப்பு	91
பிள்ளைத் தமிழ்	93
குன்றுதோறாடல்	99
தல புராணத் துதிகள்	123
இராமலிங்கர் பாடல்கள்	134
நவரத்தின மாலை	136
பேரின்பக் கீர்த்தனம்	141
சண்முக நாமவளி	144
ஸ்ரீ செல்வ. மு. க. சுவாமி நாமாவளி	147
அகத்திய பஞ்சகம்	150
முருக நாமவளி	151
முருகன் அருச்சனை	153
கதிர்காமப் பதிகம்	157
அஷ்டோத்திர ஸத நாமாவளி	163
வாழ்த்து.	165

உ
முருகா

கந்தக் கதம்பம்

(ஸ்ரீ சுப்ரமணிய சுவாமி தோத்திரங்கள்)

காப்பு

வாரணத் தானை அயனை விண்ணோரை மலர்க்கரத்து
வாரணத் தானை மகத்து வென்றோன் மைந்தனைத் துவச
வாரணத் தானைத் துணை நயந்தாை, வயல் அருணை
வாரணத் தானைத் திறைகொண்ட யானை யை வாழ்த்துவனே.

உம்பர்தருத் தேநுமணிக்

ஒண்கடலில் தேனமுதத்

இன்பரசத் தேபருகிப்

என்றனுயிர்க் காதரவுற்

தம்பிதனக் காகவனத்

தந்தைவலத் தாலருள்கைக்

அன்பர்தமக் கானநிலைப்

ஐந்துகரத் தானைமுகப்

கசிவாகி

துணர்வுறி

பலகாலும்

றருள்வாயே

தணைவோனே

கனியோனே

பொருளோனே

பெருமாளே.

ஸ்ரீ அருணகிரிநாத சுவாமிகள் அருளிய
கந்தர் அநுபூதி
கலிவிருத்தம்

காப்பு

நெஞ்சக் கன கல்லு நெகிழ்ந்(து) உருகத்
தஞ்சத்(து) அருள் சண்முகனுக்கு இயல்சேர்
செஞ்சொல் புனை மாலை சிறந்திடவே
பஞ்சக்கர ஆனை பதம் பணிவாம்.

‘ஆடும் பரி, வேல், அணிசேவல்’ எனப்
பாடும் பணியே பணியா அருள்வாய்!
தேடும் கயமா முகனைச் செருவில்
சாடும் தனி யானை சகோதரனே. 1

உல்லாச, நிராகுல, யோக, இதச்,
சல்லாப, விநோதனும் நீ அலையோ?
எல்லாம் அற, என்னை இழந்த நலம்
சொல்லாய், முருகா! சுரபு பதியே! 2

வானோ? புனல் பார் கனல் மாருதமோ?
ஞானோதயமோ? நவில் நான் மறையோ?
யானோ? மனமோ? எனை ஆண்ட இடம்
தானோ? பொருளாவது சண்முகனே! 3

வளைபட்ட கைம் மாதொடு, மக்கள் எனும்
தளைபட்(டு), அழியத் தகுமோ? தகுமோ?
கிளைபட்(டு) எழு சூர் உரமும், கிரியும்,
தொளைபட்(டு) உருவத் தொடு வேலவனே! 4

மக மாயை களைந்திட வல்ல பிரான்
முகம் ஆறும் மொழிந்து மொழிந்திலனே!
அகம், மாடை, மடந்தையர் என்(று) அயரும்
சக மாயையுள் நின்று தயங்குவதே! 5

திணியான மனோ சிலை மீது, உனதாள்
அணியார் அரவிந்தம் அரும்பு மதோ?
'பணியா?' என, வள்ளி பதம் பணியும்
தணியா அதிமோக! தயா பரணே!

6

கெடுவாய் மனனே! கதிகேள், கரவாது
இடுவாய், வடிவேல் இறைதாள் நினைவாய்
சடுவாய் நெடு வேதனை தூள்படவே
விடுவாய் விடுவாய் வினை யாவையுமே.

7

அமரும் பதி, கேள், அகம் ஆம் எனும், இப்
பிமரம் கெட மெய்ப் பொருள் பேசியவா!
குமரன் கிரி ராச குமாரி மகன்
சமரம் பொரு தானவ நாசகனே.

8

மட்டுர் குழல் மங்கையர் மையல் வலைப்
பட்டு, ஊசல்படும் பரிசு என்று ஒழிவேன்?
தட்டு ஊடு அற, வேல் சைலத்(து) எறியும்
நிட்டூர, நிராகுல, நிர்ப்பயனே!

9

கார் மா மிசை காலன் வரில், கலபத்(து)
ஏர்மா மிசை வந்து, எதிர்ப் படுவாய்!
தார் மார்ப! விலாரி தலாரி எனும்
சூர்மா மடியத் தொடு வேலவனே!

10

'கூ கா' என என் கிளை கூடி அழப்
போகா வகை, மெய்ப்பொருள் பேசியவா!
நாகாசல வேலை! நாலுகவித்
தியாகா! சுரலோக சிகாமணியே!

11

செம்மான் மகளைத் திருடும் திருடன்,
பெம்மான் முருகன், பிறவான், இறவான்
'சும்மா இரு சொல் அற என்றலுமே,
அம்மா! பொருள் ஒன்றும் அறிந்திலனே.

12

முருகன், தனிவேல் முனி, நம் குரு' என்று,
அருள்கொண்டு அறியார் அறியும் தரமோ!
உரு அன்று, அரு அன்று, உளது அன்று, இலது அன்று
இருள் அன்று, ஒளி அன்று என நின்றதுவே. 13

கைவாய் கதிர்வேல் முருகன் கழல்பெற்று
உய்வாய், மனனே! ஒழிவாய் ஒழிவாய்
மெய் வாய் விழி நாசியொடும் செவி ஆம்
ஐவாய் வழி செல்லும் அவா வினையே. 14

முருகன், குமரன், குகன் என்று மொழிந்து,
உருகும் செயல் தந்து உணர்(வு) என்று அருள்வாய்?
பொரு புங்கவரும், புவியும், பரவும்
குருபுங்கவ! எண் குண பஞ்சரனே! 15

பேராசை எனும் பிணியில் பிணிபட்டு,
ஓரா வினையேன் உழலத் தகுமோ?
வீரா! முதுகுர் படவேல் எறியும்
சூரா! சுரலோக தூரத் தரனே! 16

யாம் ஓதிய கல்வியும், எம் அறிவும்,
தாமே பெற, வேலவர் தந்ததனால்,
பூமேல் மயல்போய், அறம் மெய்ப் புணர்வீர்
நாமேல் நடவீர், நடவீர் இனியே. 17

உதியா, மரியா, உணரா, மறவா,
விதிமால் அறியா, விமலன் புதல்வா!
அதிகா! அநகா! அபயா! அமரா
பதி காவல! சூர பயங்கரனே! 18

வடிவும் தனமும் மனமும் குணமும்
குடியும் குலமும் குடிபோ கியவா!
அடி அந்தம் இலா அயில் வேல் அரசே!
மிடி என்று ஒரு பாவி வெளிப் படினே. 19

அரிதாகிய மெய்ப் பொருளுக்கு அடியேன்
உரிதா உபதேசம் உணர்த்தியவா!
விரிதாரண! விக்ரம வேள்! இமையோர்
புரிதாரக! நாக புரந்தரனே! 20

கருதா மறவா நெறிகாண, எனக்கு
இருதாள் வனசம் தர என்று இசைவாய்
வரதா! முருகா! மயில் வாகனனே!
விரதா! சுர சூர விபாடணனே! 21

காளைக் குமரேசன் எனக் கருதித்
தாளைப் பணியத் தவம் எய்தியவா!
பாளைக் குழல் வள்ளி பதம் பணியும்
வேளைச் சுர பூபதி மேருவையே! 22

அடியைக் குறியாது அறியாமையினால்
முடியக் கெடவோ? முறையோ! முறையோ!
வடி விக்ரம வேல் மகிபா! குறமின்
கொடியைப் புணரும் குண பூதரனே! 23

சூர்வேல் விழி மங்கையர் கொங்கையிலே
சேர்வேன், அருள் சேரவும் எண்ணுமதோ!
சூர் வேரொடு குன்று தொளைத்த, நெடும்
போர் வேல்! புரந்தர பூபதியே! 24

மெய்யே என வெவ்வினை வாழ்வை உகந்து
ஐயோ! அடியேன் அலையத் தகுமோ?
கையோ, அயிலோ, கழலோ, முழுதும்
செய்யோய் மயில் ஏறிய சேவகனே! 25

ஆதாரம் இலேன், அருளைப் பெறவே
நீதான் ஒரு சற்றும் நினைந் திலையே!
வேதாகம ஞான வினோத! மன
அதீதா! சுரலோக சிகாமணியே! 26

மின்னே நிகர் வாழ்வை விரும்பிய யான்
என்னே! விதியின் பயன் இங்கு இதுவோ?
பொன்னே! மணியே! பொருளே! அருளே!
மன்னே! மயில் ஏறிய வானவனே!

27

ஆனா அமுதே! அயில்வேல் அரசே!
ஞானா கரனே! நவிலத் தகுமோ?
யான் ஆகிய என்னை விழுங்கி வெறும்
தானாய் நிலை நின்றது, தற்பரமே.

28

இல்லை எனும் மாயையில் இட்டனை நீ,
பொல்லேன் அறியாமை பொறுத்திலையே
மல்லே பரி பன்னிரு வாகுவில், என்
சொல்லே புனையும் சுடர் வேலவனே!

29

செவ்வான் உருவில் திகழ் வேலவன், அன்று
ஒவ்வாதது என உணர்வித்ததுதான்,
அவ்வாறு அறிவார் அறிகின்றது அலால்,
எவ்வாறு ஒருவர்க்கு இசைவிப்பதுவே?

30

'பாழ்வாழ்வு எனும் இப் படுமாயையிலே
வீழ்வாய்' என, என்னை விதித்தனையே!
தாழ்வானவை செய்தன தாம் உளவோ?
வாழ்வாய் இனிநீ மயில்வாகனனே!

31

கலையே பதறிக் கதறித் தலையூடு
அலையே படுமாறு, அதுவாய் விடவோ?
கொலையே புரி வேடர் குலப் பிடிதோய்
மலையே! மலைசூறிடு வாகையனே.

32

சிந்தாகுல இல்லொடு, செல்வம் எனும்
விந்தாடவி, என்று விடப் பெறுவேன்!
மந்தாகினி தந்த வரோதயனே!
கந்தா! முருகா! கருணகரனே!

33

சிங்கார மடந்தையர் தீநெறி போய்
மங்காமல், எனக்கு வரம் தருவாய்
சங்கார மசிகா வலசண் முகனே!
கங்கா நதி பால! கிருபாகரனே!

34

விதிகாணும் உடம்பை விடா வினையேன்,
கதிகாண, மலர்க் கழல் என்று அருள்வாய்?
மதிவாழ் நுதல் வள்ளியை அல்லது, பின்
துதியா விரதா! சுரபூபதியே!

35

'நாதா! குமரா! நம!' என்று அரணார்
'ஓதாய்' என, ஓதியது எப்பொருள் தான்?
வேதா முதல் விண்ணவர் குடும் மலர்ப்
பாதா! குறமின் பத சேகரனே!

36

'கிரிவாய் விடு விக்ரம வேல் இறையோன்
பரிவாரம்' எனும் பதம் மேவலையே
புரிவாய் மனனே! பொறையாம் அறிவால்
அரிவாய், அடியோடும் அகந்தையையே.

37

ஆதாளியை, ஒன்று அறியேனை, அறத்
தீது ஆளியை, ஆண்டது செப்புமதோ!
கூதாள கிராத குலிக்கு இறைவா!
வேதாள கணம் புகழ் வேலவனே!

38

மாஏழ் சனனம் கெட, மாயை விடா,
மூ ஏடணை என்று முடிந்திடுமோ!
கோவே! குறமின் கொடிதோள் புணரும்
தேவா! சிவசங்கர தேசிகனே!

39

வினை ஓட விடும் கதிர்வேல் மறவேன்,
மனையோடு தியங்கி மயங்கிடவோ?
சுனையோடு, அருவித் துறையோடு, பசுந்
தினையோடு, இதனோடு திரிந்தவனே!

40

சாகாது எனையே சரணங்களிலே
கா கா, நமனார் கலகம் செய்யும் நாள்
வாகா! முருகா! மயில் வாகனனே!
யோகா! சிவஞான உபதேசிகனே!

41

குறியைக், குறியாது குறித்து அறியும்
நெறியைத், தனிவேலை நிகழ்த்திடலும்
செறிவு அற்று, உலகோடு உரை சிந்தையும் அற்று
அறிவு அற்று, அறியாமையும் அற்றதுவே.

42

தூசா மணியும் துகிலும் புனைவாள்
நேசா! முருகா! நினது அன்பு அருளால்
ஆசா நிகளம் துகளாயின பின்,
பேசா அநுபூதி பிறந்ததுவே.

43

சாடும் தனிவேல் முருகன் சரணம்
சூடும்படி தந்தது சொல்லுமதோ?
வீடும், சுரர் மாமுடி, வேதமும், வெம்
காடும், புனமும் கமழும் கழலே.

44

கரவாகிய கல்வி உளார் கடைசென்று
இரவா வகை மெய்ப்பொருள் ஈகுவையோ?
குருவா! குமரா! குலிசாயுத! குஞ்
சரவா! சிவயோக தயாபரனே!

45

எம் தாயும், எனக்கு அருள் தந்தையும் நீ,
சிந்தாகுலம் ஆனவை தீர்த்து எனையாள்
கந்தா! கதிர் வேலவனே! உமையாள்
மைந்தா! குமரா! மறை நாயகனே!

46

ஆறு ஆறையும் நீத்து, அதன்மேல் நிலையைப்,
பேறா அடியேன, பெறுமாறு உளதோ?
சீறாவரு குர் சிதைவித்து, இமையோர்
கூறா, உலகம் குளிர்வித்தவனே!

47

அறிவு ஒன்று அற நின்று, அறிவார் அறிவில்
பிரிவு ஒன்று அற நின்ற பிரான் அலையோ?
செறிவு ஒன்று அற வந்து, இருளே சிதைய,
வெறி வென்றவரோடு உறும் வேலவனே! 48

தன்னந் தனி நின்றது, தான் அறிய
இன்னம் ஒருவர்க்கு இசைவிப் பதுவோ?
மின்னும் கதிர்வேல் விகிர்தா! நினைவார்
கின்னம் களையும் கிருபை சூழ் சுடரே! 49

மதி கெட்டு, அறவாடி, மயங்கி, அறக்
கதி கெட்டு, அவமே கெடவோ கடவேன்?
நதி புத்திர! ஞான சுகாதிப! அத்
திதி புத்திரர், வீறு அடு சேவகனே. 50

உருவாய் அருவாய் உளதாய் இலதாய்
மருவாய் மலராய், மணியாய் ஒளியாய்க்
கருவாய் உயிராய்க், கதியாய் விதியாய்க்
குருவாய் வருவாய், அருள்வாய் குகனே! 51

கந்தர் அனுபூதி முற்றிற்று.

2. கந்தரலங்காரம்

(ஸ்ரீ அருணகிரிநாத சுவாமிகள் அருளியது)

கட்டளைக் கலித்துறை

காப்பு

அடலருணைத் திருக்கோபுரத்தே, அந்த வாயிலுக்கு
வடஅருகில் சென்று கண்டு கொண்டேன், வருவார் தலையில்
தடபடெனப் படு குட்டுடன், சர்க்கரை மொக்கிய கைக்
கடதட கும்பக் களிற்றுக் கிளைய களிற்றினையே.

நூல்

பேற்றைத் தவம் சற்றும் இல்லாத என்னை ப்ரபஞ்சம் என்னும்
சேற்றைக் கழிய வழி விட்டவா! செஞ் சடாடவி மேல்
ஆற்றைப், பணியை, இதழியைத், தும்பையை, அம்புலியின்
கீற்றைப் புனைந்த பெருமான் குமாரன் க்ருபாகரனே. 1

அழித்துப் பிறக்க ஒட்டா அயில்வேலன் கவியை அன்பால்
எழுத்துப் பிழையறக் கற்கின்றிலீர் எரி மூண்ட(து) என்ன
விழித்துப் புகையெழப் பொங்கு வெம் கூற்றன் விடுங் கயிற்றால்
கழுத்தில் சுருக்கிட(டு) இழுக்கும் அன்றோ கவி கற்கின்றதே.

தேரணி யிட்டுப் புரமெரித்தான் மகன் செங்கையில் வேல்
கூரணி யிட(டு) அணுவாகிக் கிரௌஞ்சம் குலைந்(து) அரக்கர்
நேரணி யிட்டு வளைந்த கடகம் நெளிந்தது சூர்ப்
பேரணி கெட்டது தேவேந்ர லோகம் பிழைத்துவே. 3

ஓர ஒட்டார் (ஓ)ன்றை, உன்ன ஒட்டார் மலர் இட்டு (உ)னதாள்
சேர ஒட்டார் (ஐ)வர் செய்வதென் யான்? சென்று தேவர் உய்யச்
சேர நிட்டுரனைச் சூரனைக் காருடல் சோரி கக்கக்
கூர கட்டாரி யிட(டு) ஓர் இமைப் போதினில் கொன்றவனே! 4

திருந்தப் புவனங்கள் ஈன்றபொற் பாவை திருமுலைப்பால்
அருந்திச் சரவணப் பூந்தொட்டில் ஏறி அறுவர் கொங்கை
விரும்பிக் கடலழக் குன்றழச் சூரழ விம்மியமும்
குருந்தைக் குறிஞ்சிக் கிழவன் என்று ஓதுங் குவலயமே. 5

பெரும்பைம் புனத்தினுள் சிற்றேனல் காக்கின்ற

பேதை கொங்கை

விரும்பும் குமரனை மெய்யன்பினால் மெல்ல மெல்ல வுள்ள
அரும்புந் தனிப் பரமானந்தம் தித்தித்(து) அறிந்த அன்றே
கரும்புந் துவர்த்துச் செந்தேனும் புளித்(து) அறக் கைத்ததுவே. 6

சளத்தில் பிணிபட்டு அட்டுக் கிரியைக்குள் தவிக்கும் என்றன்
உளத்தில் ப்ரமத்தைத் தவிர்ப்பாய் அவுணர் உரத்து (உ)திரக்
குளத்தில் குதித்துக் குளித்துக் களித்துக் குடித்து வெற்றிக்
களத்தில் செருக்கிக் கழு(து) ஆடவேல் தொட்ட காவலனே. 7

ஒளியில் விளைந்த உயர் ஞான பூதரத்(து) உச்சியின் மேல்
அளியில் விளைந்தது ஓர் ஆனந்தத் தேனை அநாதியிலே
வெளியில் விளைந்த வெறும்பாழைப் பெற்ற வெறுந்தனியைத்
தெளிய விளம்பியவா, முகம் ஆறுடைத் தேசிகனே. 8

தேன் என்று பா(கு) என்று உவமிக்கொணா மொழித் தெய்வ
வள்ளி

கோன் அன்று எனக்கு உபதேசித்த(து) ஒன்று உண்டு
கூறவற்றோ!

வான் அன்று, கால் அன்று, தீயன்று நீர் அன்று மண்ணும்
அன்று

தான் அன்று, நான் அன்று அசரீரி அன்று சரீரி அன்றே. 9

சொல்லுகைக்கு இல்லையென்று எல்லாம் இழந்து சும்மா
இருக்கும்

எல்லையுள் செல்ல எனை விட்டவா? இகல் வேலன், (நல்ல)
கொல்லியைச் சேர்க்கின்ற சொல்லியைக் கல்வரைக்

கொவ்வைச் செவ்வாய்

வல்லியைப் புல்கின்ற மால்வரைத் தோள் அண்ணல்
வல்லபமே. 10.

சூசை நெகிழா வெற்றி வேலோன் அவுணர் குடர் குழம்பக்
கசையிடு வாசி விசைகொண்ட வாகனப் பீலியின் கொத்(து)
அசைபடு கால்பட்டு அசைந்தது மேரு அடியிட எண்
சிசைவரை தூள்பட்ட அத்தூளின் வாரி திடர் பட்டதே. 11

படைபட்ட வேலவன்பால் வந்த வாகைப் பதாகையென்னும்
தடைபட்ட சேவல் சிறகடிக் கொள்ளச் சலதி கிழிந்து
உடைப்பட்ட(து) அண்ட கடாகம் உதிர்ந்தது(உ)டு படலம்
இடைபட்ட குன்றமும் மாமேருவெற்பும் இடிபட்டவே. 12

ஓருவரைப் பங்கில் உடையாள் குமாரன் உடைமண்சேர்
திருவரைக் கிண்கிணி ஓசை படத் திடுக்கிட(டு) அரக்கர்
வெருவரத் திக்குச் செவிடுபட்(டு) எட்டு வெற்பும் கனகப்
பருவரைக் குன்றும் அதிரந்தன தேவர் பயம் கெட்டதே. 13

குப்பாச வாழ்க்கையுள் கூத்தாடும் ஐவரில் கொட்டி அடைந்த
இப்பாச நெஞ்சனை யீடேற்றுவாய் இருநான்கு வெற்பும்
அப்பாதியாய்விழ மேருங் குலுங்க விண்ணாரும் உய்யச்
சப்பாணி கொட்டிய கை ஆறிரண்டுடைச் சண்முகனே. 14

தாவடி யோட்டும் மயிலிலும் தேவர் தலையிலும் என்
பாவடி யேட்டிலும் பட்டதன்றோ படி மாவலிபால்
மூவடி கேட்டு அன்று மூதண்ட கூடம் முகடு முட்டச்
சேவடி நீட்டும் பெருமான் மருகன்றன் சிற்றடியே. 15

தடுங்கோள் மனத்தை விடுங்கோள் வெகுளியைத்
தானம் என்றும்
இடுங்கோள் இருந்தபடி யிருங்கோள் ஏழு பாரும் உய்யக்
கொடுங்கோபச் சூருடன் குன்றம் திறக்கத் துளைக்க வைவேல்
விடுங்கோள் அருள்வந்து தானே உமக்கு வெளிப்படுமே. 16

வேதாகம சித்ர வேலாயுதன் வெட்சி பூத்த தண்டைப்
பாதார விந்தம் அரணாக அல்லும் பகலும் இல்லாச்
சூதான(து) அற்ற வெளிக்கே ஒளித்துச் சம்மா இருக்கப்
போதாய் இனி மனமே தெரியா(து) ஒரு பூதர்க்குமே. 17

வையிற் கதிர்வடி வேலோனை வாழ்த்தி வறிஞர்க்கு(கு) என்றும்
நொய்யிற் பிளவு(வு) அளவேனும் பகிர்மின்கள் நுங்கட(கு)
இங்ஙன்
வெய்யிற்(கு) ஒதுங்க உதவா உடம்பின் வெறு நிழல்போல்
கையிற் பொருளும் உதவாது காணுங் கடைவழிக்கே. 18

சொன்னகிரௌஞ்ச கிரியூ(டு) உருவத் துளைத்த வைமேல்
 மன்ன கடம்பின் மலர்மாலை மார்ப மௌனத்தை யுற்று
 நின்னை உணர்ந்(து) உணர்ந(து) எல்லாம் ஒருங்கிய
 நிர்க்குணம் பூண்டு
 என்னை மறந்(து) இருந்தேன் இறந்தே விட்ட(து) இவ்வுடம்பே.

கோழிக் கொடியன் அடி பணியாமல் குவலயத்தே
 வாழக் கருதும் மதியிலிகாள்! உங்கள் வல்வினைநோய்
 ஊழிற் பெருவலி உண்ண ஒட்டாது (உ)ங்கள் அத்தம்
 எல்லாம்
 ஆழப் புதைத்து வைத்தால் வருமோ நும் அடிப்பிறகே. 20

மரணப்ரமாதம் நமக்(கு) இல்லையாம், என்றும் வாய்த்ததுணை
 கிரணக் கலாபியும் வேலும் உண்டே! கிண்கிணி முகுள
 சரண ப்ரதாப சசிதேவி மங்கல்ய தந்து ரஷா
 பரண! க்ருபாகர! ஞானாகர! சுர பாஸ்கரனே! 21

மொய்தார் அணிகுழல் வள்ளியை வேட்டவன் முத்தமிழால்
 வைதாரையும் அங்கு வாழ வைப்போன் வெய்ய வாரணம்போல்
 கைதான் இருப(து) உடையான் தலைபத்தும் கத்தரிக்க
 எய்தான் மருகன், உமையாள் பயந்த இலஞ்சியமே. 22

தெய்வத் திருமலைச் செங்கோட்டில் வாழும் செழும்குடரே
 வை வைத்த வேல்படை வானவனே! மறவேன் உனைநான்
 ஐவர்க்(கு) இடம்பெறக்கால் இரண்(டு) ஒட்டி அதில் இரண்(டு)
 கைவைத்த வீடு குலையும் முன்னே வந்து காத்தருளே. 23

கின்னம் குறித்(து) அடியேன் செவி நீ அன்று கேட்கச்சொன்ன
 குன்னம் குறிச்சி வெளியாக்கி விட்டது கோடுகுழல்
 சின்னம் குறிக்கக் குறிஞ்சிக் கிழவர் சிறுமிதனை
 முன்னம் குறிச்சியில் சென்று கல்யாணம் முயன்றவனே. 24

தண்டாயுதமும் திரிகூலமும் விழத் தாக்கி, உன்னைத்
 திண்டாட வெட்டி விழ விடுவேன் செந்தில் வேலனுக்குத்
 தொண்டாகிய என் அவிரோத ஞானச் சுடர்வடிவாள்
 கண்டாயடா அந்தகா! வந்து பார் சற்ற(று) என் கைக்கெட்டவே.

நீலச் சிகண்டியில் ஏறும் பிரான், எந்த நேரத்திலும்
கோலக் குறித்தியுடன் வருவான் குருநாதன் சொன்ன
சீலத்தை மெள்ளத் தெளிந்(து) அறிவார் சிவயோகிகளே
காலத்தை வென்றிருப்பார் மரிப்பார் வெறுங் கர்மிகளே. 26

ஓலையுந் தூதரும் கண்டு திண்டாடல் ஒழித்(து) எடினக்குக்
காலையும் மாலையும் முன்னிற்குமே கந்த வேள் மருங்கில்
சேலையும் கட்டிய சீராவும் கையில் சிவந்த செச்சை
மலையும் சேவல் பாதகையும் தோகையும் வாகையுமே. 27

வேலே விளங்கு கையான் செய்ய தாளினில் வீழ்ந்(து) இறைஞ்சி
மாலே கொள இங்ஙன் காண்ப(து) அல்லால் மன வாக்குச்செய
லாலே அடைதற்(கு) அரிதாய் அருஉரு ஆகி ஒன்று
போலே யிருக்கும் பொருளை எவ்வாறு புகழ்வதுவே. 28

கடத்தில் குறத்தி பிரான் அருளால் கலங்காத சித்தத்
திடத்திற் புணையென யான்கடந்தேன் சித்ர மாதர் அல்குல்
படத்தில் கழுத்தில் பழுத்த செவ்வாயிற் பணையில் உந்தித்
தடத்தில் தனத்தில் கிடக்கும் வெங் காம சமுத்திரமே. 29

பால் என்பது மொழி பஞ்சு)என்பது பதம் பாவையர்கண்
சேல் எனபதாகத் திரிகின்ற நீ செந்திலோன் திருக்கை
வேல் என்கிலை கொற்றமயூரம் என்கிலை வெட்சித் தண்டைக்
கால் என்கிலை மனமே! யெங்ஙனே முத்தி காண்பதுவே. 30

பொக்கக் குடிலில் புகுதா வகை புண்டரீகத்தினும்
செக்கச் சிவந்த கழல்விடு தந்தருள் சிந்து வெந்து
கொக்குத் தறிபட்(டு) எறிபட்(டு) உதிரம் குமுகுமெனக்
கக்கக் கிரி யுருவக் கதிர்வேல் தொட்ட காவலனே. 31

கிளைத்துப் புறப்பட்ட சூர் மார்புடன் கிரி யுடுருவத்
தொளைத்துப் புறப்பட்ட வேல் கந்தனே துறந்தோர் உள்ளத்தை
வளைத்துப் பிடித்துப் பதைக்கப் பதைக்க வதைக்கும்
கண்ணார்க்(கு)

இளைத்துத் தவிக்கின்ற என்னை எந்நாள் வந்(து)
ரட்சிப்பையே. 32

முடியாப் பிறவிக் கடலிற் புகார் முழுதும் கெடுக்கும்
 மிடியாற் படியில் விதனப்படார் வெற்றிவேல் பெருமாள்
 அடியார்க்கு நல்ல பெருமாள் அவுணர் குலமடங்கப்
 பொடியாக்கிய பெருமாள் திருநாமம் புகல்பவரே. 33

பொட்டாக வெற்றைப் பொருத கந்தா தப்பிப் போனது
 ஒன்றற்கு)
 எட்டாத ஞானக் கலை தருவாய் இரும் காமவிடாய்ப்
 பட்டார் உருயிரைத் திருகிப் பருகிப் பசிதணிக்கும்
 கட்டாரி வேல்விழியார் வலைக்கே மனங் கட்டுண்டதே. 34

பத்தித் துறை யிழிந்(து) ஆநந்தவாரி படிவதினால்
 புத்தித் தரங்கம் தெளிவ(து) என்றோ பொங்கு வெங்குருதி
 மெத்திக் குதிகொள்ள வெஞ்சூரனை விட்ட சுட்டியிலே
 குத்தித் தரங்கொண்(டு) அமராவதி கொண்ட கொற்றவனே. 35

சுழித்தோடும் ஆற்றில் பெருக்கானது செல்வம் துன்பம் இன்பம்
 சுழித்தோடு கின்ற(து) எக்காலம் நெஞ்சே கரிக் கோட்டு
 முத்தைக்
 கொழித்தோடு காவிரிச் செங்கோடன் என்கிலை குன்றம்
 எட்டும்
 கிழித்தோடு வேல் என்கிலை யெங்ஙனே முத்தி கிட்டுவதே. 36

கட்டு (உ)ண்ட சொல்லியர் மெல்லியர் காமக் கலவிக் கள்ளை
 மொண்டு (உ)ண்(டு) அயர்கினும் வேல்மறவேன் முது கூளித்
 திரள்
 டுண்டுண்டுடுடுடு டீடு டுடுடுடு டுண்டுடுண்டு
 டிண்டிண் டெனக்கொட்டி ஆட வெஞ்சூர்க்கொன்ற
 ராவுத்தனே. 37

நாள் என்செயும் வினைதான் என்செயும் எனை நாடிவந்த
 கோள் என்செயும் கொடுங் கூற்ற(று) என்செயும் குமரேசர் இரு
 தாளும் சிலம்பும் சதங்கையும் தண்டையும் சண்முகமும்
 தோளும் கடம்பும் எனக்கு முன்னே வந்து தோன்றிடினே. 38

உதித்து ஆங்கு) உழல்வதும் சாவதும் தீர்த்து) எனை
 உன்னில் ஒன்றா
 விதித்து) ஆண்டு) அருள்தரும் காலம் உண்டோ வெற்பு
 நட்டு உரக
 பதித்தாம்பு வாங்கி நின்றது அம்பரம் பம்பரம் பட்டுழல
 மதித்தான் திரு மருகா மயில் ஏறிய மாணிக்கமே. 39

சேல்பட்டு) அழிந்தது செந்தூர் வயல்பொழில் தேங்கடம்பின்
 மால்பட்டு) அழிந்தது பூங்கொடியார் மனம் மாமயிலோன்
 வேல்பட்டு) அழிந்தது வேலையுஞ் குரனும், வெற்பும் அவன்
 கால்பட்டு) அழிந்தது இங்கு என் தலைமேல் அயன்
 கையெழுத்தே. 40

பாலே அனைய மொழியார் தம் இன்பத்தைப் பற்றி என்றும்
 மாலே கொண்டு) உய்யும் வகையறியேன் மலர்த்தாள் தருவாய்
 காலே மிகஉண்டு, காலே யிலாத கண்பணத்தின்
 மேலே துயில் கொள்ளும் மாலோன் மருக செவ் வேலவனே.

நிணங் காட்டும் கொட்டிலை விட்டு) ஒருவீடு) எய்தி நிற்க
 நிற்கும்
 குணங் காட்டி ஆண்ட குருதேசிகள் நம் குறச் சிறுமான்
 பணம் காட்டும் அல்குற்கு) உருகுங் குமரன் பதாம்புயத்தை
 வணங்காத் தலை வந்து) இதுளங்கே யெனக்கு) இங்ஙன்
 வாய்த்ததுவே. 42

கவியால் கடல் அடைத்தோன் மருகோனைக் கண்பணக்கண்
 செவியால் பணியணி கோமான் மகனைத் திறல் அரக்கர்
 புவி ஆர்ப்பெழுத் தொட்ட போர்வேல் முருகனைப் போற்றி
 அன்பால்
 குவியாக்கரங்கள்வந்து) எங்கே யெனக்கு இங்ஙன்
 கூடியவே 43

தோலால் சுவர் வைத்து நாலாறு காலிற் சுமத்தி இரு
 காலால் எழுப்பி வளைமு(து) ஓட்டிக் கைநாற்றி நரம்
 பால் ஆர்க்கை யிட்டுத் தசைகொண்டு வேய்ந்த அகம் பிரிந்தால்
 வேலால் கிரிதுளைத்தோன் இரு தாள் அன்றி வேறு
 இல்லையே. 44

ஓரு பூதரும் அறியாத் தனிவீட்டில் உரை உணர்(வு) அற்று
 இருபூத வீட்டில் இராமல் என்றான் இருகோட்டு ஒருகைப்
 பொரு பூதரம் உரித்து ஏகாசம் இட்ட புராந்தகற்குக்
 குரு பூத வேலவன் நிட்டுர குர குலாந்தகனே. 45

நீயான ஞான வினோதந்தனை என்று நீ அருள்வாய்
 சேயான வேல் கந்தனே செந்திலாய் சித்ர மாதர் அல்குல்
 தோயா உருகிப் பருகிப் பெருகித் துவளும் இந்த
 மாயா வினோத மனோதுக்க மானது மாய்வதற்கே. 46

பத்தித் திருமுகம் ஆறுடன் பன்னிரு தோள்களுமாய்த்
 தித்தித்(து) இருக்கும் அமுது கண்டேன் செயல் மாண்டு
 அடங்கப்

புத்திக் கமலத்(து) உருகிப் பெருகிப் புவனம் எற்றித்
 தத்திக் கரை புரளும் பரம ஆனந்த சாகரத்தே. 47

புத்தியை வாங்கி நின் பாதாம் புயத்தில் புகட்டி அன்பாய்
 முத்தியை வாங்க அறிகின்றிலேன் முது சூர் நடுங்கச்
 சத்தியை வாங்கத் தரமோ குவடு தவிடுபடக்
 குத்திய காங்கேயனே வினையேற்கு) என் குறித்தனையே. 48

சூரில் கிரியில் கதிர்வேல் எறிந்தவன் தொண்டர் குழாம்
 சாரில் கதியன்றி வேறிலை காண் தண்டு தாவடி போய்த்
 தேரில் கரியில் பரியில் திரிபவர் செல்வம் எல்லாம்
 நீரில் பொறியென்று) அறியாத பாவி நெடுநெஞ்சமே. 49

படிக்கும் திருபுகழ் போற்றுவன் கூற்றுவன் பாசத்தினால்
 பிடிக்கும் பொழுது வந்த(து) அஞ்சல் என்பாய் பெரும் பாம்பில்
 நின்று

நடிக்கும் பிரான் மருகா கொடுஞ் சூரன் நடுங்க வெற்பை
 இடிக்கும் கலாபத் தனிமயில் ஏறும் இராவுத்தனே. 50

மலை ஆறு கூ(று)எழ வேல் வாங்கினானை வணங்கி அன்பின்
 நிலையான மாதவம் செய்குமனோ நும்மை நேடிவரும்
 தொலையா வழிக்குப் பொதிசோறு உற்ற துணையும் கண்டீர்
 இலையாயினும் வெந்த(து) ஏதாயினும் பகிர்ந்(து)
 ஏற்றவர்க்கே. 51

சிகராத்ரி கூறிட்ட வேலும் செஞ் சேவலும் செந்தமிழால்
 பகர் ஆர்வம் ஈ, பணி பாச சங்க்ராம பணாமகுட
 நிகராட்சம் பட்ச பட்சி துரங்க ந்ருப குமரா
 குகராட்ச்ச பட்ச விட்சோப தீர குணதுங்கனே. 52

வேடிச்சி கொங்கை விரும்புங் குமரனை மெய்யன்பினால்
 பாடிக் கசிந்(து) உள்ள போதே கொடாதவர் பாதகத்தால்
 தேடிப் புதைத்துத் திருட்டில் கொடுத்துத் திகைத்(து)
 வாடிக் கிலேசித்து வாழ்நாளை வீணுக்கு மாய்ப்பவரே. 53

சாகைக்கும் மீண்டு பிறக்கைக்கும் அன்றித் தளர்ந்த
 வர்க்(கு)ஒன்(று)
 ஈகைக்கும் எனை விதித்தா யிலையே யிலங்கா புரிக்குப்
 போகைக்கு நீ வழி காட்(டு) என்று போய்க் கடல்
 தீக்கொளுந்த
 வாகைச் சிலை வளைத்தோன் மருகா மயில் வாகனனே. 54

ஆங்காரமும் அடங்கார் ஒடுங்கார் பரம ஆனந்தத்தே
 தேங்கார் நினைப்பும் மறப்பும் ஆறார் தினைப் போ(து)
 அளவும்
 ஒங்காரத்து உ(ள்) ஒளிக்கு (உ)ள்ளே முருகன் உருவம்
 கண்டு
 தூங்கார் தொழும்பு செய்யார், என் செய்வார் யம தூதருக்கே.

கிழியும்படி அடல் குன்(று) எறிந்தோன் கவி கேட்டு (உ)ருகி
 இழியுங் கவி கற்றிடா(து) இருப்பீர், எரிவாய் நரகக்
 குழியுந் துயரும் விடாய்ப்படக் கூற்றுவன் ஊர்க்குச் செல்லும்
 வழியும் துயரும் பகரீர் பகரீர் மறந்தவர்க்கே. 56

பொரு பிடியுங் களிறும் விளையாடும் புனச் சிறுமான்
 தருபிடி காவல! சண்முகவா! எனச் சாற்றி நித்தம்
 இருபிடிசோறு கொண்(டு) இட்டு (உ)ண(டு) இரு வினை
 யோம் இறந்தால்
 ஒருபிடி சாம்பரும் காணாது மாய உடம்பிதுவே. 57

நெற்றாப் பசங்கதிர்ச் செவ்வேனல் காக்கின்ற நீல வள்ளி
முற்றாத் தனத்திற்(கு) இனிய பிரான் இக்கு முல்லையுடன்
பற்றாக் கையும் வெந்து சங்க்ராம வேளும் பட விழியால்
செற்றார்க்(கு) இனியவன் தேவேந்தர் லோகசிகா மணியே. 58

பொங்கார வேலையில் வேலை விட்டோன் அருள்போல் உதவ
எங்காயினும் வரும் ஏற்பவர்க்(கு) இட்ட(து) இடாமல் வைத்த
வங்காரமும் உங்கள் சிங்கார வீடும், மடந்தையரும்
சங்காதமோ கெடுவீர் உயிர்போம் அத் தனிவழிக்கே. 59

சிந்திக்கிலேன் நின்று சேவிக்கிலேன் தண்டைச் சிற்றடியை
வந்திக்கிலேன் ஒன்றும் வாழ்த்துகிலேன் மயில் வாகனனைச்
சந்திக்கிலேன் பொய்யை நிந்திக்கிலேன் உண்மை
சாதிக்கிலேன்
புந்திக் கிலேசமும் காயக் கிலேசமும் போக்குதற்கே. 60

வரையற்ற(று) அவுணர் சிரமற்று வாரிதி வற்றச் செற்ற
புரையற்ற வேலவன் போதித்தவா பஞ்சபூதமும் அற்ற(று)
உரையற்ற(று) உணர்(வு) அற்ற(று) உடலற்ற(று) உயிரற்ற(று)
உபாயமற்றுக்
கரையற்ற(று) இருள் அற்ற(று) என(து) அற்ற(று) இருக்கும்
அக் காட்சியதே 61

ஆலக்(கு) அணிகலம் வெண்தலை மாலை அகிலம் உண்ட
மாலுக்(கு) அணிகலம் தண்அம் துழாய் மயில் ஏறும் ஐயன்
காலுக்(கு) அணிகலம் வானோர் முடியும் கடம்பும் கையில்
வேலுக்(கு) அணிகலம் வேலையும் சூரனும் மேருவுமே. 62

பாதித் திருவுருப் பச்சென் றவர்க்குத் தன் பாவனையைப்
போதித்த நாதனைப் போர்வேலனைச் சென்று போற்றி உய்யச்
சோதித்த மெய்யன்பு பொய்யோ அழுது தொழுது உருகிச்
சாதித்த புத்தி வந்து எங்கே யெனக்(கு) இங்ஙன்
சந்தித்ததே. 63

பட்டிக் கடாவில் வரும் அந்தகா உணைப் பாரறிய
 வெட்டிப் புறங்கண்(டு) அலாது விடேன், வெய்ய சூரனைப் போய்
 முட்டிப் பொருத செவ் வேல்பெருமாள் திருமுன்பு நின்றேன்
 கட்டிப் புறப்படா சக்தி வாள் என்றன் கையதுவே. 64

வெட்டும் கடாமிசைத் தோன்றும் வெங்கூற்றன் விடுங்கயிற்றால்
 கட்டும் பொழுது விடுவிக்கவேண்டும் கராசலங்கள்
 எட்டும் குலகிரி யெட்டும் விட்டோட எட்டாத வெளி
 மட்டும் புதைய விரிக்குங் கலாப மயூரத்தனே. 65

நீர்க் குமிழிக்கு நிகர் என்பர் யாக்கை நில்லாது செல்வம்
 பார்க்கும் இடத்து) அந்த மின் போலும் என்பர் பசித்து வந்தே
 ஏற்கும் அவர்க்கு) இட என்னின் எங்கேனும் எழுந்திருப்பார்
 வேல் குமரற்கு) அன்பிலாதவர் ஞானம் மிகவும் நன்றே. 66

பெறுதற்கு) அரிய பிறவியைப் பெற்றும் நின் சிற்றடியைக்
 குறுகிப் பணிந்து பெறக் கற்றிலேன் மத கும்ப கம்பத்
 தறுகண் சிறுகண் சங்க்ராம சயில சரச வல்லி
 இறுகத் தழுவும் கடகாசல பன்னிரு புயனே. 67

சாடும் சமரத் தனிவேல் முருகன் சரணத்திலே
 ஓடுங் கருத்தை யிருத்த வல்லார்க்கு, (யுகம் போய்ச் சகம்
 போய்ப்
 பாடும் கவுரி பவுரி கொண்டாடப் பசுபதி நின்றூ)
 ஆடும் பொழுது பரமாய் இருக்கும் அதீதத்திலே. 68

தந்தைக்கு முன்னம் தனிஞான வாள்ஒன்று சாதித்து) அருள்
 கந்தச் சுவாமி எனைத் தேற்றிய பின்னர்க் காலன் வெம்பி
 வந்(து) இப்பொழு(து) என்னை என்செய்யலாம் சத்தி
 வாள் ஒன்றினால்
 சிந்தத் துணிப்பன் தணிப்பரும் கோபத்ரி சூலத்தையே. 69

விழிக்குத் துணை திரு மென்மலர்ப் பாதங்கள் மெய்ம்மை குன்றா
 மொழிக்குத் துணை முருகா என்னும் நாமங்கள் முன்புசெய்த
 பழிக்குத் துணை அவன் பன்னிரு தோளும் பயந்த தனி
 வழிக்குத் துணை வடிவேலும் செங்கோடன் மயூரமுமே. 70

துருத்தி யெனும்படி கும்பித்து வாயுவைச் சுற்றி முறித்து) அருத்தி உடம்பை ஓறுக்கில் என்னாம் சிவயோகம் என்னும் குருத்தை அறிந்து முகம் ஆறுடைக் குரு நாதன் சொன்ன கருத்தை மனத்தில் இருத்தும் கண்டீர் முத்தி கைகண்டதே.

சேந்தனைக் கந்தனைச் செங்கோட்டு வெற்பனைச்

செஞ்சுடர்வேல்

வேந்தனைச் செந்தமிழ் நூல்விரித் தோனை விளங்குவள்ளி காந்தனைக் கந்தக் கடம்பனைக் கார்மயில் வாகனனைச் சாந்துணைப் போது மறவாதவர்க்கொரு தாழ்வில்லையே. 72

போக்கும் வரவும் இரவும் பகலும் புறம்பும் உள்ளும் வாக்கும் வடிவும் முடிவும் இல்லா(து) ஒன்று வந்து வந்து தாக்கும் மனோலயம் தானே தரும், எனைத் தன்வசத்தே ஆக்கும் அறுமுகவா! சொல்லொணா(து) இந்த ஆந்தமே. 73

அராப்புனை வேணியன் சேய் அருள்வேண்டும் அவிழந்த

அன்பால்

குராப்புனை தண்டையம் தாள்தொழல் வேண்டும் கொடிய

ஐவர்

பராக்கு அறல் வேண்டும் மனமும் பதைப்பு அறல்

வேண்டும் என்றால்

இராப் பகல் அற்ற இடத்தே இருக்கை எளி(து) அல்லவே. 74

படிக்கின்றிலை பழனித் திருநாமம் படிப்பவர் தாள் முடிக்கின்றிலை முருகா! என்கிலை முசியாமல் இட்டு மிடிக்கின்றிலை பரமானந்தம் மேல்கொள விம்மி விம்மி நடிக்கின்றிலை நெஞ்சமே! தஞ்சம் ஏது நமக்கு இனியே. 75

கோடாத வேதனுக்கு யான்செய்த குற்றம் என் குன்று

எறிந்த

தாடாளனே தென் தணிகைக்குமர நின் தண்டைஅம்தாள் சூடாத சென்னியும் நாடாத கண்ணும், தொழாதகையும் பாடாத நாடும் எனக்கே தெரிந்து படைத்தனனே. 76

சேல்வாங்கு கண்ணியர் வண்ணப் பயோதரம் சேர எண்ணி
 மால்வாங்கி ஏங்கி மயங்காமல் வெள்ளிமலை யெனவே
 கால்வாங்கி நிற்கும் களிற்றான் கிழத்தி கழுத்தில் கட்டும்
 நூல்வாங்கிடா(து) அன்று வேல்வாங்கி பூங்கழல் நோக்கு
 நெஞ்சே. 77

சூர்கொண்ட வேலனைப் போற்றாமல் ஏற்றம் கொண்டு
 ஆடுவீர்காள்!
 போர்கொண்ட காலன் உமைக் கொண்டுபோம் அன்று
 பூண்பனவும்
 தார்கொண்ட மாதரும் மாளிகையும் பணச் சாளிகையும்
 ஆர்கொண்டு போவர் ஐயோ, கெடுவீர்! நும் அறிவின்மையே.
 பந்தாடும் மங்கையர் செங்கயல் பார்வையிற் பட்டு (ஊ)ழலும்
 சிந்தாகுலந்தனைத் தீர்த்(து) அருள்வாய், செய்ய வேல்
 முருகா!
 கொந்தார் கடம்பு புடைசூழ் திருத்தணிக் குன்றில் நிற்கும்
 கந்தா இளங் குமரா அமராவதி காவலனே. 79

மாகத்தை முட்டி வரும் நெடுங்கூற்றன் வந்தால் என்முன்னே
 தோகைப் புரவியில் தோன்றி நிற்பாய் சுத்த நித்த முத்தித்
 த்யாகப் பொருப்பைத் தீர்புராந்தகனைத் தீரியம்பகனைப்
 பாகத்தில் வைக்கும் பரம கல்யாணிதன் பாலகனே 80

தாரா கணம் எனும் தாய்மார் அறுவர் தரும் முலைப்பால்
 ஆராது, (உ)மை முலைப்பால் உண்ட பாலன், அரையில்
 கட்டும்
 சீராவும், கையில் சிறுவாளும் வேலும் என் சிந்தையவே!
 வாரா(து) அகல் அந்தகா! வந்தபோது(உ)யிர் வாங்குவனே. 81

தகட்டில் சிவந்த கடம்பையும் நெஞ்சையும், தாள் இணைக்கே
 புகட்டிப் பணியப் பணித்(து) அருளாய் புண்டரீகன் அண்ட
 முகட்டைப் பிளந்து, வளர்ந்த(து) இந்திர லோகத்தை முட்ட
 வெட்டிப்
 பகட்டில் பொருதிட்ட நிட்டுர சூர பயங்கரனே. 82

தேங்கிய அண்டத்(து) இமையோர் சிறைவிடச் சிற்றடிக்கே
 பூங்கழல் கட்டும் பெருமான் கலாபப் புரவிமிசை
 தாங்கி நடப்ப முறிந்தது குரன் தளம் தனிவேல்
 வாங்கி யனுப்பிடக் குன்றங்கள் எட்டும் வழிவிட்டவே. 83

மைவருங் கண்டத்தர் மைந்த! கந்த! என்று வாழ்த்தும்
 இந்தக்
 கைவருந் தொண்டன்றி மற்று) அறியேன் கற்ற கல்வியும்
 போய்ப்
 பைவருங் கேளும் பதியும் கதறப் பழகி நிற்கும்
 ஐவரும் கைவிட்டு மெய்விடும் போ(து) உன் அடைக்கலமே.

காட்டில் குறத்தி பிரான் பதத்தே கருத்தைப் புகட்டின்
 வீட்டில் புகுதல் மிகளளிதே விழி நாசி வைத்து
 மூட்டிக் கபால மூலாதார நேர் அண்ட மூச்சை யுள்ளே
 ஓட்டிப் பிடித்(து) எங்கும் ஓடாமல் சாதிக்கும் யோகிகளே. 85

வேலாயுதன் சங்கு சக்ராயுதன் விரிஞ்சன் அறியாச்
 குலாயுதன் தந்த கந்தச் சுவாமி சுடர்க்குடுமிக்
 கால்ஆயுதக் கொடியோன் அருளாய கவசம் உண்டு என்
 பால் ஆயுதம் வருமோ யமனோடு பகைக்கினுமே. 86

குமரா சரணம் சரணம் என்(று) அண்டர் குழாம் துதிக்கும்
 அமரா வதியில் பெருமான் திருமுகம் ஆறுங் கண்ட
 தமராகி வைகும் தனியான ஞான தபோதனர்க்கு) இங்(கு)
 எமராசன் விட்ட கடையேடு வந்(து) இனி யென் செய்யுமே. 87

வணங்கித் துதிக்க அறியா மனிதருடன் இணங்கிக்
 குணங்கெட்ட தூட்டனை யீடேற்றுவாய் கொடியுங் கழுகும்
 பிணங்கத் துணங்கை அலகை கொண்டாடப் பிசிதர்தம் வாய்
 நிணம் கக்க விக்ரம வேலாயுதம் தொட்ட நிர்மலனே. 88

பங்கேருகன் எனைப் பட்டோலையி(ல்) இடப் பண்டுதளை
 தங்காலில் இட்ட(து) அறிந்திலனோ தனி வேல் எடுத்தும்
 பொங்கோதம் வாய்விடப் பொன்னஞ் சிலம்பு புலம்பவரும்
 எங்கோன் அறியின், இனி நான் முகனுக்கு) இருவிலங்கே. 89

மாலோன் மருகனை மன்றாடி மைந்தனை வானவர்க்கு
 மேலான தேவனை மெய்ஞ்ஞான தெய்வத்தை மேதினியில்
 சேல்ஆர் வயல் பொழில் செங்கோடனைச் சென்றுகண்டு
 தொழ
 நாலாயிரம் கண்படைத்திலனே அந்த நான்முகனே. 90

கருமான் மருகனைச் செம்மான் மகளைக் களவு கொண்டு
 வரு மா குலவனைச், சேவல்கைக் கோளனை வானம் உய்யப்
 பொரு மாவினைச செற்று போர்வேலனைக் கன்னிப் பூகமுடன்
 தருமா மருவு செங்கோடனை வாழ்த்துகை சால நன்றே. 91

தொண்டர் கண்டு அண்டி மொண்டு உண்டு இருக்கும்
 சுத்தஞானம் எனும்
 தண்டையம் புண்டரிகம் தருவாய் சண்ட தண்ட வெஞ்சூர்
 மண்டலம் கொண்டு பண்டு அண்டர் அண்டம் கொண்டு
 மண்டி மிண்டக்
 கண்டு(உ)ருண்டு அண்டர்விண்டு ஓடாமல் வேல்தொட்ட
 காவலனே. 92

மண்கமழ் உந்தித் திருமால் வலம்புரி ஓசை அந்த
 விண்கமழ் சோலையும் வாவியும் கேட்டது, வேல் எடுத்துத்
 திண்கிரி சிந்த விளையாடும் பிள்ளைத் திரு அரையில்
 கிண்கிணி ஓசை பதினாலு) உலகமும் கேட்டதுவே. 93

தெள்ளிய ஏனலில் கிள்ளையைக் கள்ளச் சிறுமி யெனும்
 வள்ளியை வேட்டவன் தாள் வேட்டிலை சிறு வள்ளைதள்ளித்
 துள்ளிய கெண்டையைத், தொண்டையைத் தோதகச்
 சொல்லை நல்ல
 வெள்ளிய நித்தில வித்தார மூரலை வேட்ட நெஞ்சே. 94

யான் தான் எனும்சொல் இரண்டும் கெட்டால் அன்றி
 யாவர்க்கும்
 தோன்றாது சத்தியம், தொல்லைப் பெருநிலம் சூகரமாய்க்
 கீன்றான் மருகன் முருகன், க்ருபாகரன் கேள்வியினால்
 சான்றாரும் அற்ற தனி வெளிக்கே வந்து சந்திப்பதே. 95

தடக்கொற்ற வேள் மயிலே, யிடர் தீரத் தனிவிடில் நீ
 வடக்கில் கிரிக்(கு) அப்புறத்து நின்ற(று) ஓகையின் வட்ட மட்டுக்
 கடற்கு) அப்புறத்தும் கதிர்க்(கு) அப்புறத்தும் கனக சக்ரத்
 திடர்க்(கு) அப்புறத்தும் திசைக்(கு) அப்புறந்தும் திரிகுவையே.

சேலில் திகழ்வயல் செங்கோடை வெற்பன் செழுங்கலபி
 ஆலித்(து) அனந்தன் பணாமுடி தாக்க அதிர்ந்து) அதிர்ந்து
 காலில் கிடப்பன மாணிக்க ராசியுங், காசினியைப்
 பாலிக்கும் மாயனும் சக்ராயுதமும் பணிலமுமே. 97

கதிதனை ஒன்றையுங் காண்கின்றிலேன் கந்த வேல் முருகா!
 நதிதனையன்ன பொய்வாழ்வில் அன்பாய் நரம்பால் பொதிந்த
 பொதிதனையும் கொண்டு திண்டாடுமா(று) எனைப் போதவிட்ட
 விதிதனை நொந்து நொந்து) இங்கே யென்றன் மனம்
 வேகின்றதே. 98

காவிக் கமலக் கழலுடன் சேர்த்(து) எனைக் காத்தருள்வாய்
 தூவிக் குலமயில் வாகனனே! துணையேதும் இன்றித்
 தாவிப் படரக் கொழுகொம்(பு) இலாத தனிக்கொடிபோல்
 பாவித் தனிமனம் தள்ளாடி வாடிப் பதைக்கின்றதே. 99

இடுதலைச் சற்றுங் கருதேனைப், போதம் இலேனை அன்பால்
 கெடுதல் இலாத் தொண்டரில் கூட்டியவா கிரௌஞ்ச வெற்பை
 அடுதலைச் சாதித்த வேலோன் பிறவி யற இச்சிறை
 விடுதலைப் பட்டது விட்டது பாச வினைவிலங்கே. 100

சலம்காணும் வேந்தர் தமக்கும் அஞ்சார் யமன்சண்டைக்(கு)
 அஞ்சார்
 துலங்கா நரகக் குழி அணுகார் துட்ட நோயணுகார்
 கலங்கார் புலிக்கும் கரடிக்கும் யானைக்கும் கந்தன் நன்னூல்
 அலங்கார நூற்றுள் ஒரு கவிதான் கற்று அறிந்தவரே.

திருவடியும் தண்டையும் சிலம்பும் சிலம்பு) ஊடுருவப்
 பொருவடி வேலும் கடம்பும் தடம்புயம் ஆறிரண்டும்
 மரு வடிவான வதனங்கள் ஆறும் மலர்க்கண்களும்.
 குரு வடிவாய் வந்து) என் உள்ளம் குளிரக் குதிகொண்டவே.

இராப்பகல் அற்ற இடங் காட்டி யான் இருந்தே துதிக்கக்
குராப்புனை தண்டையந் தாள் அருளாய் கரி கூப்பிட்டநாள்
கராப்படக் கொண்டு அக் கரி போற்ற நின்ற கடவுள் மெச்சம்
பராக்கரம வேல நிருத சங்கார பயங்கரனே. 103

செங்கேழ் அடுத்த சிவனடிவேலும் திருமுகமும்
பங்கே நிரைத்த நல் பன்னிரு தோளும் பதுமமலர்க்
கொங்கே தரளங் சொரியும் செங்கோடைக் குமரன் என
எங்கே நினைப்பினும் அங்கே என் முன்வந்து எதிர் நிற்பனே.

ஆவிக்கு மோசம் வருமாறு அறிந்து உன் அருள்பதங்கள்
சேவிக்க என்று நினைக்கின்றிலேன் வினை தீர்த்தருளாய்
வாவித் தடவயல் சூழும் திருத்தணி மாமலை வாழ்
சேவற் கொடி யுடையானே அமர சிகாமணியே. 105

கொள்ளித் தலையில் எறும்பது போலக் குலையும் என்றன்
உள்ளத் துயரை ஒழித்தருளாய் ஒரு கோடி முத்தம்
தெள்ளிக் கொழிக்கும் கடல் செந்தில் மேவிய சேவகனே
வள்ளிக்கு வாய்த்தவனே மயிலேறிய மாணிக்கமே. 106

குலம் பிடித்து)எம பாசம் சுழற்றித் தொடர்ந்து வரும்
காலன் தனக்கு ஒரு காலும் அஞ்சேன் கடல் மீ(து) எழுந்த
ஆலம் குடித்த பெருமான் குமாரன் அறுமுகவன்
வேலும் திருக்கையும் உண்டே நமக்கு ஒரு மெய்த்துணையே.

கந்தரலங்காரம் முற்றிற்று

திருமுருகாற்றுப்படை

நக்கீரர் அருளியது

1. திருப்பரங்குன்றம் (ஆசிரியப்பா)

- உலகம் உவப்ப வலன் ஏர்பு திரிதரு
பலர் புகழ் ஞாயிறு கடல் கண்டாஅங்கு
ஓ அற இமைக்கும் சேண் விளங்கு அவிர் ஒளி
உறுநர்த் தாங்கிய மதன் உடை நோன் தாள்
செறுநர்த் தேய்த்த செல்உறழ் தடக்கை 5
- மறுவில் கற்பின் வாள்நுதல் கணவன்
கார்கோள் முகந்த கமஞ்சும் மாமழை
வாள்போழ் விசும்பில் வள்உறை சிதறிக்
தலைப்பெயல் தலைஇய தண்நறும் கானத்து
இருள்படப் பொதுளிய பராரை மராஅத்து 10
- உருள்பூந் தண்தார் புரளும் மார்பினன்
மால்வரை நிவந்த சேண்உயர் வெற்பில்
கிண்கிணிக் கவைஇய ஒண்செஞ் சீறடிக்
கணைக்கால் வாங்கிய நுகுப்பின் பணைத்தோள்
கோபத்து அன்ன தோயாப் பூந்துகில் 15
- பலகாசு நிரைத்த சில்காழ் அல்குல்
கைபுனைந்து இயற்றாக் கவின்பெறு வனப்பின்
நாவலொடு பெயரிய பொலம்புனை அவிர்இழைச்
சேண் இகந்து விளங்கும் செயிர்தீர் மேனித்
துணையோர் ஆய்ந்த இணையீர் ஒதிச் 20
- செங்கால் வெட்சிச் சீறிதழ் இடையிடுபு
பைந்தாள் குவளைத் தூஇதழ் கிள்ளித்
தெய்வ உத்தியோடு வலம்புரி வயின்வைத்துத்
திலகம் தைஇய தேம்கமழ் திருநுதல்
மகரப் பகுவாய் தாழமண் ணுறுத்துத் 25

துவர முடித்த துகள் அறு முச்சிப்
 பெருந்தண் சண்பகம் சொீஇக் கருந்தகட்டு
 உளைப்பு மருதின் ஒள்ளினர் அட்டிக்
 கிளைக்கவின்று எழுதரு கீழ்நீர்ச் செவ் அரும்பு
 இணைப்புறு பிணையல் வளைஇத் துணைத்தக 30

வண்காது நிறைந்த பிண்டி ஒண்தளிர்
 நுண்புண் ஆகம் திளைப்பத் திண்காழ்
 நறுங்குற(டு) உரிஞ்சிய பூங்கேழ்த் தேய்வை
 தேங்கமழ் மருதிணர் கடுப்பக் கோங்கின்
 குவிமுகிழ் இளமுலை கொட்டி விரிமலர் 35

வேங்கை நுண்தாது அப்பிக் காண்வர
 வெள்ளில் குறுமுறி கிள்ளுபு தெறியாக்
 கோழி ஓங்கிய வென்(று)அடு விறல்கொடி
 வாழிய பெரி(து) என்று ஏத்திப் பலருடன்
 சீர்திகழ் சிலம்பகம் சிலம்பப் பாடிச் 40

சூர் அர மகளிர் ஆடும் சோலை
 மந்தியும் அறியா மரன்பயில் அடுக்கத்துச்
 சுரும்பு மூசாச் சுடர்ப்பூங் காந்தள்
 பெருந்தண் கண்ணி மிலைந்த சென்னியன்
 பார்முதிர் பனிக்கடல் கலங்க உள் புக்குச் 45

சூர்முதல் தடிந்த சுடர்இலை நெடுவேல்
 உலறிய கதுப்பில் பிறழ்பல் பேழ்வாய்ச்
 சுழல்விழிப் பசங்கண் சூர்த்த நோக்கின்
 கழல்கண் கூகையொடு கடும்பாம்பு தூங்கப்
 பெருமுலை அலைக்கும் காதில் பிணர் மோட்டு 50

உருகெழு செலவின் அஞ்சுவரு பேய்மகள்
 குருதி ஆடிய கூர்உகிர்க் கொடுவிரல்
 கண்தொட்டு உண்ட கழிமுடைக் கருந்தலை
 ஒண்தொடித் தடக்கையின் ஏந்தி வெருவர
 வென்(று)அடு விறல்களம் பாடித் தோள்பெயரா 55

நிணம்தின் வாயன் துணங்கை தூங்க
 இருபேர் உருவின் ஒருபேர் யாக்கை
 அறுவேறு வகையின் அஞ்சுவர மண்டி
 அவணர் நல்வலம் அடங்கக் கவிழ்இணர்
 மாமுதல் தடிந்த மறுஇல் கொற்றத்து 60

எய்யா நல்இசைச் செவ்வேல் சேஎய்
 சேவடி படரும் செம்மல் உள்ளமொடு
 நலம்புரி கொள்கைப் புலம்பிரிந்(து) உறையும்
 செலவநீ நயந்தனை ஆயின் பலஉடன்
 நன்னர் நெஞ்சத்து இன்னசை வாய்ப்ப 65

இன்னே பெறுதிநீ முன்னிய வினையே
 செருப்புகன்(று) எடுத்த சேண்உயர் நெடுங்கொடி
 வரிப்புனை பந்தொடு பாவை தூங்கப்
 பொருநர்த் தேய்த்த போர்அரு வாயில்
 திருவீற் றிருந்த தீதுதீர் நியமத்து 70

மாடமலி மறுகில் கூடல் குடவயின்
 இருஞ்சேற்(று) அகல்வயல் விரிந்துவாய் அவிழ்ந்த
 முள்தாள் தாமரைத் துஞ்சி வைகறைக்
 கள்கமிழ் நெய்தல் ஊதி எல்படக்
 கண்போல் மலர்ந்த காமர் சுனைமலர் 75

அம்சிறை வண்டின் அரிக்கணம் ஒலிக்கும்
 குன்று அமர்ந்து உறைதலும் உரியன் அதா அன்று

2. திருச்சீர லைவாய்
 வைந்நுதி பொருத வடுஆழ் வரிநுதல்
 வாடா மாலை ஓடையொடு துயல்வர
 படுமணி இரட்டு மருங்கிற் கடுநடைக் 80

கூற்றத்(து) அன்ன மாற்றரு மொய்ம்பின்
 கால்கிளர்ந்து அன்ன வேழமேல் கொண்டு
 ஐவே(று) உருவின் செய்வினை முற்றிய
 முடியொடு விளங்கிய முரண்மிகு திருமணி
 மின்உறழ் இமைப்பின் சென்னி பொற்ப 85

நகைதாழ்பு துயல்வருஉம் வகை அமை பொலங்குழை
 சேண்விளங்கு இயற்கை வாண்மதி கவைஇ
 அகலா மீனின் அவிர்வன இமைப்பத்
 தாஇல் கொள்கைத் தம்தொழில் முடிமார்
 மனன் நேர்பு எழுதரு வாள்நிற முகனே 90

மாஇருள் ஞாலம் மறுஇன்றி விளங்கப்
 பலகதிர் விரிந்தன்று ஒருமுகம் ஒருமுகம்
 ஆர்வலர் ஏத்த அமர்ந்தினிது ஒழுகிக்
 காதலின் உவந்து வரம்கொடுத் தன்றே ஒருமுகம்
 மந்திர விதியின் மரபுளி வழாஅ 95

அந்தணர் வேள்வி ஓர்க்கும்மே ஒருமுகம்
 எஞ்சிய பொருள்களை ஏம்முற நாடித்
 திங்கள் போலத் திசைவிளக் குமே ஒருமுகம்
 செறுநரத் தேய்த்துச் செல்சமம் முருக்கிக்
 கறுவுகொள் நெஞ்சமொடு களம்வேட்டன்றே ஒருமுகம் 100

குறவர் மடமகள் கொடி போல் நுகப்பின்
 மடவரல் வள்ளியொடு நகைஅமர்ந் தன்றே ஆங்கம்
 மூவிரு முகனும் முறைநவின்று ஒழுகலின்
 ஆரம் தாழ்ந்த அம்பகட்டு மார்பில்
 செம்பொறி வாங்கிய மொய்ம்பின் சுடர்விடுபு 105

வண்டுகழ் நிறைந்து வசிந்துவாங்கு நிமிர்தோள்
 விண்செலன் மரபின் ஐயர்க்கு ஏந்தியது
 ஒருகை உக்கம் சேர்த்தியது ஒருகை
 நலம்பெறு கலிங்கத்துக் குரங்கின்மிசை அசைஇயது ஒருகை
 அங்குசம் க்டாவ ஒருகை இருகை 110

ஐயிறு வட்டமொடு எஃகுவலம் திரிப்ப ஒருகை
 மார்பொடு விளங்க ஒருகை
 தாரொடு பொலிய ஒருகை
 கீழ்வீழ் தொடியொடு மீமிசைக் கொட்ப, ஒருகை
 பாடுஇன் படுமணி இரட்ட ஒருகை 115

நீல்நிற விசும்பின் மலிதுளி பொழிய ஒருகை
வான்அர மகளிர்க்கு வதுவை சூட்ட ஆங்கப்
பன்னிரு கையும் பாற்பட இயற்றி
அந்தரப் பல்லியம் கறங்கத் திண்காழ்
வயிர்எழுந்து இசைப்ப வால்வளை ஞரல 120

உரம்தலைக் கொண்ட உரும்இடி முரசமொடு
பல்பொறி மஞ்சை வெல்கொடி அகவ
விசும்(பு) ஆறாக விரைசெலல் முன்னி
உலகம் புகழ்ந்த ஓங்குஉயர் விழுச்சீர்
அலைவாய் சேறலும் நிலைஇய பண்பே அதாஅன்று 125

3. திருவாவிற்குடி

சீரை தைஇய உடுக்கையர் சீரொடு
வலம்புரி புரையும் வால்நரை முடியினர்
மாசற இமைக்கும் உருவினர் மானின்
உரிவை தைஇய ஊன்கெடு மார்பின்
என்(பு) எழுந்து இயங்கும் யாக்கையர் நன்பகல் 130

பலவுடன் கழிந்த உண்டியர் இகலொடு
செற்றம் நீக்கிய மனத்தினர் யாவதும்
கற்றோர் அறியா அறிவினர் கற்றோர்க்குத்
தாம்வரம்(பு) ஆகிய தலைமையர் காமமொடு
கடுஞ்சினம் கடிந்த காட்சியர் இடும்பை 135

யாவதும் அறியா இயல்பினர் மேவரத்
துனிஇல் காட்சி முனிவர் முன்புகப்
புகைமுகந்(து) அன்ன மாசில் தூஉடை
முகைவாய் அவிழ்ந்த தகைகும் ஆகத்துச்
செவிநேர்பு வைத்த செய்வுறு திவவின் 140

நல்லியாழ் நவின்ற நயனுடை நெஞ்சின்
மென்மொழி மேவலர் இன்னரம்(பு) உளர
நோய் இன்று இயன்ற யாக்கையர் மாவின்
அவிர்தளிர் புரையும் மேனியர், அவிர்தொறும்
பொன்உரை கடுக்கும் திதலையர், இன் நகைப் 145

பருமம் தாங்கிய பணிந்(து) ஏந்(து) அல்குல்
 மா(சு)இல் மகளிரொடு மறுஇன்றி விளங்கக்
 கடுவொடு(டு) ஓடுங்கிய தூம்பு(உ)டை வால்எயிற்(று)
 அழல் என உயிர்க்கும் அஞ்சவரு கடுந்திறல்
 பாம்புபடப் புடைக்கும் பல்வரிக் கொடுஞ் சிறைப் 150

புள்அணி நீள்கொடிச் செல்வனும் வெள்ஏறு
 வலவயின் உயரிய பலர்புகழ் திணிதோள்
 உமை அமர்ந்து விளங்கும் இமையா முக்கண்
 மூ எயில் முருக்கிய முரண்மிகு செல்வனும்
 நூற்றுப் பத்(து) அடுக்கிய நாட்டத்து நூறுபல் 155

வேள்வி முற்றிய வெனறடு கொற்றத்து
 ஈரிரண்(டு) ஏந்திய மருப்பின் எழில்நடைத்
 தாழ்பெருந் தடக்கை உயர்த்த யானை
 எருத்தம் ஏறிய திருக்கிளர் செல்வனும்
 நால்பெருந் தெய்வத்து நல்நகர் நிலைஇய 160

உலகம் காக்கும் ஒன்றுபுரி கொள்கைப்
 பலர்புகழ் மூவரும் தலைவர் ஆக
 ஏம் உறு ஞாலம் தன்னில் தோன்றித்
 தாமரை பயந்த தாவில் ஊழி
 நான்முக ஒருவற் சுட்டிக் காண்வர 165

பகலில் தோன்றும் இகல்தில் காட்சி
 நால்வேறு இயற்கைப் பதினொரு மூவரோடு
 ஒன்பதிற்(று) இரட்டி உயர்நிலை பெறீஇயர்
 மீன்பூத்(து) அன்ன தோன்றலர் மீன் சேர்பு
 வளி கிளர்ந்தன்ன செலவினர் வளிய்தைத் 170

தீ எழுந்(து) அன்ன திறலினர் தீப்பட
 உரும் இடித்(து) அன்ன குரலினர் விழுமிய
 உறுகுறை மருங்கில்தம் பெறுமுறை கொண்மார்
 அந்தரக் கொட்பினர் வந்து உடன் காணத்
 தாஇல் கொள்கை மடந்தையொடு சின்னாள் 175

ஆவினன்குடி அசைதலும் உரியன் அதா அன்று

திருவேரகம்

இருமூன்(று) எய்திய இயல்பினின் வழாஅ(து)
இருவார்ச் சுட்டிய பல்வேறு தொல்குடி
அறுநான்(கு) இரட்டி இளமைநல் யாண்டு
ஆறினில் கழிப்பிய அறன்நவில் கொள்கை 180

மூன்றுவகைக் குறித்த முத்தீச் செல்வத்து
இருபிறப்பாளர் பொழுது அறிந்து நுவல
ஒன்பது கொண்ட மூன்றுபுரி நுண்ணூண்
புலராக் காழகம் புலர உடஇ
உச்சிக் கூப்பிய கையினர் தற்புகழ்ந்(து) 185

ஆறெழுத்து அடக்கிய அருமறைக் கேள்வி
நாஇயல் மருங்கின் நவிலப்பாடி
விரையுறு நறுமலர் ஏந்திப் பெரி(து) உவந்து
ஏரகத்து உறைதலும் உரியன் அதாஅன்று

குன்று தோறாடல்

பைங்கொடி நறைக்காய் இடைஇடுபு வேலன் 190

அம்பொதிப் புட்டில் விரைஇக் குளவியொடு
வெண்கூதாளம் தொடுத்த கண்ணியன்
நறுஞ்சாந்து அணிந்த கேழ்கிளர் மார்பின்
கொடுந்தொழில் வல்வில் கொலைஇய கானவர்
நீ(டு) அமை விளைந்த தேக்கள் தேறல் 195

குன்றகச் சிறுகுடிக் கிளையுடன் மகிழ்ந்து
தொண்டகச் சிறுபறைக் குரவை அயர
விரல் உளர்ப்பு) அவிழ்ந்த வேறுபடு நறுங்கால்
குண்டுசனை பூத்த வண்டுபடு கண்ணி
இணைத்த கோதை அணைத்த கூந்தல் 200

முடித்த குல்லை இலையுடை நறும்பூச்
 செங்கால் மரா அத்த வால்இணர் இடைஇடுபு
 சுரும்பு உணத் தொடுத்த பெருந்தண் மாத்தழை
 திருந்துகாழ் அல்குல் திளைப்ப உடஇ
 மயில்கண் டன்ன மடநடை மகளிரொடு 205

செய்யன், சிவந்த ஆடையன், செவ்வரைச்
 செயலைத் தண்தளிர் துயல்வரும் காதினன்;
 கச்சினன், கழலினன், செச்சைக் கண்ணியன்,
 குழலன், கோட்டன், குறும்பல் இயத்தன்
 தகரன், மஞ்சையன், புகரில்சேவலம் 210

கொடியன் நெடியன் தொடிஅணி தோழன்;
 நரம்(பு) ஆர்த்(து) அன்ன இன்குரல் தொகுதியொடு
 குறும்பொறிக் கொண்ட நறுந்தண் சாயல்
 மருங்கில் கட்டிய நிலன் நேர்பு துகிலினன்
 முழ(வு) உறழ் தடக்கையின் இயல் ஏந்தி 215

மென்தோள் பலபிணை தழீஇத் தலைதந்து
 குன்றுதோறா டலும் நின்றதன் பண்பே; அதாஅன்று

பழமுதிர்ச் சோலை

சிறுதினை மலரொடு விரைஇ மறி அறுத்து
 வாரணக் கொடியொடு வயின்பட நிறீஇ
 ஊர்ஊர் கொண்ட சீர்கெழு விழவினும் 220

ஆர்வலர் ஏத்த மேவரு நிலையினும்
 வேலன் தைஇய வெறிஅயர் களனும்
 காடுங் காவும் கவின்பெறு துருத்தியும்
 யாரும் குளனும் வேறுபல் வைப்பும்
 சதுக்கமும் சந்தியும் புதுப்பூங் கடம்பும் 225

மன்றமும் பொதியிலும், கந்துடை நிலையினும்,
 மாண்தலைக் கொடியொடு மண்ணி அமைவர,
 நெய்யோடு ஐயவி அப்பி ஐதுரைத்துக்
 குடந்தம் பட்டுக் கொழுமலர் சிதறி
 முரண்கொள் உருவின் இரண்டை உடஇச், 230

செந்நூல் யாத்து வெண்பொரி சிதறி
 மதவலி நிலைஇய மாத்தாள் கொழுவிடைக்
 குருதியொடு விரைஇய தூவெள் அரிசி
 சில்பலிச் செய்து, பல்பிரப்பு இரீஇச்
 சிறுபசு மஞ்சளொடு நறுவிரை தெளித்துப் 235

பெருந்தண் கணவீர நறுந்தண் மாலை
 துணையுற அறுத்துத் தூங்க நாற்றி
 நளிமலைச் சிலம்பில் நல்நகர் வாழ்த்தி
 நறும்புகை எடுத்துக் குறிஞ்சி பாடி
 இமிழிசை அருவியோடு இன்னியம் கறங்க 240

உருவப் பல்பூத் தூஉய் வெருவரக்
 குருதிச் செந்தினை பரப்பிக் குறமகள்
 முருகியம் நிறுத்து முரணினர் உட்க
 முருகாற்றுப் படுத்த உருகெழு வியனநகர்
 ஆடுகளம் சிலம்பப் பாடிப் பலவுடன் 245

கோடுவாய் வைத்து கொடுமணி இயக்கி
 ஓடாப் பூட்கைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி
 வேண்டுநர் வேண்டியாங்(கு) எய்தினர் வழிபட
 ஆண்டாண்(டு) உறைதலும் அறிந்த வாரே
 ஆண்டாண்டு ஆயினும் ஆகக் காண்தக 250

முந்து நீ கண்டுழி முகன் அமர்ந்து ஏத்திக்
 கைதொழுஉப் பரவிக் காலுற வணங்கி
 நெடும்பெரும் சிமயத்து நீலப் பைஞ்சுனை
 ஐவருள் ஒருவன் அங்கை ஏற்ப
 அறுவர் பயந்த ஆறுஅமர் செல்வ! 255

ஆல்கெழு கடவுள் புதல்வ! மால்வரை
 மலைமகள் மகனே! மாற்றோர் கூற்றே!
 வெற்றி வெல்போர்க் கொற்றவை சிறுவ!
 இழையணி சிறப்பின் பழையோள் குழவி
 வானோர் வணங்குவில் தானைத் தலைவ! 260

மாலை மார்ப! நூலறி புலவ!
 செருவில் ஒருவ! பொருவிறல் மள்ள
 அந்தணர் வெறுக்கை! அறிந்தோர் சொல்மலை!
 மங்கையர் கணவ! மைந்தர் ஏறே!
 வேல்கெழு தடக்கைச் சால்பெருஞ் செல்வ! 265

குன்றம் கொன்ற குன்றாக் கொற்றத்து
 விண்பொரு நெடுவரைக் குறிஞ்சிக் கிழவ!
 பலர்புகழ் நன்மொழிப் புலவர் ஏறே!
 அரும்பெறல் மரபின் பெரும்பெயர் முருக!
 நசையுநர்க்கு ஆர்த்தும் இசை பேராள! 270

அலந்தோர்க்கு அளிக்கும் பொலம்பூண் சேய்ய!
 மண்(டு) அமர் கடந்தநின் வென்(று) ஆ(டு) அகலத்துப்
 பரிசிலர்த் தாங்கும் உருகெழு நெடுவேள்!
 பெரியோர் ஏத்தும் பெரும்பெயர் இயவுள்!
 குர்மருங்(கு) அறுத்த மொய்ம்பின் மதவலி! 275

போர்மிகு பொருந! குரிசில்! எனப்பல
 யான் அறி அளவையின் ஏத்தி, ஆனாது
 நின் அளந்(து) அறிதல் மன்உயிர்க்கு அருமையின்
 நின்அடி உள்ளி வந்தெனென்; நின்னொடு
 புரையுநர் இல்லாப் புலமையோய! எனக் 280

குறித்தது மொழியா அளவையில் குறித்துடன்
 வேறுபல் உருவின் குறும்பல் கூளியர்
 சா(று) அயர் களத்து வீறு பெறத் தோன்றி
 அளியன் தானே முதுவாய் இரவலன்
 வந்தோன் பெரும்!நின் வண்புகழ் நயந்(து) என 285

இனியவும் நல்லவும் நனிபல ஏத்தித்
 தெய்வம் சான்ற திறல்விளங்(கு) உருவின்
 வான்தோய் நிவப்பின் தான்வந்(து) எய்தி
 அணங்குசால் உயர்நிலை தழீஇப் பண்டைத்தன்
 மணங்கமழ் தெய்வத்து இளம் நலம் காட்டி 290

அஞ்சல் ஓம்புமதி அறிவல்நின் வர(வு) என
 அன்புடை நன்மொழி அளைஇ விளிவு இன்று
 இருள்நிற முந்நீர் வளைஇய உலகத்து
 ஒருநீ யாகத் தோன்ற விழுமிய
 பெறல்அரும் பரிசில் நல்குமதி பலவுடன் 295

வேறுபல் துகிலின் நுடங்கி அகில்குமந்து
 ஆரம் முழுமுதல் உருட்டி வேரல்
 பூவுடை அலங்குசினை புலம்பவேர் கீண்டு
 விண்பொரு நெடுவரைப் பரிதியின் தொடுத்த
 தண்கமழ் அலர்இறால் சிதைய, நன்பல 300

ஆசினி முதுகளை கலாவ மீமிசை
 நாக நறுமலர் உதிர யூகமொடு
 மாமுக முசுக்கலை பனிப்பப் பூநுதல்
 இரும்பிடி குளிர்ப்ப வீசிப் பெருங்களிற்று
 முத்துடை வான்கோடு தழீஇத் தத்துற்று 305

நன்பொன்மணி நிறம்கிளர பொன் கொழியா
 வாழை முழுமுதல் துமியத் தாழை
 இளநீர் விழுக்குலை உதிரத் தாக்கி
 கறிக்கொடிக் கருந்துணர் சாயப் பொறிப்புறு
 மடநடை மஞ்சை பலவுடன் வெரீஇக் 310

கோழி வயப்பெடை இரீயக் கேழலொடு
 இரும்பனை வெளிற்றின் புன்சாய் அன்ன
 குருஉயிர் யாக்கைக் குடாஅடி உளியம்
 பெருங்கல் விடர் அளைச் செறியக் கருங்கோட்டு
 ஆமா நல்ஏறு சிலைப்பச் சேண் நின்று 315

இழுமென இழிதரும் அருவிப்
 பழம் முதிர் சோலை மலைக் கிழவோனே

திருருகாற்றுப்படை முற்றிற்று

வேல்வணக்கம்

குன்றம் எறிந்தாய் குரைகடலில் சூர் தடிந்தாய்
புன் தலைய பூதப் பொருபடையாய் - என்றும்
இளையாய் அழகியாய் ஏறார்ந்தான் ஏறே
உளையாய் என்னுள்ளத்து உறை. 1

குன்றம் எறிந்ததுவும் குன்றப்போர் செய்ததுவும்
அன்றங்கு அமரரிடர் தீர்த்ததுவும் - இன்றென்னைக்
கைவிடா நின்றதுவும் கல்பொதும்பில் காத்ததுவும்
மெய்விடா வீரன்கை வேல். 2

வீரவேல் தாரைவேல் விண்ணோர் சிறைமீட்ட
தீரவேல் செவ்வேள் திருக்கைவேல் - வாரி
குளித்தவேல் கொற்றவேல் சூர்மார்பும் குன்றும்
துளைத்தவேல் உண்டே துணை. 3

இன்னம் ஒருகால் என(து) இடும்பைக் குன்றுக்கும்
கொன்னவில் வேல் சூர்தடிந்த கொற்றவா - முன்னம்
பனிவேய் நெடுங்குன்றம் பட்டு(உ)ருவத் தொட்ட
தனிவேலை வாங்கத் தகும். 4

உன்னை ஒழிய ஒருவரையும் நம்புகிலேன்
பின்னை ஒருவரையான் பின்செல்வேன் - பன்னிருகைக்
கோலப்பா வானோர் கொடியவினை தீர்த்தருளும்
வேலப்பா செந்திவாழ் வே. 5

அஞ்சுமுகம் தோன்றில் ஆறுமுகம் தோன்றும்
வெஞ்சமரில் அஞ்சலென வேல் தோன்றும் - நெஞ்சில்
ஒருகால் நினைக்கின் இருகாலும் தோன்றும்
முருகா என்றோதுவார் முன். 6

முருகனே செந்தி முதல்வனே மாயோன்
மருகனே ஈசன் மகனே - ஒருகை முகன்
தம்பியே நின்னுடைய தண்டைக்கால் எப்பொழுதும்
நம்பியே கைதொழுவேன் நான். 7

காக்கக் கடவிநீய காவாது இருந்தக்கால்
ஆர்க்கும் பரமாம் அறுமுகவா - பூக்கும்
கடம்பா முருகா கதிர்வேலா நல்ல
இடங்காண் இரங்காய் இனி.

8

திருமுருகாற்றுப்படையின் சிறப்பு

பரங்குன்றின் பன்னிருகைக் கோமான் தன்பாதம்
கரங்கூப்பிக் கண்குளிரக் கண்டு - சுருங்கமால்
ஆசையால் நெஞ்சே அணிமுருகாற்றுப்படையைப்
பூசையாக் கொண்டே புகல்.

9

நக்கீரர் தாமுரைத்த நன்முருகாற்றுப் படையைத்
தற்கோல நாள்தோறும் சாற்றினால் - முற்கோல
மாமுருகன் வந்து மனக்கவலை தீர்த்தருளித்
தான் நினைத்த எல்லாம் தரும்

முருகன் துதி

ஏறுமயில் ஏறிவிளையாடு முகம் ஒன்றே
ஈசருடன் ஞானமொழி பேசுமுகம் ஒன்றே
கூறும் அடியார்கள் வினை தீர்த்த முகம் ஒன்றே
குன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்ற முகம் ஒன்றே
மாறுபடு குரரை வதைத்த முகம் ஒன்றே
வள்ளியை மணம் புணர வந்த முகம் ஒன்றே
ஆறுமுகமான பொருள் நீ அருளால் வேண்டும்
ஆதியருணாசலம் அமர்ந்த பெருமானே

கந்தர் கல்வெண்பா

(குமரகுருபர சுவாமிகள் அருளியது)

- பூமேவு செங்கமலப் புத்தேளும், தேறரிய
பாமேவு தெய்வப் பழமறையும் - தேமேவு 1
- நாதமும் நாதாந்த முடிவும் நவைதீர்ந்த
போதமும் காணாத போதமாய் - ஆதிநடு 2
- அந்தம் கடந்தநித் யானந்த போதமாய்ப்
பந்தம் தணந்த பரஞ்சுடராய் - வந்த 3
- குறியும் குணமுமொரு கோலமும் அந்(று) எங்கும்
செறியும் பரம சிவமாய் - அறிவுக்(கு) 4
- அனாதியாய், ஐந்தொழிற்கும் அப்புறமாய், அன்றே
மனாதிகளுக்(கு) எட்டா வடிவாய்த் - தனா(து) அருளின் 5
- பஞ்சவித ரூப பரசுகமாய் எவ்வுயிர்க்கும்
தஞ்சமென நிற்கும் தனிப்பொருளாய் - எஞ்சாத 6
- பூரணமாய் நித்தமாய்ப் போக்குவரவும் புணர்வும்
காரணமும் இல்லாக் கதியாகித் - தாரணியில் 7
- இந்திர சாலம் புரிவோன் யாவரையும் தான்மயக்கும்
தந்திரத்தில் சாராது சார்வதுபோல் - முந்தும் 8
- கருவின்றி நின்ற கருவாய் அருளே
உருவின்றி நின்ற உருவாய்த் - திரிகரணம் 9
- ஆகவரும் இச்சை, அறிவு இயற்றலால், இலய
போக அதிகாரப் பொருளாகி - ஏகத்து 10
- உருவும் அருவும் உருஅருவு மாகிப்
பருவ வடிவம் பலவாய் - இருள்மலத்துள் 11

மோகமுறும் பல்லுயிர்க்கு முத்தியளித் தற்கு, மல
பாகம் உறவே கடைக்கண் பாலித்துத் - தேகமுறத் 12

தந்த அருஉருவம் சார்ந்தவிந்து மோகினிமான்
பெந்தம் உறவே பிணிப்பித்து - மந்த்ரமுதல 13

ஆறு அத்துவாவும், அண்டத்(து) ஆர்ந்த அத்துவாக்களும் முன்
கூறத்தரும் சிமிழ்ப்பில் கூட்டுவித்து - மாறிவரும் 14

ஈரிரண்டு தோற்றத்(து) எழுபிறப்புள் யோனியெண்பான்
ஆரவந்த நான்குநா றாயிரத்துள் - தீர்வரிய 15

கன்மத்துக்(கு) ஈடாய்க், கறங்கும் சகடமும்போல்
சென்மித்(து) உழலத் திரோதித்து - வெம்நிரய 16

சொர்க்காதி போகம்எலாம் துய்ப்பித்துப், பக்குவத்தால்
நல்காரணம் சிறிது நண்ணுதலும் - தர்க்கமிடும் 17

தொன்னூல் பரசமயம் தோறும், அதுஅதுவே
நன்னூல் எனத் தெரிந்து நாட்டுவித்து - முன்னூல் 18

விரதம் முதலாய பல மெய்த்தவத்தின் உண்மைச்
சரியை கிரியா யோகம் சார்வித்(து) - அருள்பெருகு 19

சாலோக சாமீப சாரூபமும் புசிப்பித்(து)
ஆலோகம் தன்னை அகற்றுவித்து - நால்வகையாம் 20

சத்திநி பாதம் தருதற்(கு) இருவினையும்
ஒத்துவரும் காலம் உளவாகிப் - பெத்த 21

மலபரி பாகம் வருமளவில், பன்னாள்
அலமருதல் கண்ணுற் றருளி - உலவா(து) 22

அறிவுக்(கு) அறிவாகி, அவ்வறிவுக்(கு) எட்டா
நெறியில் செறிந்தநிலை நீங்கிப் - பிறியாக் 23

கருணைத் திருவுருவாய்க் காசினிக்கே தோன்றிக்
கருபரனென்று ஓர் திருப்பேர் கொண்டு - திருநோக்கால் 24

ஊழ்வினையைப் போக்கி, உடல் அறுபத்தெட்டும், நிலம்
ஏழும், அத்துவாக்கள் இருமூன்றும் - பாழாக 25

ஆணவம் ஆன படலம் கிழித்து, அறிவில்
காணரிய மெய்ஞ்ஞானக் கண்காட்டிப் - பூணும் 26

அடிஞானத்தால் பொருளும் ஆன்மாவும் காட்டிக்,
கடியார் புவனம் முற்றும் காட்டி- முடியாது 27

தேக்கு பரமானந்தத் தெள்ளமுதம் ஆகி, யெங்கும்
நீக்கம்அற நின்ற நிலைகாட்டிப் - போக்கும் 28

வரவும் நினைப்பும் மறப்பும் பகலும்
இரவும் கடந்து (உ)லவா இன்பம் - மருவுவித்துக் 29

கன்ம மலத்தார்க்கு மலர்க் கண்மூன்றும் தாழ்சடையும்
வன்மழுவும் மானுமுடன் மால்விடைமேல் - மின்னிடத்துப் 30

பூத்த பவளப் பொருப்பொன்று, வெள்ளிவெற்பில்
வாய்த்தனைய தெய்வ வடிவாகி - மூத்த 31

கருமமலக் கட்டறுத்துக், கண்ணருள்செய்து) உள்நின்று
ஒருமலத்தார்க்கு) இன்பம் உதவிப் - பெருகியெழும் 32

மூன்று) அவத்தையும் கழற்றி, முத்தருடனே யிருத்தி,
ஆன்ற டரமுத்தியடைவித்துத் - தோன்றவரும் 33

யான் எனது என்று அற்ற இடமே திருவடியா
மோன பரானந்தம் முடியாக - ஞானம் 34

திருவுருவா, இச்சை செயல் அறிவு கண்ணா
அருளதுவே செங்கை யலரா - இருநிலமே 35

சந்நிதியா நிற்குந் தனிச்சுடரே! யெவ்வுயிர்க்கும்
பின்னமற நின்ற பெருமானே - மின்னுருவம் 36

தோய்ந்த நவர்தனச் சுடர்மணியால் செய்தபைம்பொன்
வாய்ந்த கிரண மணிமுடியும் - தேய்ந்தபிறைத் 37

துண்டம் இருமுன்று நிரை தோன்றப் பதித்தனைய
புண்டரம் பூத்தநுதல் பொட்டழகும் - விண்ட 38

பருவமலர்ப் புண்டரிகம் பன்னிரண்டு பூத்தாங்(கு),
அருள்பொழியும் கண்மலர் ஈராரும் - பருதி 39

பலவும் எழுந்துசுடர் பாலித்தாற் போலக்
குலவும் மகரக் குழையும், - நிலவுமிழும் 40

புன்முறுவல் பூத்(து) அலர்ந்த பூங்குமுதச் செவ்வாயும்,
சென்மவிடாய் தீர்க்கும் திருமொழியும் - வில்மலிதோள் 41

வெவ்வசுரர் போற்றிசைக்கும் வெஞ்சூரனைத் தடிந்து
தெவ்வர்உயிர் சிந்தும் திருமுகமும் - எவ்வுயிர்க்கும் 42

ஊழ்வினையை மாற்றி உலவாத பேரின்ப
வாழ்வுதரும் செய்ய மலர்முகமும் - சூழ்வோர் 43

வடிக்கும் பழமறைகள் ஆகமங்கள் யாவும்
முடிக்கும் கமல முகமும் - விடுத்(து) அகலாப் 44

பாச இருள் துரந்து பல்கதிரில் சோதிவிடும்
வாச மலர்வதன மண்டலமும் - நேசமுடன் 45

போகமுறும் வள்ளிக்கும் புத்தேளிர் பூங்கொடிக்கும்
மோகம் அளிக்கும் முகமதியும் - தாகமுடன் 46

வந்(து) அடியில் சேர்ந்தோர் மகிழ வரம்பலவும்
தந்தருளும் தெய்வமுகத் தாமரையும் - கொந்(து) அவிழ்ந்த 47

வேரிக் கடம்பும் விரைக்குரவும் பூத்தலர்ந்த பாரப் புயசயிலம் பன்னிரண்டும் - ஆரமுதம்	48
தேவர்க்(கு) உதவும் திருக்கரமும், சூர்மகளிர் மேவக் குழைந்து அணைந்த மென்கரமும் - ஓவாது	49
மாரி பொழிந்த மலர்க்கரமும், பூந்தொடையல் சேர அணிந்த திருக்கரமும் - மார்பகத்தில்	50
வைத்த கரதலமும், வாம மருங்கில் கரமும், உய்த்த குறங்கில் ஒருகரமும் - மொய்த்த	51
சிறுதொடிசேர் கையும், மணி சேர்ந்த தடம் கையும் கறுவுசமர் அங்குசம்சேர் கையும் - தெறுபோர்	52
அதிர் கேடகம் சுழற்றும் அம்கைத் தலமும், கதிர்வாள் விதிர்க்கும் கரமும் - முதிராத	53
கும்பமுலைச் செவ்வாய்க் கொடியிடையார் வேட்டு அணைந்த அம்பொன் மணிப்பூண் அகன்மார்பும் - பைம்பொன்	54
புரிநூலும், கண்டிகையும், பூம்பட்(டு) உடையும், அரைஞாணும், கச்சை அழகும் - திருஅரையும்	55
நாதக் கழலும் நகுமணிப்பொன் கிண்கிணியும் பாதத்(து) அணிந்த பரிபுரமும் - சோதி	56
இளம்பருதி நூறா யிரம் கோடி போல வளம்தரு தெய்வீக வடிவும் - உளந்தனில் கண்(டு)	57
ஆதரிப்போர்க்(கு) ஆருயிராய், அன்பர் அகத் தாமரையின் மீ(து) இருக்கும் தெய்வ விளக்கொளியே - ஓதிய ஐந்(து)	58
ஓங்காரத்து உள்ளொளிக்கும் உள்ளொளியாய், ஐந்தொழிற்கும் நீங்காத பேருருவாய் நின்றோனே - தாங்கரிய	59

மந்திரமே சோரியா, வான்பதமே மாமுடியாத்,
தொந்தம் உறும் வன்னமே தொக்காகப் - பந்தனையால் 60

ஒத்த புவனத்து உருவே உரோமமாத்
தத்துவங்களே சத்த தாதுவா - வைத்த 61

கலையே அவயவமாக் காட்டும் அத்துவாவின்
நிலையே வடிவமா நின்றாய் - பலகோடி 62

அண்டம் உருவாகி, அங்கம் சராசரமாய்க்,
கண்டசத்தி முன்(று) உள்கரணமாய்த் - தொண்டுபடும் 63

ஆவிப் புலனுக்கு அறிவளிப்ப, ஐந்தொழிலும்
ஏவித் தனிநடத்தும் எம் கோவே - மேவ 64

வரும் அட்ட மூர்த்தமாம் வாழ்வே, மெய்ஞ்ஞானம்
தரும்அட்ட யோகத் தவமே - பருவத்து) 65

அகலாத பேரன்(பு) அடைந்தோர் அகத்துள்
புகலாகும் இன்பப் பொருப்பும் - சுகலளிதப் 66

பேரின்ப வெள்ளப் பெருக்காரும், மீதானம்
தேரின்பம் நல்கும் திருநாடும் - பாரின்பம் 67

எல்லாம் கடந்த இருநிலத்துள் போக்குவர(வு)
அல்லா(து) உயர்ந்த அணிநகரும் - தொல்உலகில் 68

ஈறும் முதலும் அகன்(று,) எங்குநிறைந்து ஐந்தெழுத்தைக்
கூறி நடாத்தும் குரகதமும் - ஏறுமதம் 69

தோய்ந்து களித்து) ஓர் துதிக்கையினால் பஞ்சமலம்
காய்ந்த சிவஞானக் கடைக்களிறும் - வாய்ந்தசிவ 70

பூரணத்துள் பூரணமா, போதம் புதுமலரா
நாரகத்துள் கட்டும் நறுந்தொடையும் - காரணத்துள் 71

ஐந்தொழிலும் ஓவாது அளித்(து) உயர்ந்த வான்கொடியும்
வந்த நவநாத மணிமுரசம் - சந்ததமும் 72

நீக்கமின்றி ஆடி நிழல் அசைப்பான்போல், புவனம்
ஆக்கி அசைத்தருளும் ஆணையும் - தேக்கமழ்ந்து 73

வீசம் பனுவல், விபுதர் தனித்தனியே
பேசும் தசாங்கம் எனப் பெற்றோனே - தேதிகழ்74

பூங்கயிலை வெற்பில் புனைமலர்ப்பூங் கோதையிடப்
பாங்கு) உறையும் முக்கண் பரஞ்சோதி - ஆங்கு) ஒருநாள் 75

வெந்தகுவர்க்கு ஆற்றாத விண்ணோர் முறைக்கு) இரங்கி
ஐந்து முகத்தோ(டு) அதோமுகமும் - தந்து 76

திருமுகங்கள் ஆறாகிச் செந்தழற்கண் ஆறும்
ஒருமுகமாய்த் தீப்பொறி ஆறு உய்ப்ப - விரிபுவனம் 77

எங்கும் பரக்க இமையோர் கண்(டு) அஞ்சுதலும்,
பொங்கும் தழல்பிழம்பைப் பொன்கரத்தால் - அங்கண் 78

எடுத்தமைத்து, வாயுவைக் கொண்(டு) ஏகுதியென்று எம்மான்
கொடுத்தளிப்ப மெல்லக் கொடுபோய் - அடுத்த(து) ஒரு 79

பூதத்தலைவ! கொடு போதியெனத், தீக்கடவுள்
சீதப் பகீரதிக் கே சென்று) உய்ப்பப் - போ(து) ஒருசற்று) 80

அன்னவளும் கொண்(டு) அமைதற்கு ஆற்றாள், சரவணத்தில்
சென்னியில் கொண்(டு) உய்ப்பத் திருவுருவாய் - முன்னர் 81

அறுமீன் முலையுண்டு அழுது விளையாடி
நறுநீர் முடிக்கு) அணிந்த நாதன் - குறுமுறுவல் 82

கன்னியொடும் சென்று,) அவட்குக்காதல் உருக்காட்டுதலும்
அன்னவள் கண்டு, அவ்வுருவம் ஆறினையும் - தன்இரண்டு 83

கையால் எடுத்(து) அணைத்துக், கந்தன்எனப் பேர்புனைந்து
மெய்ஆறும் ஒன்றாக மேவுவித்துச் - செய்ய 84

முகத்தில் அணைத்(து) உச்சிமோந்து, முலைப்பால்
அகத்துள் மகிழ்புத்(து) அளித்துச் - சகத்(து) அளந்த 85

வெள்ளை விடைமேல் விமலன் கரத்தில் அளித்(து.)
உள்ளம் உவப்ப உயர்ந்தோனே - கிள்ளைமொழி 86

மங்கை சிலம்பின் மணிஒன்பதில் தோன்றும்
துங்க மடவார் துயர் தீர்ந்து - தங்கள் 87

விருப்பால் அளித்த நவ வீரருக்குள் முன்னோன்
மருப்பாயும் தார்வீர வாகு நெருப்பில் - உதித்(து) 88

அங்கண் புவனம் அனைத்தும் அழித்துலவும்
செங்கண் கிடாய் அதனைச் சென்று கொணர்ந்து) - எங்கோன்

விடுக்குதி யென்று உய்ப்ப, அதன்மீ(து) இவர்ந்து)
என்திக்கும்
நடத்தி விளையாடும் நாதா - படைப்போன் 90

அகந்தை யுரைப்ப, மறை ஆதியெழுத்(து) என்று)
உகந்த பிரணவத்தின் உண்மை - புகன்றிலையால் 91

சிட்டித் தொழில் அதனைச் செய்வ(து) எங்கள் என்று, முனம்
குட்டிச் சிறையிருத்தும் கோமானே - மட்டு) அவிமும் 92

பொன்னம் கடக்கைப் புரிசடையோன் போற்றிசைப்ப
முன்னம் பிரமம் மொழிந்தோனே - கொன்னெடுவேல் 93

தாரகனும் மாயத், தடங்கிரியும் தூளாக
வீர வடிவேல் விடுத்தோனே - சீரலைவாய்த் 94

தெள்ளு திரைகொழிக்கும் செந்தூரில் போய்க், கருணை
வெள்ளம் எனத் தவிசின் வீற்றிருந்து - வெள்ளைக் 95

கயேந்திரனுக்கு அஞ்சல் அளித்துக், கடல்கும்
மயேந்திரத்தில் புக்(கு) இமையோர் வாழச் - சயேந்திரனாம் 96

குரனைச் சோதித்து வரு(க) என்று, தடந்தோள் விசய
வீரனைத் தூதாக விடுத்தோனே - கார் அவுணன் 97

வானவரைவிட்டு வணங்காமையால், கொடிய
தானவர்கள் நால்படையும் சங்கரித்துப் - பானு 98

பகைவன் முதலாய் பாலருடன், சிங்க
முகனை வென்று வாகை முடித்தோய் - சகம் உடுத்த 99

வாரிதனில் புதிய மாவாய்க் கிடந்த நெடும்
சூர்உடலம் கீண்ட சுடர்வேலோய் - போர் அவுணன் 100

அங்கம் இருகூறாய், அடல்மயிலும் சேவலுமாய்த்
துங்கமுடன் ஆர்த்து) எழுந்து தோன்றுதலும் அங்கு) அவற்றுள்

சீறும் அரவைப் பொருத சித்ரமயில் வாகனமா
ஏறி நடாத்தும் இணையோனே - மாறிவரு 102

சேவல் பகையைத் திறல்சேர் பதாகையென
மேவத் தனித்து) உயர்த்த மேலோனே - மூவர் 103

குறைமுடித்து, விண்ணம் குடியேற்றித், தேவர்
சிறைவிடுத்து) ஆட்கொண்டு) அளித்த தேவே - மறை முடிவாம்

சைவக் கொழுந்தே, தவக்கடலே, வான்உதவும்
தெய்வக் களிற்றை மணஞ்செய்தோனே - பொய்விரவு 105

காமம் முனிந்த கலைமுனிவன் கண்ணருளால்
வாம மடமானின் வயிற்று) உதித்துப் - பூமருவு 106

கானக் குறவர் களிகூர்ப், பூங்குயில்போல்
ஏனல் புனம்காத்து) இனிதிருந்து - மேன்மைபெறத் 107

தெள்ளித் தினைமாவும் தேனும் பரிந்(து) அளித்த
வள்ளிக் கொடியை மணந்தோனே - உள்ளம் உவந்(து) 108

ஆறு திருப்பதி கண்டு, ஆ(று) எழுத்தும் அன்பினுடன்
கூறும் அவர் சிந்தைகுடி கொண்டோனே - நாறு மலர்க் 109

கந்திப் பொதும்பர் எழு கார்அலைக்கும் சீரலைவாய்ச்
செந்தில் பதிபுரக்கும் செவ்வேளே - சந்ததமும் 110

பல்கோடி சன்மப் பகையும், அவமிருத்தும்,
பல்கோடி விக்கினமும், பல்பிணியும் - பல்கோடி 111

பாதகமும், செய்வினையும், பாம்பும், பசாகும், அடல்
பூதமும். தீநீரும், பொருபடையும் - தீ(து) அகலா 112

வெவ்விடமும், துட்ட மிருகம் முதலாம் எவையும்
எவ்விடம் வந்(து) எம்மை யெதிர்த்தாலும் - அவ்விடத்தில் 113

பச்சையில் வாகனமும், பன்னிரண்டு திண்தோளும்
அச்சம் அகற்றும் அயில்வேலும் - கச்சைத் 114

திருவரையும், சீறடியும், செங்கையும், ஈரா(று)
அருள்விழியும், மாமுகங்கள் ஆறும் - விரிகிரணம் 115

சிந்தப் புனைந்த திருமுடிகள் ஓர் ஆறும்,
எந்தத் திசையும் எதிர்தோன்ற - வந்(து) இடுக்கண் 116

எல்லாம் பொடிபடுத்தி, எவ்வரமும் தந்து புகுந்(து),
உல்லாசமாக உளத்(து) இருந்து - பல்விதமாம் 117

ஆசுமுதல் நால்கவியும், அட்டாவ தானமும், சீர்ப்
பேசும் இயல் பல்காப்பியத் தொகையும் - ஓசை 118

எழுத்து முதலாம் ஐந்(து) இலக்கணமும் தோய்ந்து
பழுத்த தமிழ்ப்புலமை பாலித்(து) - ஓழுக்கமுடன் 119

இம்மைப் பிறப்பில் இருவாதனை யகற்றி,
மும்மைப் பெருமலங்கள் மோசித்துத் - தம்மை விடுத்(து) 120

ஆயும் பழைய அடியாருடன் கூட்டித்
தோயும் பரபோகம் துய்ப்பித்துச் - சேய 121

கடியேற்கும் பூங்கமலக் கால்காட்டி ஆட்கொண்(டு)
அடியேற்கு முன்னின்று அருள். 122

கந்தர் கலிவெண்பா
முற்றிற்று

2-
முருகன் துணை
ஓம் சரவணபவ நம:

கந்தர் சஷ்டி கவசம் (தேவராய சுவாமிகள் அருளிய)

காப்பு
நேரிசை வெண்பா

துதிப்போர்க்கு வல்வினைபோம் துன்பம் போம் நெஞ்சில்
பதிப்போர்க்குச் செல்வம் பலித்துக் - கதித்தோங்கும்
நிஷ்டையுங் கைகூடும் நிமலருள் கந்தர்
சஷ்டி கவசந் தனை

குறள் வெண்பா

அமரரிடர் தீர வமரம் புரிந்த
குமரனடி நெஞ்சே குறி.

நூல்
நிலைமண்டில் ஆசிரியப்பா

சஷ்டியை நோக்கச் சரவண பவனார்
சிஷ்டருக் குதவுஞ் செங்கதிர் வேலோன்
பாத மிரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாடக் கிண்கிணியாட
மைய நடஞ்செய்யும் மயில்வா கனனார் 5

கையில் வேலாலெனைக் காக்கவென் றுவந்து
வரவர வேலா யுதனார் வருக
வருக வருக மயிலோன் வருக
இந்திரன் முதலா வெண்டிசை போற்ற
மந்திர வடிவேல் வருக வருக 10

வாசகன் மருகா வருக வருக
நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக
நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
சிரகிரி வேலவன் சக்கிரம் வருக 15

சரவண பவனார் சடுதியில் வருக
 ரவண பவச ரரரர ரரர
 ரிவண பவச ரிரிரிரி ரிரிரி
 விண்பவ சரஹ வீரா நமோ நம
 நிபவ சரவண நிற நிற நிறென 20

வசர வணப வருக வருக
 அசுரர் குடிகெடுத்த ஐயா வருக
 என்னை யாளும் இளையோன் கையில்
 பன்னிரண் டாயுதம் பாசாங் குசமும்
 பரந்த விழிகள் பன்னிரண் டிலங்க 25

விரைந் தெனைக் காக்க வேலோன் வருக
 ஐயுங் கிலியும் அடைவுடன் செளவும்
 உய்யொளி செளவும் உயிரையுங் கிலியும்
 கிலியுஞ் செளவும் கிளரொளி யையும்
 நிலைபெற் றென்முன் நித்தமு மொளிரும் 30

சண்முகன் றீயும் தனியொளி யொவ்வும்
 குண்டலி யாஞ்சிவ குகன்தினம் வருக
 ஆறுமுகமும் அணிமுடி யாறும்
 நீறுடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச் செவ்வாயும் 35

நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
 ஈராறு செவியில் இலகு குண்டலமும்
 ஆறிரு திண்புயத் தழகிய மார்பில்
 பல்பூ ஷணமும் பதக்கமும் தரித்து
 நன்மணி பூண்ட நவரத்தன் மாலையும் 40

முப்பரி நூலும் முத்தணி மார்பும்
 செப்பழ குடைய திருவயி றுந்தியுந்
 துவண்ட மருங்கில் கூரொளிப் பட்டும்
 நவரத்தன் பதித்த நற்சீ ராவும்
 இருதொடை யழகும் இணைமுழந் தாளும் 45

திருவடி யதனிற் சிலம்பொலி முழங்க
 செககண செககண செககண செககண

மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகென
நகநக நகநக நசகநக நகென
டிகுகுண டிகுகுகு டிகுகுண டிகுகுண 50

ரரரர ரரரர ரரரர ரரர
நிரிநிரி நிரிநிரி நிரிநிரி நிரிநிரி
டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடு
டகுடகு டிகுகுகு டங்கு டிங்குகு
விந்து விந்து மயிலோன் விந்து 55

முந்து முந்து முருகவேல் முந்து
எந்தனை யாளும் ஏரகச் செல்வ
மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந் துதவும்
லாலா லாலா லாலா வேசமும்
லீலா லீலா லீலா விநோதன் என்று 60

உன்திரு வடியை உறுதியென் றெண்ணும்
என்தலை வைத்துன் இணையடி காக்க
என்னுயிர்க் உயிராம் இறைவன் காக்க
பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க 65

பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க
கதிர்வே லிரண்டுங் கண்ணினைக் காக்க
விதிசெவி யிரண்டும் வேலவர் காக்க
நாசிக ளிரண்டும் நல்வேல் காக்க
பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க 70

முப்பத் திருப்பல் முனைவேல் காக்க
செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க
கன்ன மிரண்டுங் கதிர்வேல் காக்க
என்னிளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
மார்பை யிரத்தன வடிவேல் காக்க 75

சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க
வடிவே லிருதோள் வளம்பெறக் காக்க
பிடரி க ளிரண்டும் பெருவேல் காக்க
அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
பழுபதி னாரும் பெருவேல் காக்க 80

வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
 சிற்றிடை யழகுறச் செவ்வேல் காக்க
 நாணாங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
 ஆணகுறி இரண்டும் அயில்வேல் காக்க
 பிட்ட மிரண்டும் பெருவேல் காக்க 85

வட்டக் குதத்தை வல்வேல் காக்க
 பணைத்தொடை யிரண்டும் பருவேல் காக்க
 கணைக்கால் முழந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
 ஐவிர லடியிணை அருள்வேல் காக்க
 கைகள் இரண்டும் கருணைவேல் காக்க 90

முன்கை யிரண்டும் முரண்வேல் காக்க
 பின்கை யிரண்டும் பின்னவ ளிருக்க
 நாவிற் சரஸ்வதி நற்றுணை யாக
 நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
 முப்பால் நாடியை முனைவேல் காக்க 95

எப்பொழு தும்எனை எதிர்வேல் காக்க
 அடியேன் வசனம் அசைவுள நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
 வரும்பகல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
 அரையிருள் தன்னில் அனையவேல் காக்க 100

ஏமத்தில் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
 தாமத நீக்கிச் சதுர்வேல் காக்க
 காக்கக் காக்கக் கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நொடியில் நோக்கத்
 தாக்கத் தாக்கத் தடையறத் தாக்க 105

பார்க்கப் பார்க்கப் பாவம் பொடிபட
 பில்லி சூனியம் பெரும்பகை யகல
 வல்ல பூதம் வலாஷ்டிகப் பேய்கள்
 அல்லற் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
 பிள்ளைகள் தின்னும் புழைக்கடை முனியும் 110

கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரமரா ட்சதரும்

அடியெனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
இரிசிகாட் டேரி இத்துன்ப சேனையும்
எல்லிலு மிருட்டிலும் எதிர்படும் அண்ணரும் 115

கனபூசை கொள்ளும் காளியோ டனைவரும்
விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்
தண்டியக் காரரும் சண்டா ளர்களும்
என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந் தோடிட
ஆனை யடியினில் அரும்பா வைகளும் 120

பூனை மயிரும் பிள்ளைக ளென்பும்
நகமு மயிரும் நீண்முடி மண்டையும்
பாவைக ளுடனே பலகல சத்துடன்
மனையிற் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
ஓட்டியச் செருக்கும் ஓட்டியப் பாவையும் 125

காகம் பணமும் காவுடன் சோறும்
ஓதுமஞ் சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
காலதூதர்கள் எனைக் கண்டாற் கலங்கிட 130

அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
வாயவிட்டலறி மதிக்கெட் டோட
படியினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
கட்டுடன் அங்கம் கதறிடக் கட்டு
கட்டி உருட்டு கால்கை முறியக் 135

கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
முட்டு முட்டு விழிகள் பிதுங்கிடச்
செக்கு செக்கு செதில் செதிலாக
சொக்கு சொக்கு சூர்பகைச் சொக்கு
குத்து குத்து கூர்வடி வேலால் 140

பற்று பற்று பகவவன் தணலெரி
தணலெரி தணலெரி தணலது வாக
விடுவிடு வேலை வெருண்டது வோட
புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
எலியும் கரடியும் இனித் தொடர்ந்தோடத் 145

தேளும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
 கபடுவிட விஷங்கள் கடித்துய ரங்கம்
 ஏறிய விஷங்கள் எளிதினி லிறங்க
 ஒளிப்புஞ் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்
 வாதம் சயித்தியம் வலிப்புப் பித்தம் 150

சூலைசயம் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் பிரிதி
 பங்கப் பிளவை படர்தொடை வாழை
 கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
 பற்குத் தரணை பருவரை யாப்பும் 155

எல்லாப் பிணியும் எந்தனைக் கண்டால்
 நில்லா தோட நீயெனக் கருள்வாய்
 ஈரேழ் உலகமும் எனக் குறவாக
 ஆணும் பெண்ணும் அனைவரு மெனக்கா
 மண்ணா ளரசரும் மகிழ்ந்துற வாகவும் 160

உன்னைத் துதிக்க உன்திரு நாமம்
 சரவண பவனே சைலொளி பவனே
 திரிபுர பவனே திகழொளி பவனே
 பரிபுர பவனே பவமொழி பவனே
 அரிதிரு மருகா அமரா பதியைக் 165

காத்துத் தேவர்கள் கடுங்சிறை விடுத்தாய்
 கந்தா குகனே கதிர்வேலவனே
 கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
 இடும்பனை யழித்த இனியவேல் முருகா
 தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா 170

கதிர்கா மத்துறை கதிர்வேல் முருகா
 பழனிப் பதிவாழ் பால குமாரா
 ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா
 செந்தின்மா மலையுறுஞ் செங்கல் வராயா
 சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசே 175

காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
 என்னா விருக்க யானுனைப் பாட

எனைத்தொடர்ந் திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
பாடினே னாடினேன் பரவசமாக
ஆடினேன் நாடினேன் ஆவினன் பூதியை 180

நேச முடன்யான் நெற்றியி லணியப்
பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
உன்பதம் பெறவே உன்னரு ளாக
அன்புடன் இரட்சி அன்னமுஞ் சொன்னமும்
மெத்த மெத் தாக வேலா யுதனார் 185

சித்திபெற் றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன் 190

வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசம்
வாழ்க வாழ்க என் வறுமைகள் நீங்க
எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
எத்தனை அடியேன் எத்தனை செய்யினும்
பெற்றவன் நீ குரு பொறுப்பது உன்கடன் 195

பெற்றவள் குறமகள் பெற்றவளாமே
பிள்ளை என்றன்பாய் பிரியமளித்து
மைந்தன் என்மீ துன்மன மகிழ்ந் தருளித்
தஞ்சமென் றடியார் தழைத்திட அருள் செய்
கந்தர் சஷ்டிகவசம் விருமபிய 200

பாலன் தேவராயன் பகர்ந்ததைக்
காலையில் மாலையில் கருத்துடன் நாளும்
ஆசாரத்துடன் அங்கந் துலக்கி
நேசமுடன் ஒரு நினைவதுவாகிக்
கந்தர் சஷ்டி கவச மிதனைச் 205

சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
ஒருநாள் முப்பத் தாறுருக் கொண்டு
ஓதியே செபித்து உகந்து நீறணிய
அட்ட திக்குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
திசைமன்னர் ரெண்மர் செயல(து) அருளுவர் 210

மாற்றலர் எல்லாம் வந்து வணங்குவர்
 நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை அளித்திடும்
 நவமத னெனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
 எந்த நாளும் ஈரெட்டாய் வாழ்வார்
 கந்தர்கை வேலாங் கவசத் தடியை 215

வழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
 பொல்லா தவரைப் பொடி பொடி யாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
 சர்வ சத்துரு சங்காரத்தடி 220

அறிந்தென துள்ளம் அஷ்ட லட்சுமிகளில்
 வீரலட் சுமிக்கு விருந்(து) உணவாகச்
 குரபத் தாவைத் துணித்தகை யதனால்
 இருபத் தேழ்வர்க் குவந்தமு தளித்த
 குருபரன் பழனிக் குன்றினி லிருக்கும் 225

சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
 எனைத் தடுத்த தாட்கொள என்றன துள்ளம்
 மேவிய வடிவுறும் வேலவ போற்றி
 தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி 230

திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
 இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
 வெட்சி புனையும் வேலே போற்றி
 உயிர்கிரி கனக சபைக்கோ ரரசே 235

மயில்நட மிடுவோய் மலரடி சரணம்
 சரணஞ் சரணம் சரணப் பவலும்
 சரணஞ் சரணஞ் சண்முகா சரணம் 238
 திருச்சிற்றம்பலம்

கந்தர் சஷ்டி கவசம் முற்றிற்று

தெய்வமணி மாலை

(திருவருட் பிரகாச வள்ளல் பெருமான் அருளியது)

திருவோங்கு புண்ணியச் செயலோங்கி அன்பருள்
திறலோங்கு செல்வம் ஓங்கச்
செறிவோங்க அறிவோங்கி நிறைவான இன்பந்
திகழ்ந்தோங்க அருள் கொடுத்து

மருவோங்கு செங்கமல மலரோங்கு வணம்ஓங்க
வளர்கருணை மயமோங்கி ஓர்
வரமோங்கு தெள்ளமுத வயமோங்கி ஆனந்த
வடிவாகி யோங்கி ஞான

உருவோங்கும் உணர்வினிறை யொளியோங்கி, ஓங்குமயில்
ஊர்ந்தோங்கி, எவ்வுயிர்க்கும்
உறவோங்கு நிற்பதமென் உள்மோங்கி வளம்மோங்க
உய்கின்ற நாள் எந்தநாள்?

தருவோங்கு சென்னையிற் கந்தகோட்டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்தவேளை
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

1

பரமேது வினைசெயும் பயனேது, பதியேது
பசுவேது பாசமேது
பத்தியேது அடைகின்ற முத்தியேது அருளேது
பாவ புண்ணியங்களேது

வரமேது தவமேது விரதமேது ஒன்றுமிலை
மனம் விரும்பு உணவுண்டு நல்
வத்திரம் அணிந்து மட மாதர்தமை நாடி, நறு
மலர்குடி விளையாடி மேல்

கரமேவ விட்டு முலை தொட்டு வாழ்ந்து, அவரொடு
கலந்து மகிழ்கின்ற சுகமே
கண்கண்ட சுகம் இதே கைகண்ட பலனெனும்
கயவரைக் கூடா தருள்

தரமேவு சென்னையிற் கந்தகோட்டத்துள்ளவளர்
தலமோங்கு கந்தவேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வமணியே.

2

துடியென்னும் இடை அனம், பிடியென்னும் நடை முகில்
துணையென்னும் பிணையில் அளகம்
குதென்னும் முலை செழும் தாதென்னும் அலைபுனல்
சுழியென்ன மொழிசெய் உந்தி,

வடியென்னும் விழி, நிறையும் மதியென்னும் வதனமென
மங்கையர் தம் அங்கம் உற்றே,
மனமென்னும் ஒருபாவி, மயலென்னு மதுதேவி
மாழ்க, நான் வாழ்க, இந்தப்

படியென்னும் ஆசையைக் கடியென்ன, என்சொல் இப்
படியென்ன அறியாது, நின்
படியென்ன, என்மொழிப் படியின்ன வித்தைநீ
படி என்னும் என் செய்குவேன்

தடிதுன்னு மதில் சென்னை கந்தகோட் டத்துள்ளவளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வமணியே.

3

வள்ளலுனை உள்ளபடி வாழ்த்துகின்றோர் தமை
மதித்திடுவ தன்றி மற்றை
வானவரை மதியென்னில், நானவரை யொருகனவின்
மாட்டினும் மற்றதும் மதியேன்

கள்ளமறும் உள்ளமுறும் நின் பதமலால் வேறு
கடவுளர் பதத்தை அவரென்
கண்ணெதிர் அடுத்து) ஐய நண்ணென அளிப்பினும்
கடுவென வெறுத்துநிற்பேன்

எள்ளவும் இம்மொழி யிலேசு மொழி அன்றி உண்மை
என்னையாண்டருள் புரிகுவாய்
என் தந்தையே யென துதாயே யென்இன்பமே
என்றன் அறிவே யென் அன்பே

தள்ளரிய சென்னையிற் கந்தகோட்டத்துள்ளவளர்
தலமோங்கு கந்தவேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

4

பதிபூசை முதலநல் கிரியையால் மனமெனும்
பசுகரணம் ஈங்கு அசுத்த
பாவனையறச் சுத்த பாவனையில் நிற்கும் மெய்ப்
பதியோக நிலைமை யதனால்

மதிபாசம் அற்றி அதின் அடங்கிடும் அடக்கவே
மலைவின் மெய்ஞ்ஞான மயமாய்
வரவு போக்கற்ற நிலை கூடுமென, எனதுளே
வந்துணர்வு தந்த குருவே

துதிவாய்மை பெறுசாந்த பதமேவு மதியமே
துரிசறு சுயஞ் சோதியே
தோகை வாகன மீ (து) இலங்கைவரு தோன்றலே
சொல்லரிய நல்ல துணையே

ததிபெறுஞ் சென்னையிற் கந்தகோட்டத்துள்ளவளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

5

காமவுள் பகைவனும் கோபவெங்கொடியனும்
கனலோப முழுமுடனும்
கடுமோக வீணனும் கொடுமதம் எனும் துட்ட
கண்கெட்ட ஆங்காரியும்

ஏமமறு மாச்சரிய விழலனும் கொலையென்(று)
இயம்பு பாதகனுமாம் இவ்
எழுவரும், இவர்க்குற்ற உறவான பேர்களும்
எனைப்பற்றி டாமல் அருள்வாய்

சேமமிகு மாமறையின் ஓமெனும் அருட்பதத்
திறனருளி, மலய முனிவன்
சிந்தனையின் வந்தனை உவந்த மெய்க்ஞ் ஞான சிவ
தேசிக சிகா ரத்னமே

தாமமொளிர் சென்னையிற் கந்தகோட்டத்துள்ளவளர்
தலமோங்கு கந்தவேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

6

நிலையுறு நிராசையாம் உயர்குலப் பெண்டிரொடும்
நிகழ்சாந்தமாம் புதல்வனும்
நெறிபெறும் உதாரகுணம் என்னுந்ற் பொருளும் மருள்
நீக்கும் அறிவாம் துணைவனும்

மலை(வு) அறு நிராங்கார நண்பனும் சுத்தமுறும்
மனமென்னும் நல்ஏவலும்
வருசகல கேவலம் இலாத இடமும் பெற்று
வாழ்கின்ற வாழ்வருளுவாய்

அலையிலாச் சிவஞான வாரியே ஆனந்த
அமுதமே குமுத மலர்வாய்
அணிகொள் பொற்கொடி, பசுங் கொடியிரு புறம்படர்ந்து
அழகுபெற வருபொன்மலையே

தலைவர்புகழ் சென்னையிற் கந்தகோட்டத்துள்ளவளர்
தலமோங்கு கந்தவேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

7

ஒருமையுடன் நினதுதிரு மலரடி நினைக்கின்ற
உத்தமர்தம் உறவு வேண்டும்
உள்ளொன்று வைத்துப் புறம்பொன்று பேசுவார்
உறவு கலவாமை வேண்டும்

பெருமைபெறும் நினதுபுகழ் பேசவேண்டும் பொய்யம்மை
பேசா திருக்க வேண்டும்
பெருநெறி பிடித்தொழுக வேண்டும் மதமானபேய்
பிடியா திருக்கவேண்டும்

மருவுபெண் ஆசையை மறக்கவே வேண்டும் உனை
மறவா திருக்க வேண்டும்
மதிவேண்டும் நின்கருணை நிதிவேண்டும் நோயற்ற
வாழ்வில் நான் வாழ வேண்டும்

தருமமிகு சென்னையிற் கந்தகோட்டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்தவேளே
தண்முகத் தூய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

8

ஈயென்று நானொருவர் இடம்நின்று கேளாத
இயல்பும், என்னிடம் ஒருவர் ஈது
இடுவென்ற போதவர்க்(கு) இலையென்று சொல்லாமல்
இடுகின்ற திறமும், இறையாம்

நீ, யென்றும் எனைவிடா நிலையும், நான், என்றும் உள்
நினை விடா நெறியும், அயலார்
நிதியொன்றும் நயவாத மனமும், மெய்ந் நிலையென்றும்
நெகிழாத திடமும், உலகிற்

சீயென்று பேயென்று நாயென்று பிறர்தமைத்
தீங்குசொல் லாத தெளிவும்
திரமொன்று வாய்மையுந் தூய்மையுந் தந்துநின்
திருவடிக்(கு) ஆளாக்குவாய்

தாயொன்று சென்னையிற் கந்தகோட்டத்துள்ளவளர்
தலமோங்கு கந்தவேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

9

கரையில்வீண் கதையெலாம் முதிர்கருங் காக்கைபோல்
கதறுவார் கள்ளுண்டதீக்
கந்தம் நாறிட, ஊத்தை காதம் நாறிட வறு
கடும்பொய் இரு சாதம் நாற

வரையில்வாய் கொடுதர்க்க வாதமிடுவார், சிவ
மணங்கமழ் மலர்ப்பொன் வாய்க்கு
மவுனம் இடுவார் இவரை மூடரென ஒதுறு
வழக்குநல் வழக்கெனினும் நான்

உரையில் அவர் தமையுறாது, உனதுபுகழ் பேசுமவ
ரோடு உறவு பெற அருளுவாய்
உயர்தெய்வ யானையொடு குறவர்மட மானும் உள்
உவப்புறு குணக் குன்றமே

தரையிலுயர் சென்னையிற் கந்தகோட்டத்துள்ளவளர்
தலமோங்கு கந்தவேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

10

நாம் பிரமம், நமையன்றி ஆம்பிரமம் வேறில்லை
நன்மை தீமைகளும் இல்லை
நவில்கின்ற வாகியாந் தரமிரண்டினும் ஒன்ற
நடுநின்ற தென்று, வீணாள்

போம்பிரம நீதி கேட்போர், பிரமையாகவே
போதிப்பர் சாதிப்பர்தாம்
புன்மைநெறி கைவிடார் தம்பிரமம் வினையொன்று
போந்திடிற் போகவிடுவார்

சாம் பிரமமாம் இவர்கள், தாம்பிரமம் எனுமறிவு
தாம்பு பாம்பெனும் அறிவு காண்
சத்துவ அகண்டபரி பூரணா காரவுப
சர்ந்த சிவ சித்பிரமம் நீ

தாம்பிரிவில் சென்னையிற் கந்தகோட்டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்தவேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

11

பார்கொண்ட நடையில் வன் பசிகொண்டு வந்து இரப்
பார்முகம் பார்த்திரங்கும்
பண்பும், நின் திருவடிக்கன்பும், நிறை ஆயுளும்
பதியும் நன்னிதியும் உணர்வும்

சீர்கொண்ட நிறையும் உள்பொறையும்மெய்புகழும் நோய்த்
தீமை ஒரு சற்றும் அணுகாத்
திறமும் மெய்த் திடமும் நல் இடமும் நின் அடியர்புகழ்
செப்புகின்றோர் அடைவர் காண்

கூர்கொண்ட நெட்டிலைக் கதிர்வேலும் மயிலும் ஒரு
கோழியுங் கொடியும் விண்ணோர்
கோமான்றன் மகளும் ஒரு மாமான்றன் மகளும் மால்
கொண்ட நின் கோலம் மறவேன்

தார்கொண்ட சென்னையிற் கந்தகோட்டத்துள்ளவளர்
தலமோங்கு கந்தவேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

12

வன்பெரு நெருப்பினைப் புன்புழுப் பற்றுமோ
வானையொரு மான் தாவுமோ
வலியுள்ள புலியை ஓர் எலி சீறுமோ பெரிய
மலையை ஓர் ஈச்சிறகினால்

துன்புற அசைக்குமோ வச்சிரத் தூண் ஒரு
துரும்பினால் துண்ட மாமோ
சூரியனை இருள்வந்து குழுமோ காற்றில் மழை
தோயுமோ இல்லை அதுபோல்

அன்புடைய நின்னடியர் பொன்னடியை யுன்னுமவர்
அடிமலர் முடிக்கு அணிந்தோர்க்கு
அவலமுறுமோ காம வெகுளியுறுமோ மனத்து)
அற்பமும் விகற்ப முறுமோ

தன்புகழ் செய் சென்னையிற் கந்தகோட்டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்தவேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே. 13

கானலிடை நீரும் ஒரு கட்டையிற் கள்வனும்
காணுறு கயிற்றில் அரவும்
கடிதரு கிளிஞ்சிலிடை வெள்ளியும் பொன்னைக்
கதித்த பித்தளையின் இடையும்

மானலிற் கண்டுளம் மயங்கல்போல் கற்பனையை
மாயையிற் கண்டு வீணை
மனையென்றும் மகவென்றும் உறவென்றும் நிதியென்றும்
வாழ்வென்றும் மானம் என்றும்

ஊனலின் உடம்பென்றும் உயிரென்றும் உளமென்றும்
உள்ளென்றும் வெளியென்றும் வான்
உலகென்றும் அளவறு விகாரமுற நின்ற எனை
உண்மை யறிவித்த குருவே

தானமிகு சென்னையிற் கந்தகோட்டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்தவேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே. 14

கற்றொளிகொள் உணர்வினோர் வேண்டாத இப்பெருங்
கன்ம உடலில், பருவநேர்
கண்டழியும் இளமைதான் பகல்வேடமோ புரைக்
கடல்நீர்கொலோ கபடமோ

உற்றொளியின் வெயிலிட்ட மஞ்சளோ வான்இட்ட
ஒருவில்லோ நீர்க்குமிழியோ
உலை அனல்பெறக் காற்று) உள் ஊதும் துருத்தியோ
ஒன்றும் அறியேன் இதனை நான்

பற்று) உறுதி யாக்கொண்டு வனிதையர்கண் வலையினில்
பட்டு மதிக்கெட்டு) உழன்றே
பாவமேபயில்கின்ற(து) அல்லாது நின்னடிப்
பற்று) அணுவும் உற்று) அறிகிலேன்

சற்றையகல் சென்னையிற் கந்தகோட்டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்தவேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

15

சடமாகி இன்பந் தராதாகி மிகுபெருஞ்
சஞ்சலா கார மாகிச்
சற்றாகி வெளிமயல் பற்றாகி ஓடும் இத்
தன்மைபெறு செல்வம் அந்தோ

விடமாகி ஒருகபட நடமாகி ஆற்றிடை
விரைந்துசெலும் வெள்ள மாகி
வேலை அலை யாகி, ஆங்காரவலை யாகி, முதிர்
வேனிலுறு மேக மாகிக்

கடமாய சகடமுறு காலாகி நீடுவாய்க்
காலோடு நீராகியே
கற்பிலா மகளிர்போல் பொற்பிலா(து) உழலுமிது
கருதாத வகை அருளுவாய்

தடமேவு சென்னையிற் கந்தகோட்டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்தவேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

16

உப்புற்ற பாண்டமென ஒன்பது துவாரத்துள்
உற(று) அசும்(பு) ஒழுகும் உடலை
உயர்கின்ற வானிடை யெறிந்தகல் என்றும் மலை
உற்றிழியும் அருவி யென்றும்

வெப்புற்ற காற்றிடை விளக்கென்றும் மேகமுறு
மின்னென்றும் வீசு காற்றின்
மேற்பட்ட பஞ்சென்றும் மஞ்சென்றும் வினைதந்த
வெறுமாய வேடமென்றும்

கப்புற்ற பறவைக் குடம்பை யென்றும் பொய்த்த
கனலென்றும் நீரில் எழுதும்
கையெழுத்த(து) என்றும் உள் கண்டுகொண்டு அதிலாசை
கைவிடேன் என்செய்குவேன்

தப்பற்ற சென்னையிற் கந்தகோட்டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்தவேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

17

எந்தை நினை வாழ்த்தாத பேயர்வாய் கூழுக்கும்
ஏக்கற(று) இருக்கும் வெறுவாய்
எங்கள் பெருமான் உனை வணங்காத மூடர்தலை
இகழ் விற(கு) எடுக்கும் தலை

கந்தமிகு நின்மேனி காணாத கயவர்கண்
கலநீர் சொரிந்த அழகண்
கடவுள் நின் புகழ்தனைக் கேளாத வீணர்செவி
கைத்து) இழவு கேட்கும் செவி

பந்தமற நினைணாப் பாவிகள்தம் நெஞ்சம்
கபீரென நடுங்கும் நெஞ்சம்
பரமநின் திருமுன்னர் குவியாத வஞ்சர் கை
பலியேற்க நீள் கொடுங்கை

சந்தமிகு சென்னையிற் கந்தகோட்டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

18

ஐயநின் சீர்பேசு செல்வர்வாய் நல்லதெள்
அமுதுண்டு உவந்த திருவாய்
அப்ப நின் திருவடி வணங்கினோர் தலை, முடி
அணிந்தோங்கி வாழும் தலை.

மெய்யநின் திருமேனி கண்ட புண்ணியர் கண்கள்
மிக்க ஒளி மேவு கண்கள்
வேல நின் புகழ்கேட்ட வித்தகர் திருச்செவி
விழாச்சபம் கேட்கும் செவி

துய்யநின் பதம் எண்ணும் மேலோர்கள் நெஞ்சம் மெய்ச்
சுக ரூபமான நெஞ்சம்
தோன்றல் உன் திருமன் குவித்த பெரியோர் கைகள்
சுவர்னம் இடுகின்ற கைகள்.

சையமுயர் சென்னையிற் கந்தகோட்டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

19

உழலுற்ற உழவுமுதல் உறுதொழில் இயற்றி, மலம்
ஒத்தபல பொருளீட்டி, வீண்
உறுவயிறு நிறையவெண் சோறடைத்து இவ்வுடலை
ஒதிபோல் வளர்த்து, நாளும்

விழலுற்ற வாழ்க்கையை விரும்பினேன், ஐய! இவ்
வெய்யஉடல் பொய் என்கிலேன்
வெளிமயக்கோ மாய விடமயக்கோ எனது
விதிமயக்கோ அறிகிலேன்

கழலுற்ற நின்துணைக் கால்மலர் வணங்கி, நின்
கருணையை விழைந்து கொண்டு, எம்
களைகணை! ஈராறு கண்கொண்ட எந்தன் இரு
கண்ணை எனப் புகழ்கிலேன்.

தழைவுற்ற சென்னையிற் கந்தகோட்டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

20

வானம் எங்கே அமுத பானம் எங்கே அமரர்
வாழ்க்கை அபிமானம் எங்கே
மாட்சிஎங்கே அவர்கள் சூழ்ச்சி எங்கே தேவ
மன்னன் அரசாட்சி எங்கே

ஞானம் எங்கே முனிவர் மோனம் எங்கே அந்த
நான்முகன் செய்கை எங்கே
நாரணன் காத்தலை நடத்தல் எங்கே மறை
நவின்றிடும் ஒழுக்கம் எங்கே.

ஈனம் அங்கே செய்த தாருகனை ஆயிர
இலக்கமுறு சிங்க முகனை
எண்ணரிய திறல்பெற்ற குரனை மறக்கருணை
ஈந்துபணி கொண்டிலை யெனில்

தானம் இங்கேர் சென்னை கந்தகோட்ட டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

21

மனமான ஒரு சிறுவன் மதியான குருவையும்
மதித்திடான், நின் அடிச்சீர்
மகிழ் கல்வி கற்றிடான், சும்மா இரான், காம
மடுவினிடை வீழ்ந்து சுழல்வான்

சினமான வெஞ்சுரத்து உழலுவன், உலோபமாம்
சிறுகுகையி னூடு புகுவான்
செறுமோக இருளிடைச் செல்குவான், மதமெனும்
செய்குன்றில் ஏறி விழுவான்.

இனமான மாச்சரிய வெங்குளியின் உள்ளே
இறங்குவான், சிறிதும் அந்தோ
என்சொல் கேளான், எனது கைப்படான், மற்றிதற்கு
ஏழையேன் என்செய்குவேன்

தனநீடு சென்னையிற் கந்தகோட்டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

22

வாய்கொண்டு உரைத்தலரிது என்செய்கேன் என்செய்கேன்
வள்ளல் உன் சேவடிக்கண்
மன்னாது, பொன்னாசை, மண்ணாசை, பெண்ணாசை
வாய்ந்துழலும் எனது மனது

பேய்கொண்டு கள்ளுண்டு கோலினால் மொத்துண்டு
பித்துண்ட வன்சுரங்கோ
பேசறு குலாலனால் சுழல்கின்ற திகிரியோ
பேதை விளையாடு பந்தோ

காய்கொண்டு பாய்கின்ற வெவ்விலங்கோ பெருங்
காற்றினால் சுழல் கறங்கோ
காலவடிவோ இந்திர ஜால வடிவோ எனது
கர்ம வடிவோ அறிகிலேன்

தாய்கொண்ட சென்னையிற் கந்தகோட்டத்துள்வளர்
 தலமோங்கு கந்த வேளே
 தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
 சண்முகத் தெய்வ மணியே.

23

கற்ற மேலவரொடும் கூடிநில்லேன் கல்வி
 கற்கும் நெறி தேர்ந்து கல்லைன்
 கனிவு கொண்டு உனது திருவடியை ஒரு கனவிலுங்
 கருதிலேன் நல்ல னல்லேன்

குற்றமே செய்வதென் குணமாகும், அப்பெருங்
 குற்றம் எல்லாம் குணமெனக்
 கொள்ளுவது நின் அருட் குணமாகும் என்னில், என்
 குறைதவிர்த்து அருள் புரிகுவாய்

பெற்றமேல் வரும் ஒரு பெருந்தகையின் அருளருப்
 பெற்றெழுந்(து) ஓங்கு சுடரே
 பிரணவாகார சின் மய விமல சொரூபமே
 பேதமில் பரப் பிரமமே

தற்றகைய சென்னையிற் கந்தகோட்ட டத்துள்வளர்
 தலமோங்கு கந்த வேளை
 தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
 சண்முகத் தெய்வ மணியே.

24

பாய்ப்பட்ட புவியன்ன நாய்ப்பட்ட கயவர்தம்
 பாழ்ப்பட்ட மனையில், நெடுநாள்
 பண்பட்ட கழுநீரும் விண்பட்ட இன்னமுது
 பட்டபா டாகும், அன்றிப்

போய்ப்பட்ட புல்லுமணி பூப்பட்ட பாடு, நல்
 பூண்பட்ட பாடு தவிடும்
 புண்பட்ட உமியும் உயர் பொன்பட்ட பாடு, அவர்கள்
 போகம், ஒரு போக மாமோ

ஆய்ப்பட்ட மறைமுடிச் சேய்ப்பட்ட நின்னடிக்கு
ஆட்பட்ட பெரு வாழ்விலே
அருள்பட்ட நெறியும், மெய்ப் பொருள்பட்ட நிலையுமுற
அமர் போகமே போகமாம்.

தாய்ப்பட்ட சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

25

சேவலங் கொடிகொண்ட நினையன்றி வேறுசிறு
தேவரைச் சிந்தை செய்வோர்
செங்கனியை விட்டு வேப்பங் கனியை யுண்ணும் ஒரு
சிறு கருங் காக்கை நிகர்வார்.

நாஅலங் காரமற வேறுபுகழ் பேசி நின்
நற்புகழ் வழுத்தாதபேர்
நாய்ப்பால் விரும்பி, ஆன் தூய்ப்பாலை நயவாத
நவையுடைப் பேயர் ஆவார்

நீவலந்தர நினது குற்றேவல் புரியாது
நின்று மற்றேவல் புரிவோர்
நெல்லுக்(கு) இறைக்காது புல்லுக்(கு) இறைக்கின்ற
நெடிய வெறு வீணர் ஆவார்

தாவலஞ் சென்னையிற் கந்தகோட்ட டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

26

பிரமன் இனி யென்னை பிறப்பிக்க வல்லனோ
பெய்சிறையில் இன்னும் ஒருகால்
பின்பட்டு நிற்குமோ முன்பட்ட குட்டிற்
பெறுந்துயர் மறந்து விடுமோ

இரவு நிறமுடை இயமன் இனியெனைக் கனவிலும்
இறப்பிக்க எண்ண முறுமோ
எண்ணுறான் உதையுண்டு சிதையுண்ட தன்னுடல்
இருந்தவடு எண்ணு றானோ

கரவுபெறு வினைவந்து நலியுமோ அதனையொரு
காசுக்கும் மதியேன் எலாம்
கற்றவர்கள் பற்றும் நின் திருவருளை யானும்
கலந்திடப் பெற்று நின்றேன்

தரமருவு சென்னையிற் கந்தகோட்டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

27

நீருண்டு பொழிகின்ற காருண்டு விளைகின்ற
நிலனுண்டு பலனும் உண்டு
நிதியுண்டு துதியுண்டு மதியுண்டு கதிகொண்ட
நெறியுண்டு நிலையும் உண்டு

ஊருண்டு பேருண்டு மணியுண்டு பணியுண்டு
உடையுண்டு கொடையும் உண்டு
உண்டுண்டு மகிழவே உணவுண்டு சாந்தமுறும்
உளமுண்டு வளமும் உண்டு

தேருண்டு கரியுண்டு பரியுண்டு மற்றுள்ள
செல்வங்கள் யாவும் உண்டு
தேனுண்டு வண்டுறு கடம்பணியும் நிற்பதத்
தியானம் உண்டாயில் ஓரசே

தாருண்ட சென்னையிற் கந்த கோட்டத்துள் வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

28

உளம் எனது வசம் நின்றதில்லை என் தொல்லைவினை
ஒல்லை விட்டிடவும் இல்லை
உன்பதத்(து) அன்பில்லை என்றனுக்(கு) உற்றதுணை
உனையன்றி வேறும் இல்லை

இளையன் அவனுக்(கு) அருள வேண்டும் என்று உன்பால்
இசைக்கின்ற பேரும் இல்லை
ஏழை அவனுக்(கு) அருள்வேதன் என்று உன் எதிர்நின்று
இயம்புகின்றோரும் இல்லை

வளமருவும் உனது திருவருள் குறைவ(து) இல்லை, மேல்
மற்றொரு வழக்கும் இல்லை
வந்த(து) இரப்போர்களுக்கு இலை யென்பதிலலை நீ
வன் மனத்தவனும் அல்லை

தளர்விலாச் சென்னையிற் கந்த கோட்டத்துள்
வளர் தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

29

எத்திக்கும் என்னுளம் தித்திக்கும் இன்பமே
என்னுயிர்க்கு உயிராகும் ஓர்
ஏகமே ஆனந்த போகமே யோகமே
என்பெருஞ் செல்வமே, நன்

முத்திக்கு முதலான முதல்வனே மெய்ஞ்ஞான
முர்த்தியே முடிவிலாத
முருகனே நெடியமால் மருகனே சிவபிரான்
முத்தாடும் அருமை மகனே

பத்திக்(கு) உவந்து அருள் பரிந்தருளும் நின்னடிப்
பற்ற(று) அருளி, என்னை இந்தப்
படியிலே உழல்கின்ற குடியிலே ஒருவனாய்
பண்ணாமல், ஆண்டருளுவாய்

சத்திக்கும் நீர்ச் சென்னை கந்த கோட்டத்துள் வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

30

நான் கொண்ட விரதம், நின் அடியலால் பிறர் தம்மை
நாடாமை யாகும் இந்த
நல்விரத மாங்கனியை, இன்மையெனும் ஒருதுட்ட
நாய்வந்து கவவி, அந்தோ

தான்கொண்டு போவ(து) இனிஎன்செய்வேன் என்செய்வேன்
தளராமை என்னும் ஒருகைத்
தடிகொண்(டு) அடிக்கவோ வலியிலேன், சிறியனேன்
தன்முகம் பார்த்தருளுவாய்

வான்கொண்ட தெள்ளமுத வாரியே மிகுகருணை
மழையே மழைக் கொண்டலே
வள்ளலே என்னிரு கண்மணியே என் இன்பமே
மயிலேறும் மாணிக்கமே

தான்கொண்ட சென்னையிற் கந்த கோட்டத்துள் வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

31

தெய்வமணி மாலை முற்றுப்பெற்றது

சண்முக கவசம்

(பாம்பன் ஸ்ரீமத் குமரகுருதாச சுவாமிகள் அருளிச் செய்தது)

அறுசீர்க் கழிநெடிடி யாசிரிய விருத்தம்

அண்டமாய், அவனியாகி, அறியொணாப் பொருள(து) ஆகித்
தொண்டர்கள் குருவும் ஆகித், துகள் அறு தெய்வம் ஆகி,
எண்திசை போற்ற நின்ற, என் அருள் ஈசன் ஆன
திணதிறல் சரவணத்தான், தினமும் என் சிரசைக் காக்க. 1

ஆதியாம் கயிலைச் செல்வன், அணிநெற்றி தன்னைக் காக்க
தாது அவிழ் கடப்பம் தாரான் தான், இரு நுதலைக் காக்க
சோதியாம் தணிகை ஈசன், தூரிச இலா விழியைக் காக்க
நாதனாம் கார்த்திகேயன், நாசியை நயந்து காக்க. 2

இரு செவிகளையும் செவ்வேள் இயல்புடன் காக்க, வாயை
முருகவேள் காக்க, நாப்பல் முழுதும் நல் குமரன் காக்க
தூரிச அறு கதுப்பை, யானைத் துண்டனார் துணைவன் காக்க
திருவுடன் பிடரி தன்னைச், சிவசுப்ரமணியன் காக்க. 3

ஈசனாம் வாகுலேயன் எனது கந்தரத்தைக் காக்க
தேசறு தோள் விலாவும், திருமகள் மருகன் காக்க
ஆசு இலா மார்பை ஈராறு ஆயுதன் காக்க, எந்தன்
ஏசு இலா முழங்கை தன்னை, எழில் குறிஞ்சிக்கோன் காக்க 4

உறுதியாய் முன்கை தன்னை, உமை இளமதலை காக்க
தறுகண் ஏறிடவே, என் கைத் தலத்தை மா முருகன் காக்க
புறம் கையை அயிலோன் காக்க, பொறிக்கர விரல்கள் பத்தும்
பிறங்கு(ம்) மால் மருகன் காக்க, பின் முதுகைச் சேய்காக்க.

ஊண் நிறை வயிற்றை, மஞ்சை ஊர்தியோன் காக்க, வம்புத்
தோள்நிமிர் சுரேசன், உந்திச் சுழியினைக் காக்க, குய்ய
நாணினை, அங்கி கௌரி நந்தனன் காக்க, பீஜ
ஆணியைக் கந்தன் காக்க அறுமுகன் குதத்தைக் காக்க. 6

எஞ்சிடாத இடுப்பை வேலுக்கு இறைவனார் காக்க காக்க
 அம்சகனம் ஓர் இரண்டும், அரன்மகன் காக்க
 விஞ்சிடுபொருள்காங்கேயன் விளரடித் தொடையைக் காக்க
 செஞ்சரண் நேச ஆசான், திமிரும் முன்தொடையைக் காக்க. 7

ஏரகத் தேவன், என்தாள் இருமுழங் காலுங் காக்க
 சீருடைக் கணைக்கால் தன்னைச் சீரலை வாய்த்தே காக்க
 நேருடைப் பரடு இரண்டும், நிகழ் பரங்கிரியன் காக்க
 சீரிய குதிக்கால் தன்னைத் திருச்சோலை மலையன் காக்க. 8

ஐயுறு மலையன், பாதத்து அமர் பத்து விரலும் காக்க
 பையுறு பழநிதாத பரன், அகம் காலைக் காக்க
 மெய்யுடன் முழுதும், ஆதி விமல சண்முகவன் காக்க
 தெய்வ நாயக விசாகன், தினமும் என் நெஞ்சைக் காக்க. 9

ஒலியெழ உரத்த சத்தத்தொடு வருபுத ப்ரேதம்
 பலிகொள் இராக்கதப்பேய், பலகணத்து எவை ஆனாலும்
 கிலிகொள, எனை வேல்காக்க, கெடுபரர் செய்யும் சூன்யம்,
 வலியுள மந்திர தந்தரம், வருத்திடா(து) அயில்வேல் காக்க. 10

ஓங்கிய சீற்றமே கொண்டு, உவணி, வில், வேல், சூலங்கள்
 தாங்கிய தண்டம், எஃசம், தடி, பரசு, ஈட்டி யாதி
 பாங்குடை ஆயுதங்கள், பகைவர் என்மேலே ஓச்சின்,
 தீங்கு செய்யாமல், என்னைத் திருக்கைவேல் காக்க காக்க. 11

ஒளவியமுளர், ஊன்உண்போர், அசடர், பேய், அரக்கர்புல்லர்
 தெவ்வர்கள் எவர் ஆனாலும், திடமுடன் எனை மல்கட்டத்
 தவ்வியே வருவா ராயின் சரசாரம் எலாம் புரக்கும்
 கவ்வுடைச் சூர சண்டன், கை அயில் காக்க காக்க. 12

கடுவிடப் பாந்தள், சிங்கம், கரடி, நாய், புலி, மாயாணை,
 கொடி கோணாய், குரங்கு, கோல மாச்சாலும், சம்பு
 நடையுடை எதனா லேனும் நான் இடர்ப் பட்டிடாமல்,
 சடிதியில் வடிவேல் காக்க, சானவிமுளை வேல் காக்க. 13

ஙகரமே போல் தழீஇ ஞானவேல் காக்க வன்புள்,
 சிகரிதேள், நண்டுக்காலி, செய்யன் ஏறு, ஆலப்பல்லி,
 நகமுடை ஒந்தி, பூரான், நளிவண்டு, புலியின் பூச்சி,
 உகமிசை இவையால், எற்குஓர் ஊறுஇலாது ஐவேல் காக்க.

சலத்தில் உய் வன்மீன் ஏறு, தண்டுடைத் திருக்கை, மற்றும்
 நிலத்திலும், சலத்திலும்தான், நெடும் துயர்தரற்கே உள்ள
 குலத்தினால் நான் வருத்தம் கொண்டிடாது, அவ்வவ் வேளை
 பலத்துடன் இருந்து காக்க, பாவகி கூர்வேல் காக்க. 15

ஞமலியம் பரியன் கைவேல், நவக்கிரகக் கோள் காக்க
 சுமவிழி நோய்கள், தந்தகுலை ஆக்கிராண ரோகம்,
 திமிர்கழல் வாதம், சோகை, சிரமடி, கர்ண ரோகம்
 எமை அணுகாமலே பன்னிரு புயன் சயவேல் காக்க. 16

டமருகத்து அடிபோல் நைக்கும் தலையிடி, கண்ட மாலை,
 குமுறு விப்புருதி, குன்மம், குடல்வலி, ஈழை காசம்
 நிமிரொணா(து) இருத்தும் வெட்டை நீர்ப்பிரமேகம் எல்லாம்
 எமை அடையாமலே குன்று எறிந்தவன் கைவேல் காக்க. 17

இணக்கம் இல்லாத பித்த எரிவு மா சுரங்கள் கைகால்
 முணக்கவே குறைக்கும் குஷ்டம் மூலவெண் முளை, தீமந்தம்
 சணத்திலே கொல்லும் சன்னி சாலம் என்று அறையும் இந்தப்
 பிணிக்குலம் எனை ஆளாமல், பெரும்சத்திவடி வேல் காக்க. 18

தவன மா ரோகம், வாதம், சயித்தியம், அரோசகம்மெய்
 சுவறவே செய்யும் மூலச் சூடு, இணைப்பு, உடற்று விக்கல்,
 அவதிசெய் பேதி, சீழ்நோய், அண்டவாதங்கள், சூலை,
 எவையும் என்னிடத்து எய்தாமல் எம்பிரான் திணிவேல் காக்க. 19

நமைப்புறு கிரந்தி வீக்கம், நணுகிடு பாண்டு, சோபம்
 அமர்த்திடு கருமை, வெண்மை ஆகுபல்தொழுநோய்க்கக்கல்
 இமைக்குமுன் உறுவலிப்போடு, எழுபுடைப் பகந்த(ர) ஆதி,
 இமைப்பொழுதேனும் என்னை எய்தாமல் அருள் வேல் காக்க. 20

பல்லது கடித்து, மீசை படபடென்றே துடிக்கக்,
 கல்லினும் வலிய நெஞ்சம் காட்டியே, உருட்டி நோக்கி
 எல்லினும் கரிய மேனி எம்படர் வரினும், என்னை
 ஒல்லையில், தாரகாரி, ஓம் ஐம் ரீம் வேல் காக்க. 21

மண்ணிலும் மரத்தின் மீதும், மலையிலும், நெருப்பின்மீதும்
 தண்ணிறை ஜலத்தின் மீதும், சாரிசெய் ஊர்தி மீதும்
 விண்ணிலும் பிலத்தின் உள்ளும் வேறு எந்த இடத்தும்என்னை
 நண்ணிவந்து அருளார் சஷ்டி நாதன்வேல் காக்க காக்க. 22

யகரமேபோல் சூல் ஏந்தும் நறும்புயன் வேல், முன் காக்க
 அகரமே முதலாம் ஈராறு அம்பகன் வேல், பின் காக்க
 சகரமோடு ஆறும் ஆனோன் தன்கை வேல், நடுவில் காக்க
 சிகரமின் தேவ மோலி, திகழ் ஐவேல், கீழ்மேல் காக்க. 23

ரஞ்சித மொழி தேவானை நாயகன், வள்ளி பங்கன்
 செஞ்சய வேல், கிழக்கில் திறமுடன் காக்க, அங்கி
 விஞ்சிடு திசையின், ஞான வீரன்வேல் காக்க, தெற்கில்
 எஞ்சிடாக் கதிர்காமத்தோன் இகலுடைக்கரவேல் காக்க. 24

லகர மேபோல், காளிங்கன் நல்லுடன் நெளிய நின்று
 தகர மர்த்தனமே செய்த சங்கரி மருகன் கைவேல்
 நிகழ் எனை நிருதி திக்கில் நிலைபெறக் காக்க, மேற்கில்
 இகல் அயில் காக்க, வாயுவினில், குகன் கதிர்வேல் காக்க. 25

வடதிசை தன்னில், ஈசன் மகன் அருள் திருவேல் காக்க
 விடையுடை ஈசன் திக்கில், வேத போதகன் வேல் காக்க
 நடக்கையில். இருக்கும்ஞான்றும், நவில்கையில், நிமிர்கையில்
 கிடக்கையில், தூங்கும் ஞான்றும், கிரிதுளைத்துள வேல் காக்க

இழந்து போகாத வாழ்வை ஈயும் முத்தையனார் கைவேல்,
 வழங்கும் நல் ஊண் உண்போதும், மால் விளையாட்டின்
 போதும்,
 பழஞ்சுரர் போற்றும் பாதம் பணிந்து நெஞ்ச அடக்கும் போதும்,
 செழும் குணத்தோடே காக்க, திடமுடன் மயிலும் காக்க. 27

இளமையில், வாலிபத்தில் ஏறிடு வயோதிபத்தில்
வளர் அறுமுகச் சிவன்தான் வந்தெனைக் காக்க காக்க
ஓளிஎழு காலை, முன்எல், ஓம்சிவ சாமிகாக்க
தெளிநடு, பிற்பகல்கால், சிவகுருநாதன் காக்க. 28

இறகுடைக் கோழித் தோகைக்கு இறை, முன் இரவில்காக்க
திறலுடைச் சூர்ப்பதைத்தே, திகழ் பின் இராவில் காக்க
நறவுசேர் தாள் சிலம்பன், நடுநிசி தன்னில் காக்க
மறைதொழு குழகன் எம்கோன் மாறாது காக்க காக்க. 29

இனம் எனத் தொண்ட ரோடும் இணக்கிடும் செட்டி காக்க
தனிமையில் கூட்டந் தன்னில், சரவண பவனார் காக்க
நனி அனுபூதி சொன்ன நாதர்கோன் காக்க; இத்தைக்
கனிவொடு சொன்ன தாசன் கடவுள் தான் காக்க வந்தே. 30

சண்முக கவசம் முற்றிற்கு

திருப்புகழ்

(அருணகிரிநாத சுவாமிகள் அருளியது)

ஆறுபடை வீடு

திருப்பரங்குன்றம்

சந்ததம் பந்தத்	தொடராலே
சஞ்சலந் துஞ்சித்	திரியாதே
கந்தனென் றென்றுந்	றுணைநாளும்
கண்டூரொண்டன்புந்	றிடுவேனோ
தந்தியின் கொம்பைப்	புணர்வோனே
சங்கரன் பங்கிற்	சிவைபாலா
செந்திலங் கண்டிக்	கதிர்வேலா
தென்பரங் குன்றிற்	பெருமாளே.

1

திருச்செந்தூர்

இயலிசையி லுசித வஞ்சிக்	கயர்வாகி
இரவு பகல் மனது சிந்தித்	துழலாதே
உயர்கருணை புரியு மின்பக்	கடல் மூழ்கி
உனையெனது ளறியு மன்பைத்	தருவாயே
மயில்தகர்க் லிடைய ரந்தத்	தினைகாவல்
வனசகுற மகளை வந்தித்	தணைவோனே
கயிலைமலை யனைய செந்திற்	பதிவாழ்வே
கரிமுகவ னிளைய கந்தப்	பெருமாளே.

2

பழனி

அபகார நிந்தைபட்	டுழலாதே
அறியாத வஞ்சரைக்	குறியாதே
உபதேச மந்திரப்	பொருளாலே
உனைநானி னைந்தருள்	பெறுவேனோ
இபமாமு கன்தனக்	கிளையோனே
இமவான்ம டந்தையுத்	தமிழாலா
ஜெபமாலை தந்தசற்	குருநாதா
திருவாவி னன்குடிப்	பெருமாளே.

3

சுவாமிமலை

காமியத் தழுந்தி	யினையாதே	
காலர்கைப் படிந்து	மடியாதே	
ஓமெழுத்தி லன்பு	மிகவூறி	
ஓவியத்தி லந்தம்	அருள்வாயே	
தூமமெய்க் கணிந்த	சுகலீலா	
சூரனைக் கடிந்த	கதிர்வேலா	
ஏமவெந் புயர்ந்த	மயில்வீரா	
ஏரகத் தமர்ந்த	பெருமாளே.	4

குன்றுதோறாடல்

அதிருங்கழல்ப ணிந்து	எடியேனான்	
அபயம் புகுவ தென்று	நிலைகாண	
இதயந் தனிலி ருந்து	க்ருபையாகி	
இடர்சங் கைகள் கலங்க	அருள்வாயே	
எதிரங் கொருவ ரின்றி	நடமாடும்	
இறைவன் தனது பங்கி	லுமைபாலா	
பதியெங் கிலுமி ருந்து	விளையாடிப்	
பலகுன் றிலும மர்ந்த	பெருமாளே.	5

பழமுதிர்சோலை

காரண தாகவந்து	புவிமீதே	
காலனணு காதி சைந்து	கதிகாண	
நாராணனும் வேதன் முன்பு	தெரியாத	
ஞானநட மேபு ரிந்து	வருவாயே	
ஆரமுத மான தந்தி	மணவாளா	
ஆறுமுக மாறிரண்டு	விழியோனே	
சூரர்கிளை மாள வென்ற	கதிர்வேலா	
சோலைமலை மேவி நின்ற	பெருமாளே.	6

தெரிந்தெடுக்கப்பெற்ற ஆறுபடை வீட்டுத் திருப்புகழ் முற்றிற்று

ஈழத் திருத்தலங்கள்

கதிர்காமம்

எதிரி லாத பத்தி	தனைமேவி
இனிய தாணி னைப்பை	யிருபோதும்
இதய வாரி திக்கு	ளுறவாகி
எனது னேசி றக்க	அருள்வாயே
கதிர காம வெற்பி	லுறைவோனே
கனக மேரு வொத்த	புயவீரா
மதூர வாணி யுற்ற	கழலோனே
வழுதி கூனி மிர்த்த	பெருமாளே. 7

திருக்கோணமலை

விலைக்கு மேனியி லணிக்கோவை மேகலை
 தரித்த வாடை மணிப்புணு மாகவே
 மினுக்கு மாதர்களிடக்காம முழகியெ மயிலாறி

மிகுத்த காமிய னெனப்பாரு னோரெதிர்
 நகைக்க வேயுட லெடுத்தேவி யாகுல
 வெறுப்ப தாகியெ யுழைத்தேவி டாய்ப்படு கொடியேனை!

கலக்க மாகவெ மலக்கூடி லேமிகு
 பிணிக்கு ளாகியெ தவிக்காம லேயுனை
 கவிக்குனு ளாய்சொலி கடைத்தேற வெசெயு மொருவாழ்வே

கதிக்கு நாதனி யுனைத்தேடி யேபுக
 முரைக்கு நாயெனை யருட்பார்வை யாகவெ
 கழற்கு ளாகவெ சிறப்பான தாயருள் தரவேணும்

மலைக்கு நாயக சிவ்காமி நாயகர்
 திருக்கு மாரனே முகத்தாறு தேசிக
 வடிப்ப மாகொரு குறப்பாவை யாள்மகிழ் தருவேளே

வசிட்டர் காசிபர் தவத்தான யோகியர்
அகத்ய மாமுநி யிடைக்காடர் கீரனும்
வகுத்த பாவினில் பொருட்கோல மாய்வரு முருகோனே

நிலைக்கு நான்மறை மகத்தான பூசுரர்
திருக்கொ ணாமலை தலத்தாரு கோபுர
நிலைக்குள் வாயினில் கிளிப்பாடு பூதியில் வருவோனே

நிகழ்த்து மேழ்பவ கடற்குறை யாகவெ
யெடுத்த வேல்கொடு பொடித்தாள தாளறி
நினைத்த காரிய மநுக்கூல மேபரி பெருமாளே. 8

தெரிந்தெடுக்கப்பெற்ற ஈழத் திருத்தல திருப்புகழ் முற்றிற்று

சீர்பாத வகுப்பு

உத்தியிடை கடவுமர கதவருண குலதூரக
 உபலளித கனகரத சதகோடி சூரியர்கள்
 உதயமென, அதிகவித கலபகக மயிலின் மிசை
 யுகமுடிவின் இருளகல ஒருசோதி வீசுவதும்
 உடலுமுடல் உயிருநிலை பெறுதல்பொருள் என உலகம்
 ஒருவிவரும் அநுபவன சிவயோக சாதனையில்
 ஒழுகுமவர், பிறிதபர வசமழிய விழிசெருகி
 உணர்வுவிழி கொடுநியதி தமதூடு நாடுவதும்
 உருஎனவும் அருஎனவும் உளதெனவும் இலதெனவும்
 உழலுவன பரசமய கலை ஆர வாரமற
 உரையவிழ உணர்வவிழ உளமவிழ உயிரவிழ
 உளபடியை உணருமவர் அநுபூதி யானதுவும்
 உறவுமுறை மனைவிமக(வு) எனும் அலையில் எனது இதய
 உருவுடைய மலின்பவ ஜலராசியேறவிடும்
 உறுபுணையும், அறிமுகமும், உயரமர் மணிமுடியில்
 உறைவதுவும், உலைவிலதும், அடியேன் மனோரதமும்

இதழி, வெகு முக ககண நதி, அருகு, தறுகண் அர
 இமகிரண தருணஉடு பதிசேர்ஜ டாமவுலி
 இறைமகிழ, உடைமணியொடு அணிசகல மணிகலென,
 இமையமயில் தழுவுமொரு திருமார்பி லாடுவதும்,
 இமையவர்கள் நகரிலிறை குடிபுகுத, நிருதர்வயி(று)
 எரிபுகத, உரகர்பதி அபிஷேகம் ஆயிரம்
 எழுபிலமும் நெறுநெறென முறிய, வடகுவடு இடிய
 இளையதளர் நடைபழகி விளையாடல் கூறுவதும்
 இனியகனி, கடலை பய(று) உடியல், பொரி அமுதுசெய்யும்
 இலகுவெகு கடவிகட தரபார மேருவுடன்
 இகலி, முது திகிரிகிரி நெரிய, வளை கடல்கதற
 எழுபுவியை யொருநொடியில் வலமாக ஓடுவதும்
 எறுழி புலி கரடி அரி கரி கடமை வருடை உழை
 இரலை மரை இரவுபகல் இரைதேர்க டாடவியில்
 எயினரிடும் இதணாதனில், இருகுதினை கிளிகடிய
 இனிதபயில் சிறுமிவளர் புனம் துலாவுவதும்

முதல்வினை முடிவில், இரு பிறையெயிறு கயிறுகொடு
முதுவடவை விழிசுழல வருகால தூதர் கெட
முடுகுவதும், அருள்நெறியில் உதவுவதும், நினையுமவை
முடியவரு வதும், அடியர் பகைகோடி சாடுவதும்
மொகு மொகென மதுபமுரல் குரவு விள வினதுகுறு
முறியும், மலர் வகுளதள முழுநீல தீவரமும்
முருகு கமழ்வதும், அகில முதன்மை தருவதும், விரத
முறிவர் கருதரிய தவம் முயல்வார் தபோபலமும்
முருக சர வண மகளிர் அறுவர்முலை நுகரும் அறு
முக! குமர! சரணமென அருள்பாடி ஆடி, மிக
மொழி குழற அழுது தொழு(து) உருகுமவர் விழியருவி
முழுகுவதும் வருக, என அறைகூவி ஆளுவதும்
முடியவழி வழியடிமை எனும் உரிமை அடிமைமுழு(து)
உலகறிய, மழலைமொழி கொடுபாடும் ஆசுகவி

முதலமொழி வன, நிபுண மதுப(ம்) முகர் இதமவுன
முகுளபரி மளநிகில கவிமாலை சூடுவதும்
மதசிகரி கதறி, முது முதலைகவர் தர, நெடிய
மடுநடுவில் வெருவி ஒரு விசைஆதி மூலமென
வருகருணை வரதன், இகல் இரணியனை நுதியுகிரின்
வகிரும் அடல் அரிவடிவு குறளாகி, மாபலியை
வலியசிறை யிட, வெளியின் முகடுகிழி பட, முடிய
வளருமுகில் நிருதன் இரு பதுவாகு பூதரமும்
மகுடமொரு பதும் முறிய அடுபகழி விடுகுரிசில்
மருகன், நிசி சரர் தளமும் வரதார காசுரனும்
மடிய, மலை பிளவுபட, மகரசல நிதிக்குறுகி
மறுகிமுறை யிட, முனியும் வடிவேலன் நீலகிரி
மருவுகுரு பதி, யுவதி, பவதி, பகவதி, மதுர
வசனி, பயி ரவி கவுரி யுமையாள், தீரி சூலதரி
வநசை, மது பதியமலை, விசயை, திரி புரை, புறிதை
வறிதை, அபி நவை, அநகை அபிராம நாயகிதன்
மதலை, மலை கிழவன், அனு பவன், அபயன், உபயசதுர்
மறையின் முதல் நடுமுடிவின் மணநாறு சீறடியே.

வேல் வகுப்பு

பருத்த முலை சிறுத்த இடை வெளுத்த நகை
கருத்தகுழல் சிவத்த இதழ் மறச்சிறுமி
விழிக்குநிக ராகும்
பனைக்கைமுக படக்கரட மதத் தவள
கசக்கடவுள் பதத்திடுநி களத்து முளை
தெறித்த அரம் ஆகும்
பழுத்தமுது தமிழ்ப்பலகை இருக்கும் ஒரு
கவிப்புலவன் இசைக்குருகி வரைக்குகையை
இடித்துவழி காணும்
பசித்தலகை முசித்தமுது முறைப்படுதல்
ஒழித்(து) அவுணர் உரத்துதிர நிணத்தசைகள்
புசிக்க அருள் நேரும்

சுராக்கும் முநி வராக்கும்மக பதிக்கும்விதி
தனக்கும் அரி தனக்கும்நரர் தமக்குமுறும்
இடுக்கண் வினை சாடும்
சுடர்ப்பரிதி ஒளிப்ப, நில வொழுக்குமதி
ஒளிப்ப, அலை அடக்குதழல் ஒளிப்ப, ஒளிர்
ஒளிப்பிரபை வீசும்
துதிக்கும்அடி யவர்க்கு) ஒருவர் கெடுக்க இடர்
நினைக்கின், அவர் குலத்தைமுதல் அறக்களையும்
எனக்கொர்துணை யாகும்.
சொலற்கரிய திருப்புகழை உரைத்தவரை
அடுத்தபகை அறுத்தெறிய உறுக்கியெழும்
அறத்தைநிலை காணும்

தருக்கி நமன் முருக்கவரில், எருக்குமதி
தரித்தமுடி படைத்தவிறல் படைத்த இறை
கழற்குநிகர் ஆகும்
தலத்திலுள கணத்தொகுதி களிப்பின் உண
அழைப்பதென மலர்க்கமல கரத்தின் முனை
விதிர்க்கவளை வாகும்

தனித்துவழி நடக்கும் என(து) இடத்தும் ஒரு
 வலத்தும் இரு புறத்தும் அரு(கு) அடுத்து, (இ)ரவு
 பகல்துணைய தாகும்
 சலத்துவரும் அரக்கர் உடல் கொழுத்துவளர்
 பெருத்தகுடர் சிவத்ததொடையெனச் சிகையில்
 விருப்பமொடு குடும்

திரைக்கடலை யுடைத்து நிறை புனல்கடிது
 குடித்(து) உடையும் உடைப்படைய அடைத்(து) உதிரம்
 நிறைத்துவிளை யாடும்
 திசைக்கிரியை முதல்குசலின் அறுத்தசிறை
 முளைத்ததென, முகட்டினிடை பறக்க அற
 விசைத்(து) அதிர ஓடும்
 சினத்தவுணர் எதிர்த்தரண களத்தில் வெகு
 குறைத்தலைகள் சிரித்(து) எயிறு கடித்து விழி
 விழித்(து) அலற மோதும்
 திருத்தணியில் உதித்தருளும் ஒருத்தன், மலை
 விருத்தன், என(து) உளத்திலுறை கருத்தன்மயில்
 நடத்துகுகன் வேலே!

திருவேளைக்காரன் வகுப்பு

ஆனபய பத்திவழி பாடுபெறு முத்தியது
 வாகநிகழ் பத்தசன வாரக்காரனும்
 ஆர மதுரித்த கனி காரணமு தல்தமைய
 னாருடன்(உ) ணக்கைபரி தீமைக் காரனும்
 ஆகமம்வி னைத்(து) அகிலலோகமும் நொடிப்பளவில்
 ஆசையொடு சுற்றும்அதி வேகக் காரனும்
 ஆணவ அழுக்கடையும் ஆவியை விளக்கி அநு
 பூதியடை வித்ததொரு 'பார்வைக் காரனும்
 ஆடலைவு பட்டு அமரர் நாடதுபி ழைக்க அம
 ராவதிபு ரக்கும் அடல் ஆண்மைக் காரனும்
 ஆடக விசித்ர கன கோபுர முகப்பில் அரு
 ணாபுரியில் நிற்கும் (அ)டை யாளக் காரனும்
 ஆயிர முகத்து நதி பாலனும் அகத்தடிமை
 யானவர் தொடுத்தகவி மாலைக் காரனும்
 ஆறுமுக வித்தகனும் ஆறிருபு யத்தரசும்
 ஆதிமுடி வற்றதிரு நாமக் காரனும்

யான் எனதெ னச்சருவும் ஈனசமயத்(து) எவரும்
 யாரும் உணர்தற்(கு) அரிய நேர்மைக் காரணும்
 யாதும் நிலையற்(று) அலையும் ஏழுபிற விக்கடலை
 ஏறவிடும் நற்கருணை ஓடக் காரணும்
 ஏரகம், இடைக்கழி, சிராமலை, திருப்பழநி
 ஏரணிசெ ருத்தணியில் வாசக் காரணும்
 ஏழையின் இரட்டை வினை ஆயதொர் உடல் சிறைஇ
 ராமல், விடு வித்தருள்நி யாயக் காரணும்
 யாமளை மணக்குமுக சாமளை மணக்குயிலை
 யாய்என அழைத்(து) உருகும் நேயக் காரணும்
 ஏதமற நிச்சய மனோலய விளக்கொளியும்
 யாகமுநி வர்க்குரிய காவல் காரணும்
 ஈரிரு மருப்புடைய சோனைமத வெற்பு(பு) இவரும்
 யானையளவில் துவளும் ஆசைக் காரணும்
 ஏடவிழ்க டப்பமலர், கூதளமு டிக்கும் இளை
 யோனும் அறிவிற்பெரிய மேன்மைக் காரணும்

வானவர் பொருட்டு மகவானது பொருட்டு மலர்
 வாவியில் உதித்தமுக மாயக் காரணும்
 வாரண பதிக்குதவும் நாரணன் உவக்கும்மரு
 மானும், அயனைக்கறவு கோபக்காரணும்
 வாழிஎன நித்தம் மறவாது பரவில், சரண
 வாரிசம் அளிக்கும் உப காரக்காரணும்
 மாடமதில் சுற்றிய த்ரி கூடகிரியில், கதிர்செய்
 மாநகரியில் கடவுள் ஆயக் காரணும்
 வாளெயிற(து) உற்றபகு வாய்தொறும் நெருப்புமிழும்
 வாசுகி யெடுத்(து) உதறும் வாசிக் காரணும்
 வாளகிரி யைத் தனது தாளில் இடியப்பொருது
 வாகைபுனை குக்குடப தாகைக் காரணும்
 மாசில்உயி ருக்குயிரும், மாசில் உணர் வுக்குணர்வும்,
 வானில் அணு வுக்கணுவு பாயக்காரணும்
 வாதனைத விர்த்தகுரு நாதனும், வெ ளிப்படம
 காடவியில் நிற்பதொர்ச காயக்காரணும்

மீனவனும், மிக்கபுல வோரும், முறை பொற்பலகை
 மீதமர்த மிழ்த்ரயவி நோதக்காரனும்
 வேரிமது மத்தம்தி தாதகி, கடுக்கைபுனை
 வேணியர்து திப்பதொரு கேள்விக்காரனும்
 வேலைதுகள் பட்டுமலை சூரனுடல் பட்டுருவ
 வேலையுற விட்டதனி வேலைக் காரனும்
 மீனுலவு கிர்த்திகைகு மாரனும்நி னைக்குமவர்
 வீடுபெற வைத்தருள்உ தாரக்காரனும்
 மேனை அரி வைக்குரிய பேரனும் மதித்ததிறல்
 வீரனும், அரக்கர்குல குறைக் காரனும்
 வேதியர் வெறுக்கையும் அநாதிபர வஸ்துவும், வி
 சாகனும், விகற்பவெகு ரூபக் காரனும்
 வேடுவர் புனத்தில்உரு மாறி, முனி சொற்ப்படி, வி
 யாகுல மனத்தினொடு போம் விற் காரனும்
 மேவிய புனத்(து) இதணில் ஓவியம் எனத்திகமும்
 மேதரு குறத்திதிரு வேளைக்காரனே.

கடைக்கணியல் வகுப்பு

அலைகடல் வளைந்(து) உடுத்த எழுபுவி புரந்தி ருக்கும்
 அரசென நிரந்தரிக்க வாழலாம்
 அளகை அரசன் தனக்கும், அமரர் அரசன் தனக்கும்
 அரசென அறம் செலுத்தி ஆளலாம்
 அடைபெறுவ தென்று முத்தி அதிமதூர செந்த மிழ்க்கும்
 அருள்பெற நினைந்து சித்தி ஆகலாம்
 அதிரவரும் என்று முட்ட அலகில்வினை சண்டை நிற்க,
 அடலெதிர் புரிந்து வெற்றி ஆகலாம்

இலகிய நலஞ்செய் புட்ப கமும்உடல் நிறம் வெளுத்த
 இபஅர(சு) எனும்பொ ரூப்பும் ஏறலாம்
 இருவரவர் நின்றி டத்தும், எவரெவர் இருந்திடத்தும்
 ஒருவன் இவன் என்று ணர்ச்சி கூடலாம்
 எம்படர் தொடர்ந்(து) அழைக்கில், அவருடன் எதிர்த்துள்
 இடியென முழங்கி வெற்றி உட்க பேசலாம்
 இவையொழிய வும்ப லிப்ப(து) அகலவிடும் உங்கள் வித்தை
 யினை, இனி விடும் பெருத்த பாருளீர்

முலையிடகிடந்(து) இளைப்ப, மொகுமொகெனவண்டிரைப்ப
 முகையவிழ் கடம்பு அடுத்த தாரினான்
 முதலி பெரி அம்ப லத்துள், வரை அசல மண்டபத்துள்?
 முறிவர் தொழ அன்று நிர்ந்தம் ஆடினான்
 முனைதொறும் முழங்கி ஒற்றி, முகிலென இரங்க, வெற்றி
 முறைநெறி பறந்துவிட்ட கோழியான்
 முதியவுணர் அன்று பட்ட முதியகுடர் நன்று சுற்றும்
 முதுகமுகு பந்தர் இட்ட வேலினான்

மலைமருவு பைம்புனத்தி, வளருமிரு குன்றம் ஒத்தி,
 வலிகுடி புகுந்திருக்கும் மார்பினான்
 மழலைகள் விளம்பி மொய்த்த அறுவர்முலை உண்டு, முற்றும்
 வடிவுடன் வளர்ந்திருக்கும் வாழ்வினான்
 மலையிறை மடந்தை பெற்ற ஒருமதலை யென்று(உ) தித்து
 மலை இடியவும், துணித்த தோளினான்
 மயிலையும், அவன் திருக்கை அயிலையும், அவன் கடைக்கண்
 இயலையும் நினைந்திருக்க வாருமே.

திருவகுப்பு முற்றிற்று

பிள்ளைத் தமிழ்

திருப்பரங்குன்றம்

(சிதம்பர முனிவர்)

புவனம் இருபத்துநால் இருநூறும் உய்யவே
பூமேவு சதுமுகத்தோன்
புகழும் சடங்குகள் இயற்றப், புரந்தரன்
பூம்புனல் பொழிந்து நிற்பச்
சிவபரங் கிரியில், அருள் ஆறு ஆனனத்தில் ஓர்
திருமுகத்தால் மகிழ்ந்தே,
செகதன்னை யாகிவரு தெய்வானையை மணம்
செய் குமரனைப் புரக்க
நவபேதமும் சத்திபேதமும் தானாகி,
நாடு குண்டலி சிலம்பாய்,
நாதபர மானந்தமே சிலம்(பு) ஒலியாக
ஞான ஆனந்த வடிவாய்,
பவம் அகற்றும் பெரிய அத்துவித மாகவே
பரம நாடகம் நடிக்கும்
பரமசிவ சூரியன் திருவருள் கிரணமாம்
பரப்ரம்ம வித்தை உமையே.

1

திருச்செந்தூர்

(பகழிக்கூத்தர்)

ஏர்கொண்ட பொய்கைதனில் நிற்குமொரு பேரரசின்
இலை, கீழ் விழில் பறவையாம்
இதுநிற்க, நீர்விழில் கயலாம் இதன்றி ஓர்
இலை அங்கும் இங்குமாகப்,

பார்கொண்ட பாதியும் பறவை தானாக, அப்
பாதியும் சேலதாகப்,
பார்கொண்(டு) இழுக்க அது, நீர்கொண்(டு) இழுக்க இப்
படிகண்ட(து) அதிசயம் என,

நீர்கொண்ட வாவிதனில் நிற்குமொரு பேழ்வாய்
நெடும் பூதமது கொண்டு போய்,
நீள்வரை எடுத்ததன் கீழ்வைக்கும் அதுகண்டு,
நீதிநூல் மங்காமலே

சீர்கொண்ட நக்கீரனைச் சிறைவிடுத்தவா,
செங்கீரை ஆடியருளே!
திரையெறியும் அலைவாய் உகந்த வடிவேலனே
செங்கீரை யாடியருளே!

2

கத்தும் தரங்கம் எடுத்தெறியக்
கடுஞ்சூல் உளைந்து வலம்புரிகள்
கரையில் தவழ்ந்து வாலுகத்தில்
கான்ற மணிக்கு விலையுண்டு,

தத்தும் கரட விசடதடதந்திப்
பிறைக்கூன் மருப்பில் விளை
தரளந் தனக்கு விலையுண்டு,
தழைத்துக் கழுத்து வளைந்த மணிக்

கொத்தும் சுமந்த பசுஞ்சாலிக்
குளிர் முத்தினுக்கு விலையுண்டு,
கொண்டல் தரு நித்திலந் தனக்குக்
கூறும் தரமுண்டு(டு) உன்கனிவாய்

முத்தம் தனக்கு விலையில்லை
முருகா முத்தம் தருகவே!
முத்தம் சொரியும் கடல் அலைவாய்
முதல்வா முத்தம் தருகவே!

3

பேர் ஆதரிக்கும் அடியவர்தம்
பிற்பபை ஒழித்துப் பெருவாழ்வும்
பேறும் கொடுக்க வரும்
பிள்ளைப் பெருமான் என்னும் பேராளா!

சேரா நிருதர் குலகலகா!
சேவல் கொடியாய்! திருச்செந்தூர்த்
தேவா! தேவர் சிறைமீட்ட
செல்வா! என்(று) உன் திருமுகத்தைப்

பாரா மகிழ்ந்து முலைத்தாயர்
பரவிப் புகழ்ந்து, விருப்புடன் அப்
பா!வாவா என்(று) உனைப்போற்றப்
பரிந்து மகிழ்ந்து வரவழைத்தால்

வாராதிருக்க வழக்குண்டோ
வடிவேல் முருகா வருகவே
வளரும் களபக் குரும்பைமுலை
வள்ளி கணவா வருகவே.

4

பழனி (விஜயகிரி சின்னோவையன்)

வண்டாட நறவூறி மணம்மீறு மணிநீப
மலை ஆடக், குழைகள்சேர்
மகர குண்டலம் ஆட, வச்ரகே யூரமுடன்
மார்பிற் பதக்கம் ஆடக்,
கொண்டாடு நெற்றியிற் கட்டி யாடக், கரிய
கொந்தளக் குஞ்சி ஆட
கோலநெடு வான்முகடு தொடுகடல் திவலைபோல்
குறுவெயர் முகத்தி லாடக்
கண்டாடும் அதரம் குவிந்தாட மாற்று
கனகத்(து) இழைத்த அரைஞாண்
கதிர் விரித்தாட, நவ மணியினால் செய்த இரு
காலிற் சதங்கை யாடத்
திண்டாடும் அசுரரைக் கொல்ல வரு தீரனே!
செங்கீரை யாடியருளே
திருமருவு பழனிவளர் சிவகிரியின் முருகனே!
செங்கீரை யாடி யருளே.

5

சீரார் நலஞ்சேர் பூவுலகில்
தேவா சுரரில் மற்றையரில்,
தினமும் உனது கொலுக்காணச்
செல்லா(து) ஆரார்? திறைவளங்கள்

தாரா(து) ஆரார்? உனதுபதம்
 தனையே வணங்கித் தொழ வேண்டித்
 தழுவா(து) ஆரார், எவ்வேளை
 சமயம் கிடைக்கும் என நினைந்து
 வாரா(து) ஆரார்? உனதருளை
 வாழ்த்திப் புகழ்ந்து துதிக்க மனம்
 வசியா(து) ஆரார்? பணிவிடைகள்
 வரிசைப் படியே நடத்தாதார்
 ஆரார் எனத் தால் ஆட்டுகின்ற
 அரசே வருக வருகவே
 அருள்சேர் பழனிச் சிவகிரிவாழ்
 ஐயா வருக வருகவே.

6

பொன்னே வருக! பொன்னரை ஞாண்
 பூட்ட வருக! சிறு சதங்கை
 புனைய வருக! மணிப்பதக்கம்
 பூண வருக! தவிழ்ந்தோடி
 முன்னே வருக! செவிலியர்கண்
 முகத்தோடு அணைத்துச் சீராட்டி
 முத்தமிடற்கு வருக! எதிர்
 மொழிகள் மழலை சொல வருக
 தன்னேரில்லா நுதல் திலகம்
 தரிக்க வருக! விழியினில், மை
 சாத்த வருக! மேலாகத்
 தானே வருக! தேவர்தொழும்
 மன்னே வருக! மா மாலின்
 மருகா வருக வருகவே!
 வளஞ்சேர் பழனிச் சிவகிரிவாழ்
 வடிவேல் முருகா வருகவே!

7

பழனி

(ஸ்ரீ தண்டபானி சுவாமிகள்)

மின்படு நெடும்சடைச் சிவன்நிகர் அகத்தியனும்,
 வீணைவல நாரதனும், நல்
 விரத முககுந்தனும், கங்கை வருமாறு தவம்
 மிகமுயல் பகீரதனும், ஓர்

வன்பனை மணந்துற்ற வணிக மகளும், புலமை
வலிபெறு தமிழ்க்கீரனும்
மாறில் பொய்யா மொழியும், அருணை நகரின் சிகரி
வடவருகில் உய்ந்துளானும்,
பொன்பரவை நீந்திப் பிழைத்த சிவ ஞானியும்,
கோவலூர் வந்து தொண்டன்
குறைதவிர் பிறப்புதவு முனிவனும், போரூர்
குலாவ வருவானும் நிகர், பேர்
அன்பரெதிர் மயிலேறி ஆடிவரும் அழகனே
ஆடியருள் செங்கீரையே
அணிபொழில் பழனிமலை ஆளும் முருகையனே
ஆடியருள் செங்கீரையே. 8

சீலத் தபோதனர்கள் ஆனந்தம் மீறித்
திருக்கண்ணீர் அருவி கொட்டத்
தேவர் கின்னரர் கருடர் கந்தருவர் ஆதியோர்
செங்கைமலர் மாரி கொட்டப்
பாலத்தில் நாட்டம் படைத்தவனோடு உமையும்
பழிக்கரும் நல் உவகை கொட்டப்
பருவதா காரப் பெரும்பூத கணநாதர்
பல்லியம் கொட்ட, முற்றும்

ஆலத்து) எழும் தகுவர் நெஞ்சகம் பறைகொட்ட
அரமகளிர் வீணை கொட்ட,
அறந்தி மன்னர் மனைதோறு முரசம் கொட்ட,
அசலந் தொறும் களிப்பால்

கோலக் குறச்சிறுவர் தொண்டகம் கொட்ட, நீ
கொட்டியருள் சப்பாணியே
குளிர்பொழில் பழனியில் வளர் குமர
குருபரா! கொட்டியருள் சப்பாணியே. 9

இருக்கின் முடிவைச் சிவனும் மலையமலை ஆதிபனும்
எளி(து) உணர்ந்திட இசைத்தாய்
இபமுகனோடு அமர்செய்து, மாயவன் ஒருக்காதல்
இழந்த சக்கரம் அளித்தாய்

மருக்கிளர் சரோருகப் பிரமன(து) அகங்காரம்
மாய்வுறச் சிறையில் இட்டாய்
மலையினம் சலியாது அடக்கும் வச்சிர பாணி
வன்துயர் அறக்களைந்தாய்

செருக்கியல் பெரும்புலமை யுற்ற நக்கீரன்முன்
செய்த கவி மாலை கொண்டாய்
சிறியனேன் மனமறியும் ஆடல்பல கனவினில்
செய்து நனவினில் மறைந்தாய்

முருக்கிதழ் கடுக்கும் செவ்வாய் கொண்டு, இவ்வேளை ஒரு
முத்தம் கொடுத்தருள்வையே
முகில் பொதிந்திடு பழனி மலையினின்(று) அருள்குமர!
முத்தம் கொடுத்தருள்வையே. 10

சுவாமிநாதன் பிள்ளைத்தமிழ் கோவைக் கவியரசு

எப்பாடை கற்றவரும், எத்தேயம் உற்றவரும்,
எக்கோலம் இட்டவருமே
இச்சா வழிச்சுழலல் அற்றே, தவத்தின்வழி
நிற்பார் தமக்கு அருள்பவா!
மைப்பானல் ஒத்தொளிர் மிடற்றார் களிக்கும், அரு
மைப் போதனைக் குருபரா!
வற்றா முழுக்கருணை வைத்தாள் உமைக்கு, விழி
யைப்போலும் நற்புதல்வனே!
கைப்போதகத் தமையர் பிற்பாடு உதித்த ஒளிர்
கட்டாணி முத்து முருகா
கைக்கு ஆழி, நத்து, கதை, வில், கூர் அசிப்படை
தரித்தார் உவக்கும் மருகா!
தப்பேதும் அற்றவர் உளக்கோயில் உற்றகுக
சப்பாணி கொட்டி யருளே! 11

பிள்ளைத் தமிழ் முற்றுப் பெற்றது

குன்றுதோறாடல்

திருமலை

(கவிராஜ பண்டாரத்தையா)

கொந்து கமழ்ந்(து) இரு குஞ்சியும், மூவிரு
குலமணி மௌலிகளும்
கோகனசங்கள் ஓர் ஆறு மலர்ந்தன
குளிரும் திருமுகமும்
சந்த மணங்கமழ் கந்தரமும், கிரி
தண்டிய திண்புயமும்
தனி அயிலும், கரதலமும், இலங்கிய
சந்துறு தடமார்பும்
தொந்தி தரும் சிறு பண்டியும், மேலனி
சந்தர அரைஞாணும்
துகிலும், பரிபுர பதமும் கொடு துயர்
தொலையும்படி, அடியார்
சிந்தையி னின்று நடம் புரியும் குக!
செங்கோ செங்கீரை
திருமலை ஆறுமுக சரவணபவ குக
செங்கோ செங்கீரை.

1

பண்டைக் கொடிய தீவினையும்
பழிக்கும் குலமும், நான் எனும் ஓர்
பகையுந் தீர்த்திட்டு, இம்மையிலே
பரிந்து மனது குழைந்(து) உருகும்

தொண்டத் தொகையின் உடன் கூடல்
தொனிக்க இனிக்குந் திருப்புகழைச்
சொல்லித் துதிக்க, நல்இயலாம்
தொலையா வாழ்வு கொடுத்தருளி,

அண்டத்து இறைவன் பொன்முடிக்கும்
அமலக் கமலன் மணிமுடிக்கும்
அமரர் முனிவர் தலைகளுக்கும்
அணியப் பணியக் கிடையாத

தண்டைப் பதத்தை எனக்(கு) அளித்த
தலைவா! தாலோ தாலேலோ
தாமக் குவளைத் திருமலை வித்
தகனே தாலோ தாலேலோ.

2

குமரமலை

(வீரபத்திர கவிராயர்)

அளித்த பிறவிகள் எடுத்து, மிகமிக
அலுக்கும் வகையினி நாடாமே
அடக்கும் கமடம்(து) உறுப்பு நிகழ்பொறி
அடக்க நிதநிதம் வாடாமே

பனிப்ப உடல்புள(கு) உதிப்ப, விழிதுளி
பனிப்ப, அரைவிடம் நீறார்ப்,
பரத்வ நிலையகம் மடுத்தும், உயர்துதி
படித்த குழறிய நாவோடே

இனித்த பலகனி அவல் பொரி கடலை
இசைத்த நறுநறை பாலோடே
இதத்தின் அடியவர் படைக்க, வரமருள்
இபக் கடவுள் இளையோனே! வான்

தனித் தகுவர்குலம் உழக்க, அடுதுயர்
தவிர்க்க வருகுக! தாலேலோ
தழைத்த குமர சயிலத்தின் இனி(து) அவ
தரித்திடு குழக! தாலேலோ.

3

முச்சுடர் முக்கண் முதற் கடவுட்(கு) ஓர்
முதற்படு பிரணவமா
முன்பொருளைத் தெரிவித்த குருக்கள்
முகத்தருள் விழியுடையாய்!

இச்சகம், மற்றுள எச்சக முற்றினும்
இச்சகமொடு புகழ்வோய்!
இக்கு விலிக்(கு)உயர் மைத்துன! செச்சை
இயக்குறு மழகளிறே!

கச்சபம் ஒத்த புறத்தடி, மைக்குழல்,
கண்கயல் அகலிகையாய்க்
நல்சிலையைச் செய் பதத்தர் மகிழ்ச்சி
கருத்தெழ வரு சுதையாம்

கொச்சை மொழிக் குயிலைப் புணர் உத்தம
கொட்டுக சிறுபறையே
கொற்ற அயில் குமரச் சிலை யுற்றவ
கொட்டுக சிறுபறையே.

4

மயூரகிரீ (மழவை சுப்ரமண்ய பாரதி)

வானுண்டு கடலுண்டு திடலுண்டு
கரியுண்டு மலையுண்டு திசையுண்டு, மா
மண்டலமும் அண்டபகி ரண்ட நவ
கண்டமும் வாளரவும் உண்டு, மற்றும்

தானுண்டு அடங்காத கள்ளப்
பசிக்(கு) இபம் தன்பசிக்(கு) இட்டசோளம்
தானென்ன, மானென்ன, மீனென்ன,
மலர்விழித் தலைவியிதழ் உண்ண வேண்டிக்,

கானுண்டு மலையுண்டு அலையுண்டு
அரிதென்று கருதாது, காமவலையில்
கட்டுண்டு, கிழவுருக் கொண்டு, வயிறு
எக்கிமுன் காட்டி, அவ் வள்ளியிட்ட

தேனுண்ட தினைமாவை உண்டு
நேக்கிட்ட நின் திருவாயின் முத்தமருளே!
செங்கண்மால் மருகனே! குன்றைவாழ்
முருகனே! திருவாயில் முத்தம் அருளே!

5

பார்வாழி குக்குடக் கொடிவாழி
பச்சைப் பசுந்தோகை வாழி, உனது
பரிவார சனம்வாழி, நவவீரரும் வாழி
பரிவாக ஓங்கும் வடிவேல்

கூர்வாழி, வள்ளியம் கொடிவாழி
வளர்தெய்வ குஞ்சரி மடந்தை வாழி
கூறு பிள்ளைத் தமிழ்க் கவிவாழி
அரசர் செங்கோல் வாழி, இலகு குன்றை

ஊர் வாழி, தானமொடு பரிகலம் வாழி,
மறையோர் குலம் மிகுந்து வாழி
உலகுபுகழ் மாயூர கிரிவாழி
சந்திதி உயர்ந்துமேன் மேலும் வாழி

சீர்வாழி, எழில்பெருகு குமரகுரு
கரமுருக, சிறுதேர் உருட்டி யருளே!
செங்கமலை அகலாத துங்கமலை
யாதிபதி சிறுதேர் உருட்டி யருளே!

6

மயிலம் (மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை)

அருண நிறம்பெறு முருக சுவந்தர! அத்தகை மெய்ப்போத
அருணை பரங்கிரி பழனி உகந்தருள் அற்புத வித்தார
கருணை வழிந்தொழு(கு) அறுமுக பங்கய கற்பக நற்றாம!
கவுரி தனம்பொழி அமுதம் அருந்திய கட்டழகுப் பால!

பரவிய உம்பர்கள் பகைகெட மண்டமர் பற்றிய மல்போர
பழைய தொழும்பினன் இவனென வந்தருள் பதும பதத் தேவ!
குரவம் மணங்கமழ் வரைபொரு திண்புய கொட்டுக சப்பாணி
குமர நிரந்தர மயில பயங்கர கொட்டுக சப்பாணி.

7

திருத்தணிகை

(கந்தப்ப தேசீகர்)

வீடு பெறலாம், அன்பர்பெறு மேன்மை பெறலாம்,
செங்கதிர்முன்
வீறுபெறலாம், எங்கும் உழல் வேலை தவிர் வாழ்வு
பெறலாம்
மாடு பெறலாம், நொந்தொழியா வாய்மை பெறலாம்,
இன்பசுக
வாரிபெறலாம், வெம்பனியின் வாதை யறலாம்,
முந்தைமுயல்
கூடும் அறலாம், பெண்களவில் கூடு பழி பாவம் தெறலாம்
கூனும் அறலாம், வந்தி(டு) எனக் கூறுமுனம் நீ வந்தனையேல்
ஆடு மயில்குழ் தென்தணிகை யாடவருவாய் அம்புலியே!
ஆறு முகனோ(டு) இங்கொருநீ ஆட வருவாய் அம்புலியே. 8

கனைகடல் உடுத்தபுவி உழுவதும்
நொடிப்பளவில் கடிதுவலம் உற்ற சரணா!
கமல மலரில் குடிகொள் பிரமணை அடித்து) உலகு
கருணையின் அளித்த சதுரா!

நனையவிழ் கடம்பமலர் குவளையொடு செச்சைபுனை
நலமலை நிகர்த்த புயனே!
நதியரவு கொக்கிறகு பிறைமதி முடித்தசடை
நயன நுதல் அத்தன் மகனே!

வனை கழல் அரக்கரொடு மயல்புரி பொருப்பினையும்
மடிய அயில் விட்டகரனே!
மழையினொடு நல்தவள மதகரி மிசைக்குலவு
மகபதி மகட்(கு) இனியனே!

தினைவளர் புனத்தருவி இழி தணிகை வெற்பரச!
சிறுபறை முழக்கியருளே!
திமிரமலம் அற்றவர்கள் தெளியவரு சிற்சொருப
சிறுபறை முழக்கியருளே!

கானத்(து) இறைவா! மலைக்கு இறைவா!
கயிலைக்கு இறைவா! கலைக்கு இறைவா!
கமலத்(து) இறைவன் செருக்கு ஒழித்த
கருணைக்கு இறைவா! மகத்(து) இறைவா!

வானத்(து) இறைவா! மறைக்கு இறைவா!
மயிலுக்கு இறைவா! வருடைமிசை
மன்னும் இறைவா! செங்கடப்ப
மாலைக்கு இறைவா! மதிக்கு இறைவா!

மோனத்(து) இறைவா! மயிலுக்கு இறைவா!
மொய்ப்பார் கோழிக் கொடிக்கு இறைவா!
முனிவர்க்கு இறைவா! வேதாந்த
முத்திக்(கு) இறைவா! முடிவில் இன்பத்

தேனக்கலர் பொன் சேவடியால்
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே
சேணார் தணிகை மலைக்கு இறைவா!
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே!

10

அல்லிக் கமலத் தயன்நாவில்
அமரும் காய்த்திரி மானும்
அவனிமுழுதும்முடிசமக்கும்
அனந்தன் இரண்டாயிரநாவும்
சொல்லற் கரிய புகழ்நிலவும்
தொலையாச் சூரன் றனை வென்று
தோற்றப் படைத்தீர்! ஏழுலகும்
துயர்கூர் பாவ இருள கற்றும்
கல்விக் கடலே! நிற்பெருமை
கற்றோர்க்கு)உதவும் நற்றுணையே!
காவில் அரசன் அருள்பிடியும்
கானக் குறவன் தருபிணையும்
செல்வக் கரத்தால் வருட்டியாய்
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே
சேணார் தணிகை மலைக்கு இறைவா
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே.

11

வந்தித்திடுவோம் முப்பொழுதும்,
விழுத்தி இருப்போம் திருப்புகழை,
வலம் வந்திடுவோம் நின்கோயில்,
மலரும் தருவோம் பூசனைக்குப்

பந்தித் திடுவோம் ஐம்பொறியும்,
பரமென்(று) உனையே நினைந்திடுவோம்,
பாலும் பழமும் உவந்தளிப்போம்,
பணிக்கும் உன(து) ஏவலும் புரிவோம்,

சந்தில் புழுகும் கப்புரமும்
தனிக் குங்குமமும் கலந்தணிவோம்,
சலசத்(து) இறையும், மலையிறையும்,
தண்ணந் திருப்பாற் கடற்கு இறையும்

சிந்தித்(து) இருக்கும் சீரடியால்
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே
சேணார் தணிகை மலைக்(கு) இறைவா!
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே.

12

திருக்கழுக்குன்றம் (சீதம்பர முனிவர்)

உருக்குமுள ஒருதாதி நாச்சிமுத்(து) என்னும்
அவள், ஒரு வயிணவன் பாடிய
உயர்கழுக் குன்ற மலைப் பிரபந்தத்தினில்
ஒருவலத்து ஒருகவிதையாய்ச்
சருக்கரை கலந்தபால் அமுதமென
மலையின்மேல் தம்பிரான் முன்பு பாடச்,
சண்ட மாருத மழையினால் தப்ப,
ஒருதினம் தாதிதான் பாட, ஈசன்
அருக்கண் ஆயிரகோடி என விடையில் வர,
விடையின் அடியினைப் பிடிக்கும் அவளோ(டு)
அவள் அடி பிடிக்கும் அவ் வயிணவனையும் கொண்டு
போய்க் கைலை வாழவைக்கும்
திருக்கழுக் குன்றமெனும் வேதகிரி
வருமுருக! சிறுபறை முழக்கி யருளே!
சிறியனேன் கேட்கவே அருள்நாத
ஒலியெனும் சிறுபறை முழக்கியருளே!

13

மும்மையுலகு எங்கும் பரந்தொளி பரப்பிடும்
 முதற்பரை எடுத்தணைத்து,
 மூதருள் புனிதநீர் நிறைய ஆட்டிப், பெருமை
 மொய்த்த நித்திய ஆடையால்
 மெய்ம்முழுதும் ஒத்தி, இரு வேறற்ற அத்துவித
 வெண்ணீ(று) அணிந்து, மிளிரும்
 வீறு பூரண நிலப் பொட்டும் இட்டுப், பெரிய
 மெய்ஞ்ஞான தீப தட்டால்
 அம் மருவும் ஆலத்தி சுற்றி, மற(று) இச்சையுடன்
 ஆன ஞானம் கிரியை என்(று)
 அருள் செவிலியாயர் அங்கு) அருகிலுற, ஆறா(று)
 அகன்ற சிவ வாரியில் எழும்
 செம்மையார் அமுதம் புகட்ட வளரும் குழவி!
 செங்கீரை யாடியருளே
 திமிர மலம் அகலவரு குமர சரவண முருக!
 செங்கீரை யாடியருளே!

14

பூவே பூவிற் மரிமளமே அப் பூநிறை சவை நறவே
 பொங்கும் கடலே கடலில் உதித்தெழு புனிதத்
 தெள்ளமுதே
 காவே காவிற் கொஞ்சம் பஞ்ச வனக்கடவுள் கிளியே
 கண்ணே மண்ணுறு பாவாய் பூவாய் கனியே கனிரசமே
 தேவே தேவர் சிரோமணியே என் சீர் உயிரே! உயிரில்
 செம் பொருளே அருளே முழுமணியே மணியில்
 தேசிகமே
 மூவா மறையே மறையின் பொருளே முத்தந் தந்தருளே
 முத்தமிழ் நற்சம் ரப்பதி நாயக முத்தம் தந்தருளே. 15

பூதம் புலன் பொறிகள், கரணம் குணம் பகுதி
 புகலரு கலாதி சுத்தம்
 பொருவில் இரு மாயையும் காணவரும் ஆணவப்
 பொங்கிருளும் ஊடுருவியே,
 பேதம் களைந் துயிர்ப் போதம் கலைந்து, கலை
 பேசொணா நேர்மை வெளியாய்ப்,

பேரா யிரங்கோடி சூரியரும் மட்கப்
 கிறங்கியெழு ஞான ஒளியாய்.
 ஏதம் கடந்(து) உள் புறம்பாகி, யாவைக்கும்
 இன்ப பரி பூரணமதாய்,
 இலகருள் சத்தியே சத்தி ஆகக் கையில்
 எடுத்த ஞானச் சேவகா!
 மாதங் கனங்கள் மும்மாரிபொழி போரூர்!
 மாயூர குக வருகவே
 மலிபுவன மழுவதும் கிடுகிடென நொடியில்வலம்
 வரு கந்த வேள் வருகவே!

16

கருத்தே புகுந்த கதிகாட்டும் கண்ணே வருக, மெய்ஞ்ஞானக்
 கரும்பே வருக, கருணைபொழி காரே வருக ஆனந்தப்
 பெருக்கே வருக, யாங்கள் பெறும் பேறே வருக மறைசொல்
 கிளிப்
 பிள்ளாய் வருக, பிறங்கு தெய்வப் பெம்மான் வருக
 குறமடந்தை
 தருக்கே வருக, மிடியகற்றும் தருவே வருக, மன்பதைக்கோர்
 தஞ்சே வருக எமையளிக்கும் தாயே வருக
 பவப்பிணிக்கு

மருந்தே வருக சமரபுரி வாழ்வே வருக வருகவே
 மறையின் சிரமெய்ப் பொருளான வள்ளல் வருக வருகவே! 17

ஆறு சமயக் கடவுள் வேறுவேறு இன்றி, யான்
 ஒருவனே அங்கங்கு இருந்து
 அன்பர்க்கு முத்திதரு வித்(து) என்று, யாவர்க்கும்
 அறிவித்த வதன மணியே!

வி(று) அசுரர் துஞ்ச, வெம் சிறைவிண்டு வானவர்கள்
 விண்ணகத்(து) அமுது அருந்த,
 வெற்றிமுரசு(சு) அன்று உனது சேனை வாரிதியிடை
 வியப்புற முழங்கும் முறைபோல்

மாறுபடு காமாதி வெம்படைகள் துஞ்சிட,
 மலச்சிறை கழன்று, ஞான

மாவின் ணகத்திருந்து.) ஆனந்த அமு(து) எனது
வாய்மடுத்து) உண்ண, அறிவில்

தேறுமறை நாதமென நினது முளரிக் கரச்
சிறுபறை முழக்கி யருளே
செறிகலப் மயில்முதுகின், உதய சின்மய தூய
சிறுபறை முழக்கி யருளே.

18

ஆறு வதன தாமரைகள் அலரும் மதுரச் சுவைமடுவே!
அடியார் இதய தாமரையுள் அரும்பி மாறாப் பரிமளமே!
வீறும் அமரர் கணம் சூழ்ந்து வியப்ப முளைத்த முழுமதியே!
செவ்வாள் அவுணக் கருங்கடலை விழுங்கி எழுந்த

வடஅனலே

மாறு படும் முன் சமயவனம் மலைத்து முறித்த மதகளிறே!
மாயாப் பிறவிக் கனல் அவிய வளரும் கருணை பொழிகாரே
தேறும் உயிருள் பூரணமே! சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே
தேரூர் வீதிப் போரூரா! சிறியேம் சிற்றல் சிதையேலே. 20

கதிர்காமம்

(சீதம்பர முனிவர்)

மாணிக்க நிறைகங்கை யாடி உன்னைப் பணிய
வந்திடும் பூதலத்தோர்
வாழும் பாடவும், குருடர்கள் பார்த்திடவும்,
மலடிகள் பின் மைந்தர் பெறவும்,
காணிற் குமார வேலா என்னும் அன்பரைக்
கரடி புலி யானை சிங்கம்
காலிற் பணிந்தஞ்சி ஓடவும், கந்தனே
கண்கண்ட தெய்வம் எனவே,
ஆணிப்பொன் முத்தி மண்டபம் மேவு கச்சியினுள்
அடியேனை ஆண்டு கொண்டு, என்
ஆகத்தில் வந்தபிணி தீர்ந்திடவும் முன்னிற்கும்
ஆறுமுக மெய்த் தெய்வமே!
சேணில் புலோமசை வளர்த்த பெண் பிடிகணவ!
செங்கீரை யாடியருளே!
தேவரொடு மனிதர்பணி கதிர்காம வேலனே!
செங்கீரை யாடியருளே!

20

ஏர்கொள் பழமுதிர்சோலை மலையினுள், சண்முகத்(து)
ஏகமெனும் மதிமுகத்தால்,
இந்த்ராதி யிமையோர்கள், சந்தரரொடு சூரியர்கள்,
எண்திசா முகநாயகர்,

கூர்கொள்படை மனுமன்னர், வாழுமுறை யோர்களைக்
கொண்டுமறை வேள்வி செய்யும்
குமரனைப், பாகீரதிச் சரவணத்துக்
குழந்தையைத் தனிப்புரக்க

கார்கொள்திரு மேனியன், செங்கமல நாபிவரு
கான்முளை, மலர்ந்த வெள்ளைக்
கமலாசனத்(து) அம்மை குடிகொண்ட நாவினன்,
கருணை பொழி சது(ர) ஆனனன்

பார்கொள் பிரமாண்டமும், அனந்தமுனி வரர்களும்
பகர்வரிய பழமறைகளும்
படைத்து வைத்துப் படிப்பித்திடும் சததளப்,
பத்மாசனக் கடவுளே.

திருக்கடவூர்

(சீதம்பர முனிவர்)

சக்ர வாளத்தை அரை நொடியில் வலம் வந்தனன்
சலராசி யேழும், ஏக
சமுத்திரம(து) ஆக்கினான், விரலினால் வேள்வி வரு
தகரைப் பிடித்(து) ஏறினான்
பக்கமுறு சேடனைச் சாட்டையென, மேருகிரி
பம்பரம்தாய் ஆட்டினான்
பானுவின் தேரில் உனை வைத்(து) உனது தேரின்மேல்
பானுவை எடுத்து வைத்தான்
திக்கெட்டும் வாழ்கிரி பிடித்(து.) ஒன்றினோ(டு) ஒன்று
சினமாக முட்ட விட்டான்
சேயுன்னை விளையாடவே அழைத்தான், இவன்
திருமுன் வாரா(து) இருந்தால்.

அக்கணம் கோபம் வைப்பான், எங்கள் குமரனோடு
 அம்புலீ ஆட வாவே
 அருள்கால காலனுறை கடவுளில் வேலனுடன்
 அம்புலீ ஆட வாவே.

22

திருவிடைக்கழி (மகாவிதவான்புரினாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை)

உள்ளுநருக்கு, (உ)வகைக் கடல் விம்ம
 உதிக்கும் உவாமதியே
 உழுவுல் பேரன்(பு) உடையர் உள் இருளற
 உதயம் எழும்கதிரே
 துள்ளு தயித்திய ராய கடற்கு, ஒரு
 சுடு வடவைக் கனலே
 தொழுதகை வானோ ராய பயரிக்க(கு,) அருள்
 தோன்ற எழும்புயலே
 புள்ளு மலர்ப்பொழில் இமயப் பிடிதரு
 பொருவரு மழகளிறே
 புண்ணிய நண்ணிய தண்ணியர், அண்ணிய
 பொங்கமுதச் சவையே
 அள்ளு முகத்த அயில்கர ஆண்டகை!
 ஆடுக செங்கீரை
 ஆய இடைக்கழி நேயமுடைக் குகன்
 ஆடுக செங்கீரை.

23

நையா நின்ற சிறுமருங்குல்
 நங்கை யுமையாள், பரமனொடு
 நறுநீர்ப் பொய்கைத் தடங்கரைவாய்
 நண்ணி, முகம் ஆறினுக்கு ஏற்ப
 கை ஆறிரண்டு புரிந்ததுபோல்
 கால் ஆறிரண்டு செய்யாது
 கருதி யிரண்டே செய்தனள் முன்
 கடையேம் செய்த நல்வினையால்
 மெய்யா இரண்டா யிருந்தும், அவை
 விளைக்கும் குறும்பு பொறுக்கரிதாய்

விளைந்தது, இனியாம் செயல் என்னே!
 வீடுதோறும் விடா(து) அமர்ந்து
 செய்யாள் மகிழும் இடைக்கழிவாழ்
 செல்வா! சிற்றில் சிதையேலே
 சிந்திப்பவர் உள் ஊதமுறத்
 தெளிவே சிற்றில் சிதையேலே!

24

புள்ளிருக்கு வேளூர்

(குமரகுருபர்)

கைக்கெட்டும் எட்டுக் களிற்றைப் பிடித்(து) அக்
 களிற்றோடு முட்ட விட்டுக்
 ககன வட்டத்தினொடு பருதி வட்டத்தை வளை
 திகிரி வட்டத்தில் இட்டு,

முக்கண் திருத்தாதை கோதண்டம் என வைத்த
 வேதண்ட மாதண்ட மா
 மூதண்ட கூடம், த்ரி கூடத்தொடும் சாடி,
 மூரிக் கடாசலம், அவன்

மெய்க்கிட்ட சட்டைக்கு நேரிட்டு இடப்பட்ட
 மேக படலத்து மொண்டு,
 மேல் கடலினைப் பெரும் கீழ்க்கடல் புகப்பெய்து
 விளையாட்டு வீரர்களொடும்

திக்கெட்டும் விளையாடும் சேனா பதிக் கடவுள்
 செங்கீரை யாடியருளே
 செத்துப் பிறக்கின்ற தெய்வங்கள் மணவாள
 செங்கீரை யாடி யருளே.

25

வீரல்சுவை யுண்டு கனிந்தமுது ஊறிய
 மெல்லிதழ் புலராமே
 விம்மிப் பொருமி விழுந்தமு(து) அலறி உன்
 மென்குரல் கம்மாமே,

கரைவுறும் அஞ்சன நுண்துளி சிந்திக்
 கண்மலர் சிவவாமே

கலுழ் கலுழிப் புனல் அருவி படிந்துடல்
 கருவடி வுண்ணாமே
 உருவ மணிச்சிறு தொட்டில் உதைந்து நின்றூ
 ஒண்பதம் நோவாமே
 ஒருதாள் உந்தி எழுந்(து) இருகையும
 ஒருங்கு பதித்து நிமிர்ந்(து)

அருள்பொழி திருமுகம் அசைய அசைந்(து,) இனி(து)
 ஆடுக செங்கீரை
 ஆதி வயித்திய நாதபுரிக் குகன்
 ஆடுக செங்கீரை.

26

மீனேறு குண்டகழி தீவாய் மடுத்த தனி
 வில்லியார், இளவ லோடும்
 விதிமுறை வணங்கச், சடாயு புரியில் கருணை
 வெள்ளமென வீற்றிருக்கும்

ஆனேறு உயர்த்திட்ட ஐயற்கும், அம்மைக்கும்,
 அருமருந் தாகி நின்ற
 ஆதிப் பிரானென்று மும்முதல் கடவுளும்
 அடித்தொழும்(பு) ஆற்ற, மற்றக்

சூனேறு மதிநுதல் தெய்வக் குறப்பெண்
 குறிப்பறிந்து அருகணைந்து, (உ)ன்
 குற்றேவல் செய்யக் கடைக்கண் பணிக்கெனக்
 குறையிரந்(து,) அவள் தொண்டை வாய்த்

தேனூறு கிளவிக்கு வாயூறி நின்றவன்
 செங்கீரை யாடி யருளே
 செத்துப் பிறக்கின்ற தெய்வங்கள் மணவாள
 செங்கீரை யாடி யருளே.

27

உலகு குளிர் எமது மதியில் ஒழுகும் அமுத கிரணமே
 உருகும் அடியர் இதய நெகிழ உணர்வில் எழுநல் உதயமே
 கலையும் நிறையும் அறிவும் முதிர் முதிரு மதூர நறவமே
 கழுவு தூசுளர் முழுக நெடிய கருணை பெருகு சலதியே

அலகில்புவனம் முடியும் வெளியில் அளியும் ஒளியின்
நிலையமே
அறிவுள் அறிவை யறியும் அவரும் அறிய அரிய பிரமமே
மலையின் மகள்கண் மணியை யனைய மதலை வருக
வருகவே
வளமை தழுவு பரிதி புரியின் மருவு குமரன் வருகவே. 28

மழவுமுதிர் கனிவாய்ப் பசுந்தேறல் வெண்துகில்
மடித்தல நனைப்ப, அம்மை
மணிவயிறு குளிரத் தவழ்ந்தேறி, எம்பிரான்
மார்பினிற் குரவை யாடி
முழவுமுதிர் துடியினிற் சிறுபறை முழக்கி, அனல்
மோலிநீர் பெய்(து) அவித்து
முளைமதியை நெளியரவின் வாய்மடுத்த(து,) இளமானின்
முதுபசிக்(கு) அறு(கு) அருத்தி

விழவு முதிர் செம்மேனி வெண்ணீறு தூளெழ
மிகப் புழுதி ஆட்டயர்ந்து
விரிசடைக் காட்டினின்றூ இருவிழிகள்சேப்ப, முழு
வெள்ளநீர்த் துளையமாடிக்
குழுவுமுதிர் செவ்விப் பெருங்களி வரச் சிறு
குறும்பு செய்தவன் வருகவே
குரவுகமழ் தருகந்த புரியில் அருள் குடிகொண்ட
குமரகுரு பரன்வருகவே. 29

வேளூர்

(சீதம்பர முனிவர்)

செவிகளொரு பன்னிரண்டும் கேட்க, அயனையும்
தேவர் பணியும் குருவையும்,
தேவர்கோன் என்ற சத மகனையும், செந்தமிழ்சொல்
தென்பொதியமலை முனியையும்,
புவியில் நக் கீரரையும், ஒளவையையும், நீமுன்
புகழ்ந்த பொய்யா மொழியையும்,
புகழ்கொண்ட அருணகிரி நாதரையும், வெகுசித்தர்
போற்று கரு வூராரையும்.

குவியுமனம் அறாச் சிறு புலவரையும், வருபுலவர்
 கொண்டாடு நல்ல பகழிக்
 கூத்தரையும், வளர்காசி வாழுஞ் சிவானந்த
 குமர குருபர முனியையும்,
 கவிசொல் என்றே அடி யெடுத்துக் கொடுத்தவன்
 கனிவாயின் முத்தமருளே
 கந்தனே புள்ளூரில் வந்த முத்துக் குமர
 கனிவாயின் முத்தமருளே.

30

சீக்கல்

(சீதம்பர முனிவர்)

முக்கண் புராரியொடு சக்ராயுதக் கடவுள்,
 முண்டகத் தவிசிருந்தோன்
 மூவரும், சிரகரம் கம்பிதம் செய்து, நம்
 முருகன் பராக்கிரமன் எனச்,
 சக்ரவா ளத்துடன் மிக்க நவ கண்டமும்
 தரும் அட்ட குலகிரிகளும்
 சத்த சாகரமும் கணத்தினில் சுற்றி வரு
 தாருகன் வாயின் உதிரம்

கக்கிப் பதைத்துக் கிடந்தே யிருக்கக்
 கடைக்கண் சிவந்த வேலன்,
 கற்பகாடவி தடவு மண்டபம் கோபுரம்
 கனகமதிள் நின்றிலங்கும்
 சீக்கலம் பதிமேவு சிங்கார வேலனாம்
 தேவர் நாயகன் வருகவே
 திகழும் வெண்ணெய்ப் பிரான் ஒருபால் உறைந்த மெய்ச்
 செல்வி பாலகன் வருகவே.

31

சேயூர்

(அந்தகக் கவி)

கோவோ! கொவ்வைச் செழும்பவளக்
 கொழுந்தே! குறவர் பசும்கிளியும்,
 குலிசன் அளித்த இளங்குயிலும்,
 குனிக்கும் மயிலும் தனித்தகலாக்

காவே! வேதப் பெருங்கடலே!

கடலிற் கிடையாக் கவுத்துவமே!

கங்கைப் புனலால் வளர்ந்தெழுந்த

கரும்பின் சுவையே! சுரும்பு இமிராய்

பூவே! பூவில் வரும்தேனே

பொரும் கோளரியே! அரியபரம்

பொருளே! உலகுக்(கு) ஒரு பொருளாம்

அவற்கும் விளங்காப் பொருள் விளக்கும்

தேவே! தேவக் குலமுதலே!

சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே

சேயே! சேயூர்ப் பெருமானே!

சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே.

காஞ்சி குமரகோட்டம் (சிதம்பர முனிவர்)

பொன்குலவும் அண்டம் ஆயிரத்(து) எட்டை ஆண்டதும்,

பொன்னாட(து) ஏவல் செய்யப்

புகழ்கொண்ட குரபத் மாவாய் இருந்ததும்

பொய் என்று விட்டு, அருளினால்

என்கண்ணின் நடுவிலும், இமையோர்கள் முடிமேலும்,

எந்தை தாளின் கீழும் வந்து

இறந்த நல் கல்பத்தில் நிற்கும் மயில் நின்றிட,

இதற்குமுன் நின்றிடு மயில்

உன்கமல பாத்தில் அத்துவிதம் ஆகியே

உல்லாச ஆனந்தமாய்

ஒழியாமலே நிற்க, வர்ச்சிக்க முத்தியருள்

உபய சரணாம் புயத்தாய்!

தென்கச்சி நகரில் குமார கோட்டத்து வேள்!

சிறுபறை முழக்கி யருளே!

செகத்தில் முப்பத்திரண்டு அறம் வளர்த்தவள் மகன்

சிறுபறை முழக்கி யருளே.

33

நீதிபெறும் அன்பாளர் பாவவெயில் அண்டாமல்
 நீழல் அருளும் சோலையே
 நீடிய கொடும்சூர் ஆகிய கருங்காடு
 நீ(று) எழ எழும் தீபமே
 நாதமொடு கொண்டாடுவார் இருள் இரிந்தோட
 நாள்தொறும் எழும் பானுவே
 ஞானியர்கள் நெஞ்சான கோயிலுள் அடங்காத
 ஞானநிறை அம்பாரமே
 மேதினியின் நொந்தாரை ஏழ் பிறவி பின் தீர்
 மேவிட விடும் தோணியே
 மேதியில் வரும் காலனார் எமை அடும்போது
 வீ(டு) உதவு சஞ்சீவியே
 ஆதிய விரிஞ்சேசனார் அருள் இளங்காளை
 ஆடியருள் செங்கீரையே
 ஆறு முகமும் தோளும் ஏரொழு(கு) இளங்காளை
 ஆடியருள் செங்கீரையே.

34

உம்பர் அசுரேசர் புரி வாதனை உரைத்தருள,
 உயர்கயிலை வாழ் பரமனார்
 யோகத்தில் உன்ன, வெண்ணீ(று) அணியும் நுதழ்விழியில்
 ஓராறு பொறிகள் சிதற,
 வெம்பொறி எழுந்(து) அண்டரி அண்டம் பரந்துலவ,
 விண்ணவர்கள் அஞ்சி மலைவாழ்
 வித்தகர்க்(கு) ஓத; அப் பொறிகள் தமை வாஎன்று,
 வெம் கனலிதனை, இதனைநீ
 சம்பரமொடு சரவணந் தனில்விடுதி யென்ன, அத்
 தழலவன் கொண்(டு) அகல, அத்
 தழல், வெம்மையால் கங்கை தனில்விடக், கங்கையும்
 சரவணந்தனில் வைத்திடச்,
 செம்பதும முகம் ஆறுடன் குலவு கரணூர்!
 செங்கீரை யாடி யருளே!
 திருமுருக! அரிமருக! வரதகுரு பரமகுமர்!
 செங்கீரை யாடி யருளே!

35

கண்ணால் உனது திருவடியைக் கண்டு

ஆதரவு பெருகி, இரு

கையால் தொழு(து) உன் திருக்கோயில் காலால்

வலம் செய்து, உனது புகழ்

பண்ணால் உருகிப் புகழ்ந்து, கண்ணீர்

பாயா எனையும் தாயாகப்

பரிந்து வளர்க்கும் பெருங்கருணை படைத்து

விரிஞ்சைப் பதிவாழும்

அண்ணல் வருக! உலகம் முழுதும் ஆண்டாய்

வருக! கதிதரும் எம்

ஐயா வருக! ஆறுமுக அப்பா

வருக! விளங்கு கதிர்

வண்ணா வருக! மயில் ஏறும்

மன்னா வருக! அடியார்கள்

வாழ்வே வருக! தெய்வசிகா மணியே

வருக வருகவே!

36

உருகா மனமும், சிவஞானம் உணரா அறிவும், உனதுபுகழ்

ஓதா நாவும், ஓதக் கேட்டு உவந்தே இனியநதி போலப்

பெருகா விழியும் உடையேனைப், பிறவிக் கடலில் வீழாமல்

பேணி எடுத்து, இங்கு) என(து) உள்ளம்

பிரியா விரிஞ்சைப் பதிவாழும்

முருகா வருக! சதுர்வேத முதல்வா வருக! வினைதீர்க்கும்

முனைவா வருக! மலர் ஆறு முகவா வருக! திருமாலின்

மருகா வருக! மயிலேறும் மன்னா வருக! அடியார்கள்

வாழ்வே வருக! தெய்வசிகா மணியே வருகவருகவே.

பூத்தே உலகம் புரப்பாளை

பொய்யர் தமக்குக் கரப்பாளைப்

பொழியும் கருணை விழியாளைப்

பொற்பும் கற்பும் அழியாளைக்,

கூத்தை யுடையான் இடத்தாளைக்

குவிமா முலைமேல் வடத்தாளை,

குறையா எண்ணெண் கலையாளைக்

குளிர்சேர் இமயமலையாளை

மாத் தேவருக்கும் தெளியாளை

வணங்கும் அடியார்(கு)எளியாளை,

வரையைச் சிலையா வளைத்தாளை
 மறைக்கு முதலாய் முளைத்தாளை
 ஆத்தே! ஆத்தே எனும் குமரா!
 அடியேம் சிற்றில் அழியேலே
 அரசே! விரிஞ்சைப் பதிவாழ்வே!
 அடியேம் சிற்றில் அழியேலே.

38

பொய்யா உளத்தில் இருப்பாரைப்
 பொலியும் கயிலைப் பொருப்பாரைப்
 பொருமா கரியை உரிப்பாரைப்
 புரமுன்(று) எரிய எரிப்பாரைக்
 கையார் மறிமான் மழுவாரைக்
 கமலாலயன் மால் தொழுவாரைக்
 கனக சபையில் நடிப்பாரைக்
 கங்கையை முடியின் முடிப்பாரை
 மையார் மலத்தை ஒழிப்பாரை
 மதவேள் எரிய விழிப்பாரை
 மறலி நடுங்கப் பொருவாரை
 வழிக்குத்துணையா வருவாரை
 ஐயா! ஐயா எனும் குமரா!
 அடியேம் சிற்றில் அழியேலே
 அரசே! விரிஞ்சைப் பதிவாழ்வே
 அடியேம் சிற்றில் அழியேலே.

39

இம்மாநிலத்தை அளந்தாளை
 இகல்மா மருதம் பிளந்தாளை,
 இலங்கா புரியைக் கெடுத்தாளை
 இமையோர்க்(கு) அமிர்தம் கொடுத்தாளை
 கைம்மா இடுக்கண் களைந்தாளைக்
 ககனம் அளவா வளர்ந்தாளைக்
 கன்றால் விளவை எறிந்தாளைக்
 கருதார் உளத்தில் பிரிந்தாளை,
 பைம்மா சுணத்தில் நடித்தாளை
 வரு பாரதத்தை முடித்தாளை
 வையம் அனைத்தும் அயின்றாளை
 வடத்தின் இலையில் துயின்றாளை,

அம்மான் அம்மான் எனும் குமரா!
 அடியேம் சிற்றில் அழியேலே
 அரசே விரிஞ்சைப் பதிவாழ்வே!
 அடியேம் சிற்றில் அழியேலே.

40

திருமயிலை (காஞ்சி முனிவர்)

உன்மலர்க் கையில் அம் கனிவாங்கியே புசித்து
 உலக நீதியை விளக்கி,
 ஓங்குமும் முடியரசர் வந்து பணியப், புவி
 உலாவும் ஓளவைக்கு இளையவா!
 கன்மமல மாயை இருள் இரவிமுன் இருளெனக்
 காணமல் ஆலவன் மெய்க்
 காளியுடன் ஆடும்புர சண்ட தாண்டவன் உண்மை
 கண்டு, மால் அயன் ஆதியோர்
 நன்மையென ஓதினார், நாட்டரும் பொருள் இன்ப
 ஞானமார் ஈரிரண்டு
 ஞாலத்துளோர் அறிய, வேதம் தமிழ்ச் செய்த
 ஞானவள் ஞவர் வாழ்பதி
 தென்மயிலை யம்பதியில் வருகுமர நாயகா!
 சிறுபறை முழக்கி யருளே!
 திகழ்வாயி லாரென எனக்கருள் விளங்கவே
 சிறுபறை முழக்கி யருளே!

41

திருவொற்றியூர் (சீதம்பரமுனிவர்)

பொருளுற்ற அருள்குழவி வடிவாகி இடைமருதர்.
 புகாரெனும் திகழ்காவிரி
 பூம்பட்டி னத்து) எம்மை ஆளும் வெண்காடர்தம்
 புதல்வர் எனவே புகுந்து,
 கருவுற்ற பாசமற மெய்க்குரவன் ஆகியே
 கருணைக் கடைக்கண் வைத்துக்,
 காதற்ற ஊசியும் வாராது காணும்
 கடைவழிக் கென்று அருளவே,
 பருவத்தில் மண்ணாசை பெண்ணாசை பொன்னாசை
 பற்றுக்கள் அறத் துறந்த

பட்டினத்துப் பிள்ளை சிவலிங்க வடிவுறப்,
 பாடிடும் பாமாலை கொள்
 திருவொற்றி யூர்மேவி வாழ்குமர நாயகா!
 சிறுபறை முழக்கி யருளே!
 சிறியனேன் ஆணவ இருள் பரவை ஓடவே
 சிறுபறை முழக்கி யருளே!

42

கம்பை மாநகர் (சோணாசல பாரதி)

கமலமட மங்கை வதனத் தழகு காண்பள், அக்
 கரியமுகில் வண்ணனும் செங்
 கண்ணழகு கானண்பன் வளர் கலைவாணி சொல்லழகு
 காண்பள் முக்கண் தாதையும்
 விமலமுறு சொற்பொருளின் அழகுகாண்பன் விதி
 வியன்கரத்(து) அழகு காண்பன்
 வீறுதோளழகு இந்திராணி காண்பன் உம்பர்
 வேந்து வேல் அழகு காண்பன்
 நிமல மன அடியர் அடி அழகு காண்பர் கவரி
 நின்றுபின் அழகு காண்பன்
 நின் ஓத்த ஆதித்தன் வடிவழகு காண்பன் ஒரு
 நீயும் அவரொடு குழுமியே
 அமலமென் நகையழகு காணலாம்
 சமயம் ஈது அம்புலீ ஆடவாவே
 அம்புய தடம்குலவு கம்பைவளர்
 கந்தனுடன் அம்புலீ ஆடவாவே!

43

எட்டிகுடி (நடேசகவுண்டர்)

வருந்தும் பிறவிக் கடல்நின்று
 வாங்கி எம்மைத் தாங்கும் கை
 மண்மேல் வினையில் உழலுங்கால்
 மயங்கா(து) அஞ்சல் அருளும் கை
 திருந்தும் அருண கிரிக்(கு) அருளால்
 செபமாலை அளித்திடும் செங்கை
 செருக்கும் முள் தாள் தாமரையோன்
 சென்னி குலங்கக் குட்டும் கை
 மருந்துண் அமரர் கோன் தலையில்

மகுட சூட்டும் வரதக்கை
வள்ளி யெனும் தெள் அமுதினுக்கு
மண மாலிகை சூட்டும் கையால்
முருந்து நகை எட்டிக் குடியாய்
முழக்கி யருள்க சிறுபறையே
முழு மாணிக்கத் திரள்ஒளியே
முழக்கி யருள்க சிறுபறையே.

44

உந்தை இரந்துண்டமை மொழியோம்.
உம்மோய், புலவர்க்கு) அறுதிங்கள்
உண(வு) அட்டிட்ட செயல்உரையோம்,
உன்மாமன் வெண்ணெய்க் களவும்
நிந்தைக்கு உரிய பல செயலும்
நிகழ்த்தோம், தமயன் உருப்பழியோம்,
நீ ஓர் குறத்தி எச்சில் நுகர்
நிலைமை சொல்லோம் நின(து) அடியார்
இந்தக் குலத்தர் என இகழோம்
இதுநாள்வரை செய்பிழைகள்
எல்லாம் பொறுத்தி, பழனிதிரு
ஏரகம், சோலை மலையாய்!
செந்தில் குமரா! குரங்குன்றா!
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே
சிட்டர் பரவும் எட்டிகுடிச்
செல்வா சிற்றில் சிதையேலே.

45

கந்த கோட்டத் துதி

அளவிலாக் கடலிலே எண்ணொணா செந்துக்கள்,
அதனில் ஒரு ஜெந்து நானே
அவதியோ ஓயாது, சொல்லவும் முடியாது
ஐயனே அமரர் வாழ்வே!
களவுடன் மோசங்கள் மெய்யென்று நம்பி, நான்
காலத்தை வீண் போக்கினேன்
கண்ணான பெரியோரை யடுத்து, நான் நன்மார்க்கம்
கருத்திலும் குறித்தும் அறியேன்
வளவிலா ஒழுங்கான நிலையான மார்க்கத்தில்
வண்மையாய் நடந்தும் அறியேன்

வழியெந்த வழிநான் செல்லுவது? சொல்லுவீர்
 மயிலேறும் குமரேசரே!
 தளர்விலா அடியர்வினை தீர்த்திடும் சண்முகா
 சச்சிதா நந்த குருவே!
 தற்பரா நந்தசிவ அற்புதச் சென்னைவளர்
 விற்பனச் சுப்ர மணியே!

46

திருவிசைப்பா (சேந்தனார்)

மால் உலாம் மனம்தந்(து) என்கையிற் சங்கம்
 வவ்வினான், மலைமகள் மதலை,
 சேல்உலாம் தேவர் குலமுழு(து) ஆளும்
 குமரவேள், வள்ளிதன் மணாளன்,
 மேல்உலாம் கழனித் திருவிடைக் கழியில்
 திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற
 வேல்உலாம் தடக்கை வேந்தன், என் சேந்தன்
 என்னும் என் மெல்லியள் இவளே.

47

இரும்பல் காஞ்சி

நீல நெடுங்கொண்மு நெற்றி நிழல்நாறிக்,
 காலை இருள்சீக்கும் காய்கதிர்போல் - கோல
 மணித்தோகை மேல்தோன்றி மாக்கடல்கூர் வென்றோன்
 அணிச் சேவடி எம் அரண்.

48

சேக்கிழார் புராணம் (உமாபதி சீவாச்சாரியார்)

பாறுமுகமும் பொருந்தப், பருந்து விருந்துணக், கழுகு
 நூறு முகமா யணைந்து நூழில்படு களம்புகுத
 மாறுமுகம் திருநிருதர் மடிய, வடிவேல் எடுத்த
 ஆறுமுகன் திருவடித் தாமரை யிணைக ளவைபோற்றி.

49

குன்றுதோருடல் பாடல்கள் முற்றுப் பெற்றன

தலபுராணத் துதிகள்

புள்ளிருக்கு வேளூர்ப் புராணம் (முத்துவடுகநாக தேசிகர்)

அளிதரு சிந்தையரான அமரர் பெருஞ் சிறைமீள,
அகிலம் வாழப்,
பிளிறும் அயிராவதமும், பொன்னுலகும், விண்ணவர்கோன்
பெற, மேல் அண்ட
வெளிமுகடும் அதிர, எதிர்வருகூரன் உளம்கலங்க,
விளங்கு செங்கை
ஒளிதிகழ் வேல் எடுத்த முத்துக் குமர நாயகன் மலர்த்தாள
உளத்துள் வைப்பாம். 1

பழந்த் தலபுராணம் (பாலசுப்ரமணியக் கவிராயர்)

சேயிரவி ஒளிகவற்றும் மாமணிப் பொன் முடியும்
செம்முகமும் கருணைபொழி நயனமும் செவ்வாயும்
தூயநறும் புழுகொழுகும் செழுமணிப்பொன் குழையும்
தொடைநிறைந்த துணைந்தோளும், சுடரிலைவேல்
படையும்
ஆயுமறை நூல்மார்பும், களபநறுஞ் சாந்தும்
அணிமணிப்பூண் ஆரமும் பொன் ஒலியல்உடை
அழகும்
பாயொளிக் கிண்கிணி புனைந்த சீறடியும் படைத்த
பழநிமலைக் குமரனை யாம் பணிந்திடுதல் செய்வாம். 2

திருவிருஞ்சைப்புராணம் (எல்லப்ப நாவலர்)

அந்திப்போ(து) அழகுறவே நடித்தருளும் வழித்துணைவர்
அருளும் கோவை
வந்திப்போர் நினைத்தபடி மயிலேறி அயில் எடுத்து
வரும் செவ்வேளைச்
சந்திப்போம், மலர்சொரிவோம், புகழ்ந்திடுவோம் அவன்கமலத்
தாளும் தோளும்
சிந்திப்போம், ஆதலினால் நமது பழ வினைகளெல்லாம்
சிந்திப் போமே. 3

தணிகாசல புராணம்

(கந்தப்பையர்)

பத்தருக் கெளரியாய் போற்றி, பாற்கரர் கோடி ஒன்றாய்
மெத்திய ஒளியின் மிக்க விளங்கிய உருவா போற்றி
சத்தியத் தத்தாய் போற்றி, சகல ஆயதனே போற்றி
சுத்த கந்தர்ப்ப கோடி சுந்தர போற்றி போற்றி. 4

மங்களம் பவ புத்திரா, மங்களம் தவ மித்திரா
மங்களம் சரசன்மனே, மங்களம் திர கன்மனே
மங்களம் சிகி வாகனா, மங்களம் புகழ் மோகனா
மங்களம் கருணாகரா மங்களம் குண சாகரா. 5

தாரகன்றனை மாய்த்திடும் சண்முகா சுப மங்களம்
கோர சிங்க முகன்றனைக் கொன்றவா சுப மங்களம்
சூர பன்மனை அட்டிடும் சுந்தரா சுப மங்களம்
வீரர் ஒன்பதின்மர்க்கு) அருள் வித்தகா சுப மங்களம். 6

மங்களம் புவி ஆக்குவாய், மங்களம் புவி போக்குவாய்
மங்களம் பிணி நீக்குவாய், மங்களம் அருள் தேக்குவாய்
மங்களம் மலர்க் கந்தனே, மங்களம் மறைக்கந்தனே
மங்களம் திருக் கந்தனே மங்களம் செய மங்களம். 7

நம்பி திருவிளையாடல் (பெரும்பற்றப் புலியூர் நம்பி)

விடங்குரு மடங்கல் என்ன, விண்ணவர் எண்ணம் நந்தத்
தொடர்ந்(து) அமர் கடந்த சீற்றச்சூர் உடல் பிளந்(து)
அணைந்த
உடம்பிடிப் படைத் தடக்கை, உத்தம மயூர ஊர்திக்

கடம்பமர் மன்றல் தொங்கல் கந்தனைச் சிந்தை செய்வாம். 8

திருவிளையாடற் புராணம் (பரஞ்சோதி முனிவர்)

கறங்குதிரைக் கருங்கடலும், காரவுணப் பெருங்கடலும்
கலங்கக், கார்வந்து
உறங்குசிகைப் பொருப்பும், சூர் உரப்பொருப்பும் பிளப்ப மறை
உணர்ந்தோர் ஆற்று

அறங்குலவு மகத்தழலும், அவுண மடவார் வயிற்றின்
அழலும் மூள,
மறங்குலவு வேல் எடுத்த குமரவேள் சேவடிகள்
வணக்கம் செய்வோம்.

9

திருவாதவூரர் புராணம் (கடவுள்மா முனிவர்)

துங்கமத கும்பவுயர் தும்பிமுகர் தம்பி, சீர்
தங்கு ளெகிழ் அம்சிறு சதங்கைகள் புலம்பவே,
மங்கை உமை கண்குளிர வந்துலவுகின்ற தாள்,
அங்கைமலர் கொண்டு, மிகும் அன்புடன் இறைஞ்சுவாம். 10

சீதம்பர புராணம் (திருமலை நாதர்)

விடலரிய பெருந்தெய்வச் சிறைமீள, மறைமுனிவர்
விண்ணோர் வாழ?
மடலவிழ் கற்பக நிழலும் அரசிருப்பும் அமருலகும்
மகவான் எய்தக்,
கடல் உததி ஓலமிடக், கிரிவீழ்ச், சூரன் உரம்
கலங்கச், செங்கை
அடல் அயில் வேல் பணிகொண்ட ஒரு குமரன்
இரு சரணம் அகத்துள் வைப்பாம்.

11

இலங்க புராணம் (குலசேகர பாண்டியர்)

தெய்வ யானையும், திருந்தெழில் வருமுலை சுமந்து
நையும் நுண்இடை வள்ளியும் நன்(கு) இனி(து) அமர,
மைதவழந்த பூஞ் சோலை மால் வரை யகம் மருவும்
கையிலங்கு வேல் கடவுள் பொற் கழலிணை பணிவாம். 12

பிரம்மோத்தர காண்டம் (வரதுங்க ராம பாண்டியர்)

இறுதி எனத் தகுவியர் போய்க் கைம்மை எய்த, அயிராணி
இன்பம் எய்தப்,
பிறைகள் ஒரு நான்கனைய திறல்மருப்பு வெள்ளானைப்
பிடரி ஏறி,

மறுகுதொறும் பொன்னுலகின் வானவர்கோன் பவனிவரச்,
 சூரன் மாயச்,
 சிறிது கடைக்கண் சிவந்த சேவகன் கிண்கிணிச் சரணம்
 சென்னி வைப்பாம். 13

கூர்ம புராணம் (அதிவீரராம பாண்டியர்)
 தாரகன் உடலம் போழ்ந்து, தடிசுவைத்(து) உதிரம் மாந்தி,
 ஈரல்வாய்ப் பெய்து. புன்தோல் என்பொடு குறட்டி, மூளை
 வார்குடர் விழுங்கி, மாறாப் பசியொடும் கடைவாய் நக்கும்
 போர்கெழு சுடர்வேல் எந்தை பொன்னடி சென்னி வைப்பாம்.

அருணாசல புராணம் (எல்லப்ப நாவலர்)
 கொந்தாரும் மலர்ச்சோலை அருணைநெடுங் கோபுரத்திற்
 குமர வேளை,
 வந்தாரை வாழ்விக்க வடவீதி தனில் உறையும்
 மயிலி னானைக்,
 கந்தாரும் கடகளிற்று மகவாற்குத் தருநிழலும்
 கனக நாடும்
 தந்தானை, அலர்கடம்பந் தாரானைப் பணிபவர் தாள்
 தலைமேற் கொள்வாம். 15

**சீகாளத்திப் புராணம் (சீவப்பிரகாசத்
 துணைவர்கள்)**

வளர்செழுங் குருதிச் சூட்டு
 வாரணம் வலன் உயர்த்த
 ஒளிகெழு பருதி வைவேல்
 ஒருபெருங் கருணை மூர்த்தி,
 களிமகிழ் சிறந்து தான் வாழ்
 கற்களில் ஒருகல் என்றோ,
 அளிய என் மனத்தி னுள்ளும்
 அகன்றிலன் இருக்கும் மன்னோ. 16

திருக்கூவப் புராணம் (சீவப்பிரகாச சுவாமிகள்)
 நான் குமுகன் தொழும் ஐந்து முகன் ஈன்ற ஆறுமுக
 நாதன் தன்னை
 வான்குலவும் ஒருகடவுள் யானையின் பாகனைப், புனத்து
 வடிவு கூர்ந்த

மாண்குறுக வேங்கை உரு எடுத்தானை, அசுரர்குலம்
 மாய்த்துப், பேய்கட்(கு)
 ஊன் குருதியொடும் அளவிப் புதுவிருந்திட் டானை, நம(து)
 உளத்துள் வைப்பாம். 17

திருப்பரங்கிரிப் புராணம் (நிரம்ப அழகிய தேசீகர்)
 சுருதிமழை பிலிற்றியிடும் சதுர் முகனார் சடங்கியற்றத்,
 தோகை பாகன்
 கருதிவிழி விருந்(து) அருந்தக், கண்ணிறைந்த மேனியினான்
 கைந்நீர் வார்ப்பத்,
 தருதி எனக் கைஏந்திப், பருதிமதி விளக்கேந்தத்,
 தந்தி மாதை
 வருதி எனக் கைப்பிடித்துப், பரங்கிரியின் முணந்தவனை
 வணக்கம் செய்வாம். 18

தசுடிணகைலாச புராணம்
 தானவர்கள் உரம்கெடுத்து வானவர்கள் புரம்தொடுத்த
 தலைவன், வேத
 ஞானவரம்(பு) எதுகொலென அரன்கேட்ப உரைத்த பர
 ஞானபோதன்,
 கானவர் அம் புனத்தில் ஒரு குறமகள்பின் னுறநடந்த
 கமல பாதன்
 தேன் அமரும் தொடைமுருகன் ஒருவேலன் இருதாள எம்
 சிந்தை சேர்ப்பாம். 19

**சங்கர நாராயணர் கோயிற்புராணம் (சீவலமாற
 பாண்டியர்)**
 மாமுதல் தடிந்த ஒள்வேல் வலத்தனா யிருந்தும், கோடி
 காமர் வண்(டு) உழலுங் கூந்தல் கதிர்முலை வள்ளி
 மைக்கண்
 தாமவேல் புரளுந் தோறும் தன துளம் குழையும் செவ்வேள்
 தேமரு கமலம் அன்ன சேவடி சென்னி வைப்பாம். 20

காஞ்சீப் புராணம் (சிவஞான முனிவர்)

முருகோட்டம் தரப்பாயும் மும்மதமும் ஊற்றெடுப்ப
முரிவில் கோட்டும்

ஒருகோட்டு மழகளிறறை, இருகோட்டு முதுகளிறா
உலவக் காட்டிப்

பருகோட்ட நறைவேட்டுப் பைங்கோட்டுத் தினைப்புனத்துப்
பரண்மேற் கொண்டு,

குருகோட்டும் பெடைமணந்த குமர கோட்டத்து அடிகள்
குலத்தாள் போற்றி. 21

திருத்தணிகைப் புராணம் (கச்சியப்ப முனிவர்)

ஒங்கொளியாய் விசம்பாதி தொறும்இயலும் தனதியல்பை
உருவின் மாட்டும்

பாங்குபெறத் தெரித்ததுபோல், பலபொறியாப் பரமர்விழி
பயந்த ஞான்று,

தேங்கொளியாய், வெளியடர்ந்து, வளிதொடர்ந்து ஓள்
ஒளிபடர்ந்து தெளிநீர்ப் புக்கு

நீங்கி விளையாட்டு அயர்ந்து, தணிகையமர் பெருவாழ்வை
நினைந்து வாழ்வாம். 22

அருள்பொழி விழியீ ராறும், அலர் தரு முகம்ஓர் ஆறும்,
திருவருள் இனிது தந்த செங்கனி வாயும் கையும்,
மருமலர்ப் பதமும் வாய்ந்த வள்ளல்தன் உருவம் எல்லாம்,
பெருகிய சுகத்துக்கு அப்பால் பிறங்கும் அப் பிறக்கம்
போற்றி. 23

உத்தரகோச மங்கைப் புராணம்

வெள்ளிவரை நடப்பதெனப் பதம்பெயர்க்கும் நான்மருப்பு
வேழம் ஊர்ந்து,

தள்ளாருஞ்சீர் விண்ணரசு தலையெடுப்பக் கவிழ்இணர் மாத்
தடிந்த வேலோன்,

கொள்ளைவரி வண்டலம்பும் குழல் எழிச்சேர் குறமடந்தை
கொங்கை தோயும்

கள்ளவிழ் தார்ச் செவ்வேடன் அடிபணிந்து, பிறவிவனம்
கடத்தல் செய்வாம். 24

திருச்செந்தூர்ப் புராணம் (வென்றிமாலைக் கவிராயர்)

வண்(டு) அடைகிடந்(து) இன் இசைமுரன்(று,) எழுதேன்
 வாய்மடுத்(து) உண்டு கால் உழக்க,
 விண்(டு) உடைந்(து) அலரும் கடம்பணி தடந்தோள்
 வெற்பெலாம் பொற்புலாம் சுடர்வேல்
 கெண்டையந் தடங்கண் குறக்கொடி களபக்
 கிளரொளி முலைவனப்(பு) எழுதக்,
 கண்டு கண்டு உள்ளம் களிப்பறாச் செந்தூர்க்
 கந்தனை வந்தனை புரிவாம். 25

திருமாணிகுழிப் புராணம்

நிலம்திரிய, மேருநெடு வரைதிரிய, நேமிவரை
 நெளிய, விண்ணின்
 தலம்திரியப், புருகூதன் உளம்திரிய, மாலயனும்
 சலிப்பச், சற்றே
 புலம்திரிய முனிவர் குழாம், இந்திர ஞாலம் திரித்துப்
 போர்செய் சூரன்
 வலம்திரிய, வேல்திரித்த குமரவேள் பதமலர்கள்
 வணங்கி வாழ்வாம். 26

ஆதித்தபுரிப் புராணம்

மயில்களிக்க வருமேகம், வள்ளிஎனும் கொடிபடர,
 வளர் சந்தானம்
 அயிலெனும் செங்கதிர்உதிப்ப, ஆறுமுகம் ஆகிய பே
 ரமுத வாரி
 பயில்புயத் திண் சிகரமிசைத் தேவதந்தி விமையாடும்
 பதும ராகச்
 சயிலம் உமை மணவாளன் மகிழ்ந்தளித்த முருகன் அடி
 சார்ந்து வாழ்வாம். 27

திருவொற்றியூர்ப் புராணம் (தருமையாதீனத் தம்பிரான்)

வார்புனையும் தனவள்ளி யானைபுணர் ஈராறு
 மணித்தோள் மார்பும்
 பார்வெருவப் பொருகூரன் படவிடுத்த அயில்வேலும்,
 பவுரி கொண்டு

கார்குலவ நடமாடும் மஞ்சொயும், அம் மஞ்சொயின் மேல்
 கலந்(து) இருந்த
 சீர்குலவு கந்தன் இரு பொற்பதமும் அறுமுகமும்
 சிந்தை செய்வாம். 28

மயூரகிரீப் புராணம் (சுப்பிரமணியம் பிள்ளை)

பிரணவம், தாரகப் பிரமம், குடிலையெனும் ஓரெழுத்தின்
 பொருளைப் பேசென்று
 அரிய திருவடி வணங்கா(து) அஞ்சலிசெய் மலரயனைச்
 சிறையில் வைத்தே,
 உருகிய அன்பொடு வணங்கும் குறுமுனிவற்கு)
 எப்பொருளும் உரைக்கம் வைவேல்
 முருகன் மலர் அடிமனத்தின் உறவணங்கி, அறிபொருள்கள்
 முழுதும் தேர்வாம். 29

மயிலைப் புராணம் (அமுதலிங்கத் தம்பிரான்)

நீர்பூத்த சடாமகுடத்(து) எம்மான் ஈன்று அளித்த ஒரு
 நேயன் றன்னைச்
 சீர்பூத்த குருமணிமா மகுடம் அணிந்(து,) இதன் மணிப்பால்
 சென்ற தேவை
 வார்பூத்த முலைஉமையாள் திருமுலைப்பால் பருகிய வாய்
 மணியை, ஞான
 ஏர்பூத்த சிங்கார வேல்லெனும் கண்மணியை
 இறைஞ்சி வாழ்வாம். 30

வீரவனப் புராணம் (மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை)

பொருவரும் ஒண் பசுமுகிலே மயில், அதன்மேல் இளங்கதிரே
 பொலம் கூர் மேனி,
 வெருவரும் அக் கதிர்உமிழ்ந்த மதிக்கலையே புண்டரமா
 விளங்கும் நீறு,
 மருவரும் அக் கலைவளைந்த உண்டுக்கணமே மார்பின்
 முத்த
 வடம் என்று ஆயந்தோர்
 ஒருவரும் அன்பொடு துதிக்க, மகிழ்முருகன் இருசரணம்
 உளங்கொள்வாமே. 31

வாசவனூர்ப் புராணம் (பொன்னம்பலம் பிள்ளை)

துயரோட, அமரர் தம(து) உலகு குடி யேறி இன்பம்
துய்த்து வாழச்

செயிரோட அவுணர்கிளை சிதைந்தோடக் கயமுகத்தான்
சிங்கன் மெய்விட்டு

உயிரோடக் கிரியோட, மரமோ(டு) அன்ற(று) இந்த, துளை
செய்(து) ஓடும் வேலோன்

மயிலோட, வள்ளி இரு பதம் பரவும் எந்தை பதம்
வணங்கல் செய்வாம்.

32

திருவாடானைப் புராணம் (திருவாரூர் சாமிநாத தேசிகர்)

கள்ளிருக்கும் நறியமலர்க் கானகத்தில், வேடர்குலக்
கன்னியான

வள்ளி அள்ளித் தருந்தினைமா மகிழ்ந்தருந்தி, ஆங்கு
அவளை

மணந்து, வானில்

துள்ளிய மஞ்சையில ஏறிச் சூர் தடிந்(து,) அண்டரைப் புரந்து
துலங்கா நிற்கும்

அள்ளிலைவேல் குமரகுரு, முருகன் இரு தாளம்மலை
அகத்துள் வைப்பாம்.

33

நாகபட்டினப் புராணம்

(மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை)

மீனேறு கடல் வறப்ப, விண்ணேறும் மலகுலைய,
வெள் ஏ(று) ஊரும்

கானேறு கடுக்கையினார் கையேறு கழுமுனினும்
கடுவேல் தொட்டுக்,

கூனேறு பதிநுதலார்க் கொண்டேறு பொரும் அமரர்
குலவி வாழ்வான்,

வானேறு விதம் பசியமயிலேறு சேவகனை
வாழ்த்தி வாழ்வாம்.

34

திருவெண்காட்டுப் புராணம் (எல்லப்ப நாவலர்)

எண்காரும் புனக்குறவர் தமக்கு) உறவன் என அணுகி,
ஏனல் காத்துத்,
தண்காரும் சைவலமும் அனைய குழல் வள்ளி தனம்
தழுவும் கோவை,
வெண்காடன் திருமகனை, மயிலோனை, அமரர்சிறை
விடுத்த வேளைக்,
கண்காணப் பிரவினர் தம்பிறவியெனும் பெருஞ்சிறையைக்
கடப்பர் தாமே. 35

திருவானைக்காய் புராணம் (கச்சியப்ப முனிவர்)

இருமுது குரவர் நாப்பண் இளமையோ டிருந்து, சேயென்று
ஒருவரும் பெயரும் வேறே ஒருவரும் சாமி யாகாக்
குருபரன் இறைஞ்ச உண்மை கொடுத்தது ஒரு சாமிஎன்னும்
பொருவரும் பெயரும் பூண்ட புனிதனைப் புகழ்ந்து வாழ்வாம்.

செந்தில் கலம்பகம் (ஸ்ரீ சுவாமிநாத தேசீகர்)

வரங்கொண்ட உமைமுலைப்பால் மணம்கொண்ட செவ்வாயும்
பரங்கொண்ட களிமயிலும் பன்னிரண்டு கண்மலரும்
சிரங்கொண்ட மறையிறைஞ்சும் சேவடியும் செந்தூரன்
கரங்கொண்ட வேலும் என்றன் கண்ணை விட்டு நீங்காவே. 37

இன்பமும் துன்பமும் சந்ததம் கொண்டு சென்று)

இங்கும் அங்கும் சுழன்றிடும் மாலைத்
துன்ப வெண் கும்பி அங்கம் தவிர்ந்து உன்பெரும்
தொண்டன் என்று உய்ந்து உளம் களியேனோ
புன் குருந்து உந்தி, அம் சந்தனம் சிந்தி, முன்
பொங்கி வெண் சங்கு எறிந்து அலைவீசும்
தன் பொருந்தம் பசும் பொன் சொரிந்து எங்கணும்
தந்திடும் செந்திலம் பெருமாளே.

திருப்போரூர்மாலை (சீதம்பரசுவாமிகள்)

நாயேன்உன் சீரடிக்கு நன்கல்ல செய்தாலும்,
பேயேன் இழைத்த பெரும்பிழையை - நீயே
பொறுத்தாள்வது உன்கடனாம், போரூரா! என்னை
ஒறுத்தால் எனக்கார் உறவு?

39

இல்லறத்தான் அல்லேன் இயற்கைத் துறவி அல்லேன்
 நல்லறத்து ஞானி அல்லேன் நாயினேன் - சொல்லறத்தின்
 ஒன்றேனும் இல்லேன் உயர்ந்த திருப் போரூர!
 என்றே நான் ஈடேறுவேன். 40

ஏது பிழை செய்தாலும், ஏழையேனுக்கு இரங்கித்
 தீது புரியாத தெய்வமே - நீதி
 தழைக்கின்ற போரூர்த் தனிமுதலே! நாயேன்
 பிழைக்கின்ற வாறு நீ பேசு. 41

கைவிட்டால் நாயேனைக் காப்பார் ஒருவரிலை
 பொய்விட்டார் போற்றும் புனிதனே - மையிட்ட
 கண்ணார் இருவர் கலந்த புயத்தழகா
 தண்ணார் போரூரா தரித்து. 42

நோயுற்று அடராமல், நொந்தமனம் வாடாமல்,
 பாயில் கிடவாமல், பாவியேன் - காயத்தை
 ஓர் நொடிக்குள் நீக்கி, எனை ஒன்போரூர் ஐயா! நின்
 சீரடிகீழ் வைப்பாய் தெரிந்து. 43

தணிகை பாமாலைத்திரட்டு (கந்தப்ப தேசிகர்)

அறுமுகந்தனில் ஒருமுகந்தனை
 அடினேற்கு உறவாக்கிடர்
 அம்பகம் பனிரண்டில் ஒன்றில் என்
 ஆணவம் கெட நோக்கிடர்
 வெறிகொள் பன்னிரு கையில் ஒன்றில் என்
 வெம் பவக்கடல் தடுத்திடர்
 விளங்கும் ஆறு செவ்வாயில் ஒன்றினில்
 வீடுசேர் மொழிகொடுத்திடர்
 செறியும் ஆறிரு செவியில் ஒன்றில் என்
 செய்தி யாவையும் கேட்டிடர்
 செய்ய மார்பமோர் ஆறில் ஒன்றில் என்
 செந்தமிழ்த் தொடை பூட்டிடர்
 தறுகண் வேடர்கள் உதவும் மின்கொடி
 தனமும், அன்பர்கள் மனமும். நீள்

தணிகை யங்கிரி முடியும் நண்பு
தழைத்த செங்கல்வ ராயரே.

44

தலபுராணத் துதிகள் முற்றுப் பெற்றன

இராமலிங்கர் பாடல்கள்

தொடுக்கவோ நல்ல சொல் மலர் இல்லை நான்
துதிக்கவோ பத்தி சுத்தமும் இல்ல உள்
ஒடுக்கவோ மனம் என்வசம் இல்லை

ஊழ் உற்ற, ஆணவ மாதி மலங்களைத்
தடுக்கவோ திடம் இல்லை என்மட்டிலே
தயவுதான் நினக்கு இல்லை உயிரையும்
விடுக்கவோ மனம் இல்லை என் செய்குவேன்,
விளங்கும் மன்றில் விளங்கிய வள்ளலே.

45

பண்ணேறு மொழியடியர் பரவி வாழ்த்தும்

பாதமலர் அழகினை, இப் பாவி பார்க்கில்
கண்ணேறு படும் என்றோ, கனவிலேனும்

காட்டு என்றால் காட்டுகிலாய், கருணை யீதோ?
விண்ணேறும் அரிமுதலோர்க்கு அரிய ஞான
விளக்கே! என் கண்ணே! மெய்வீட்டின் வித்தே!
தண்ணேறு பொழில் தணிகை மணியே! ஜீவ
சாசுதியாய் நிறைந்தருளும் சகச வாழ்வே!

46

பண்ணேன் நின் புகழ் சொல்வோர் தமக்குப் பூசை

பாடேன் நின் திருச்சீரைப் பரமன் ஈன்ற
கண்ணே நின் தணிகைதனைக் கண்டு போற்றேன்
கைகுவியேன் மெய்குளிரேன் கண்ணீர் பாயேன்
உண்ணேன் நல் ஆனந்த அமுதை அன்பர்

உடனாகேன் ஏகாந்தத் துறவோர் எண்ணம்
எண்ணேன் வன் துயரம் அண்ணேன் மனம்செம்
புண்ணேன்

ஏன் பிறந்தேன்? புவிச்சமையா இருக்கின்றேனே!

47

தொல்லைக் குடும்பத் துயரதனில்

தொலைத்தேன் அந்தோ காலமெல்லாம்
அல்லல் அகற்றிப் பெரியோரை
அடுத்தும் அறியேன் அரும்பாவி

செல்வத் தணிகைத் திருமலைவாழ்
 தேவா! உன்றன் சந்நிதிக்கு
 வில்வக் குடுலை யெடுக்காமல்,
 வீணுக்கு உடலை யெடுத்தேனே.

48

அவல வயிற்றை வளர்ப்பதற்கே
 அல்லும் பகலும் அதில் நினைவாய்க்
 கவலைப் படுவ(து) அன்றி, சிவ
 கனியைச் சேரக் கருதுகிலேன்
 திவலை யொழிக்கும் திருத்தணிகைத்
 திருமால் மருகன் திருத்தாட்டுக்
 குவளைக் குடலை யெடுக்காமல்,
 கொழுத்த உடலை யெடுத்தேனே.

49

எழுதரிய அறுமுகமும், அணிநுதலும், வயிரமிடை
 இட்டுச் சமைந்தசெஞ் சுட்டிக் கலன்களும், துங்க நீள் பன்
 னிருகருணை விழிமலரும், இலகுபதி னிருகுழையும்,
 ரத்னக் குதம்பையும், பத்மக்கரங்களுஞ், செம்பொன்னாலும்
 மொழிபுகழும் உடைமணியும், அரைவடமும், அடியிணையும்
 முத்தச் சதங்கையும் சித்ரச் சிகண்டியும், செங்கைவேலும்,
 முழுதும் அழகியகுமர! கிரி குமரியுடன் உருகு
 முக்கட் சிவன் பெறும் சத்பத்ர! உம்பர் தம் தம்பிரானே. 50

அருள் ஆரமுதே! சரணம்! சரணம்!
 அழகா! அமலா! சரணம்! சரணம்!
 பொருளா எனை ஆள் புனிதா! சரணம்!
 பொன்னே! மணியே! சரணம்! சரணம்!
 மருள்வார்க்கு அரியாய் சரணம்! சரணம்!
 மயில்வாகனனே! சரணம்! சரணம்!
 கருணாலயனே! சரணம் ! சரணம்!
 கந்தா சரணம்! சரணம்! சரணம்!

51

இராமலிங்கர் பாடல்கள் முற்றுப் பெற்றன

திருவேரகம் எனும் சுவாமிமலை
நவரத்தின மாலை
(கவிஞ்சர பாரதியார்)

பொன்னரங்(கு) ஆகவுறை மார்பன் சகோதரி
புரந்தரி துரந்தரி உமை
பூமிபுகழ் வாமி அபிராமி சிவகாமியருள்
புதல்வ! குரபர! சுவாமி! நின்
சந்நிதி யடைந்தவர்க்(கு) எந்நிதியமும் உதவும்
தயாநிதி! கிருபா நிதிபதி!
சடாச்சர சுபாகர கடாட்சமது செய்ய, இது
சமயம் நல சமயம் ஐயா!
உன்னுருவம் உலகுயிர்கள் யாவும் என்றால், எந்தன்
உள்மெலிவை நீ அறி யையோ
ஓம் நமோ சரவணோற் பவகுமர! முருக என்
உறுதி நிறைவேற்றி வைத்தாள்
மன்னும் உரு சொன்ன மொழி கன்னலெழில் மின்னரசி
வள்ளி மணவாள சரணம்
வன்னமயில் வாகனா! பொன்னேரகப் பதியில்
வளர்சாமி நாதகுருவே.

1

நின்பக்கல் அன்பிலாப் பாவியர் படுந்துயரம்
நின்னடியர் தாமுறுவதும்
நினை என்றும் மறவாத புண்ணியர் பெறுஞ் செல்வம்
நிர்முடர் தான் பெறுவதும்

அன்புடன் நல்லறம் செய்தரும சாலிகள்
அல்லலால் மனநோவதும்
அறந்தனை மறந்திடும் அசத்தியப் பேயர்கள்
அகமகிழ்ந்தே வாழ்வதும்

உன்மகிமையோ அலது கலியுகப் பெருமையோ
உனையன்றி அணு அசையுமோ?
உலகினிற் கண்கண்ட மெய்யான தெய்வமே!
உயர்பரங் குன்றில் உறைவாய்!

வன்பகைச் சூர்வேர் களைந்ததுபோல் என் பகையை
மாற்றிடும் வடிவேல் வலா!
வன்னமயில் வாகனா பொன்னேரகப் பதியில்
வளர்சாமி நாதகுருவே.

2

ஒருதரம் சரவணபவா என்று சொல்பவர்
உளத்தினின் நினைத்த எல்லாம்
உடனே கைகூடுமென வேதங்கள் மொழியுதே
உண்மை அறிவான பொருளே!

பரிவாகவே அநந்தந் தரம் சரவண
பவாவென்று நான் சொல்லியும்,
பாங்குமிகு காங்கெயா! அடியனேன் எண்ணியது
பலியாதிருப்ப(து) ஏனோ?

குருபரா! முருகையா! கந்தா! கடம்பா! சொல்
குமரா! குகா! சண்முகா!
கோலாகலா! வெற்றிவேலா! எனக்கருள்
கொடுத்தாள்வை முத்தையனே!

மருமலர்க் குழலழக! தேவகுஞ்சரி வள்ளி
மணவனே! என் துணைவனே
வன்னமயில் வாகனா! பொன்னேரகப் பதியில்
வளர்சாமி நாதகுருவே.

3

கந்தா! குழந்தை வடிவேலா! குகா! சண்மு
கா! பரம குருதேசிகா!
கனம்பெற உனக்கே ஜெயம்தருவம் நீஉன்
கருத்திற் பயப்ப்டேல் என்(று)

எந்தாய வேளையிலும், அசரீரி மொழியாலும்,
எண்ணில் சகுனங்களாலும்,
இயம்புமுன் உத்திரவு பொய்க்குமோ? உனைநம்பி
என்மனம் மயங்கலாமோ?

சிந்தாகுலந்தவிர்த்(து,) இந்தா எனக் கருணை
செய்து) என் அபீஷ்டம் யாவும்
சிந்திக்கவே அருள் செய் பத்தர்க்கு) இரங்கும் என்
தெய்வமே உனை நம்பினேன்

மந்தாகினிக்(கு) இனிய மைந்தா! முகுந்தற்கு
மருகா! சிறந்த முருகா!
வன்னமயில் வாகனா! பொன்னேரகப் பதியில்
வளர்சாமி நாத குருவே.

4

நெஞ்சினிற் கவலையும், சஞ்சல கிலேசமும்
நீ என்ன அறியாததோ?
நீரினில் தண்மைபோல், உயிரினுக்(கு) உயிராகி
நிறைகின்ற பரிபூரணா!

தஞ்சம் புகுந்தவன், கொத்தடிமை என்று) எனைத்
தற்காக்க வேணும், அல்லால்
தள்ளிவிடல் நீதியோ? சமயமிது அல்லவோ?
சரணம் புகுந்த பின்னர்,

அஞ்சலென ஆதரவு செய்வபோல் செய்து) ஒன்ன
லார்இடம் விடுக்க லாமோ?
ஐயனே உனது திரு விளையாடலோ? உன்
அடைக்கலம் அடைக்கலம் காண்!

மஞ்சு) ஓதிமத் தேவ குஞ்சரி மனோகரா!
வள்ளி நாயகதெய்வமே!
வன்னமயில் வாகனா! பொன்னேரகப் பதியில்
வளர்சாமி நாத குருவே.

5

ஆறுதலையர் அருள்செய் ஆறுதலையாய்! எனக்(கு)
ஆறுதலை யார் உனை அலால்,
ஐயனே! ஈராறு கையனே! மெய்யனே!
அனைத்திலும் நீ ஒருவனே

தேறுபொருள் என வேத வேதாந்த மதனிலும்,
தீர்க்கமா வாக்கியம் எலாம்
திவ்ய தேஜோமயா நந்தபரி பூரணத்
தேவசிவ குருவே! உனை

வீறுள்ள தேவென்று கூறுவதலால் எங்கும்
வேறுமொரு தெய்வம் உளதோ?
விண்ணவர்கள் சிறைமீள், ஆயிரங் கண்ணுளான்
மேலுலகு தன்னையாள

மாறிட்ட சூரனைக் கூறிட்ட வேலால்
மனத்துயர் ஒழித்தருள் செய்வாய்
வன்மையில் வாகனா! பொன்னேரகப் பதியில்
வளர்சாமி நாத குருவே.

6

உண்டு என் இடத்தினிற் பலகுற்றம் ஆகிலும்
உனையடைந்தேன் ஆதலால்,
உவந்தே பொறுத்திடுதல் உன்கடமை யல்லவோ
உண்மையா ஒரு விண்ணப்பம்

பண்டு (உ)திரம் அதுசிதற வில்லால் அடித்திட்ட
பார்த்தனைக் கோபியாமல்,
பாசுபதம் அருள்செய்த சிவகுமாரா! நிற
பயந்தவர் செய் பாங்கு போலும்

திண்டு முண்(டு) உரை செய்த நக்கீரனைக் காத்த
செய்கைபோல், உன்கிருபையால்
சிறியன் மீதே பூர்ண கருணா கடாட்சமது
செயவேணும் இது சமயமே

வண்டுகுடி கொண்ட குழல், கெண்டைவிழி, கண்டு
மொழி, வள்ளி மணவாள சரணம்
வன்மையில் வாகனா பொன்னேரகப் பதியில்
வளர்சாமி நாத குருவே.

7

கொஞ்ச நெஞ்சம் பயமின்றி, அறஅதனைக்
குலைத்திடல் சிவத்துரோகம்
குரு நிந்தையொடு சகோதரத் துரோகம் அனம்
கொடுத்தவர்க்குத் துரோகம்

வஞ்சகம் பொய் சூ(து) அசத்தியம் ஈரிவை
மாச்சரியம், மிக்க நன்றி
மறத்தல், புறங்கூறல், இன்னம் இப்படி வெகு
மாபவம் செய்த கொடிய

பஞ்சமா பாவிகள் எண்ணமோ முடியும், இப்
பார்மீதில் உனைநம்பி வாழ்
பக்தர்கள் நினைப்பு ஒன்று முற்றா(து) இருக்குமோ?
பரம குரு நாத சுவாமி!

வஞ்சகச் சூரரெனும் மாசினை அகற்றியே
வானுலகு வாழ வைத்தோய்!
வன்னமயில் வாகனா! பொன்னேரகப் பதியில்
வளர் சாமி நாத குருவே.

8

மைந்தர் மேல் மோடியது, தந்தைதாய் செய்வ(து) என
மாயமோ, இதுஞாயமோ?
பாலசுப் பிரமணியன் என்றபேர் நிசமென
வகுத்த(து) உன் வேடிக்கையோ?

எந்தனுடல், உயிர் பொருள் யாவுமே நீ யென
இருப்போர்க்கும் இரங்காவிடில்,
என்னையும் நகைத்து ஐய! உன்னையும் நகைப்பதற்கு,
இடம் அல்லவோ? கருணையாய்ச்

சந்தர மிகுந்திலகு ஷண்முகமும், ஈராறு
தோளும், கடம்பும், எங்கள்
தோகை தெய்வானை, குற மங்கையொடு தோகைமேல்
தொண்டனேன் கண்டு மகிழ

வந்(து) எழுந்தருளி எனை ஆண்டுகொள்வாய் உன்
மலர்ப்பதம் சரணம் ஐயா!
வன்னமயில் வாகனா! பொன்னேரகப் பதியில்
வளர்சாமி நாத குருவே.

9

நவரத்தினமாலை முற்றுப் பெற்றது

பேரீன்பக் கீர்த்தனம் (பெருங்கரை கவிக்குஞ்சர பாரதியார்)

தரணிதனில் ஆறுபத் தறுகோடி தீர்த்தம் உன்
சரவணத்துள் அடக்கம்
சாற்றுமோர் எழுகோடி மந்திரங்களும், உன்
ஷடாக்ஷரத்துள் அடக்கம்

விரதமிகு நவகோடி சித்தர்களும் உனது சுப
வீக்ஷணந்தனில் அடக்கம்
மேலான தேவா லயங்களும், உன் ஆறுபடை
வீட்டினிற்குள் அடக்கம்

இரவிமுதல் முப்பத்து முக்கோடி தேவரும், உன்
இதயகமலத்து அடக்கம்
ஈரேழு புவனமுதல் அண்டங்கள் பலவும், உன்
இடத்தினில் அடக்கம் ஐயா!

வரிசைமிகு பக்தஜன பரிபாலனா! மோக
வள்ளி குஞ்சரி மணாளா!
வனசமலர் அயன்மதனை அருள்ஸரஸ கோபாலன்
மருக! சரவண முருகனே!

1

அரசனுக்கு வரைமீது விரிவுற்ற மூல அட்
சரந்தனை யுரைக்கவிலையா
அருணகிரி யார்க்கு உனது கருணைமிகு நல்வாக்கு
அநுகர்கம் செய்யவிலையா

உரமுற்ற கும்பமுனி இன்பமுறு ஞானி நெறி
உண்மையை உணர்த்தவிலையா

உற்ற சங்கத்தில், இசை பெற்ற நக்கீர்க்குள்
உபதேசம் அருளவிலையா

நரருக்குள் யானுமுன(து) அடிமையென்று உய்யவகை
நவிலாது நீயிருந்தால்.
நானுண்டு தமிழுண்டு, நீயுண்டு கிருபையுண்டு,
ஞாயநடு ஒன்றும் இலையா?

வரமுற்ற சொருபநிலை அருள்கர்த்தனே! மோக
வள்ளி குஞ்சரி மணாளா
வனசமலர் அயன்மதனை அருள்ஸரஸ கோபாலன்
மருக சரவண முருகனே.

2

கல்லால் எறிந்து, வரி வில்லால் அடித்து, விரி
காலால் உதைத்த பேர்க்கும்
காட்சிதந்(து) உதவு செக சாக்ஷி பசு பதியான
கடவுளற்கு இனிய புதல்வா!

பொல்லாத நெஞ்சுடைய கொடுவினையன் ஆயினும்
புலைகளவு கொலைகள் முதலாப்
பொய்யுரை பகர்ந்து, வெகு மையலில் அமிழ்ந்(து,) உனது
பொன்னடியில் அன்பு சற்றும்

இல்லாத கன்முர்க்கன் ஆயினும், பிழை பொறுத்(து)
எற்கும் உனது அருள்சிறந்த
இனிய அமுதாட்டியே, செனன மரணக் கடற்(கு)
ஏதுவாம் வழியில், இனிமேல்

செல்லாது மனதைத் திருத்தி, நல்வழி உதவு
தெண்டாயுதத் தெய்வமே
சீர்வளம் பொழில் முருகு வாவியம் பண்பெருகு
தேவையம்பதி முருகனே.

3

சிரமுயர் திருப்பரங் குன்றினும், பொழில் சூழ்ந்த
திருவாவினன் குடியினும்,

திரையுலவு தென்திருச் செந்தூரினும், தடந்
திருவேரகந் தன்னினும்

அரவந்தி தவழ்சோலை மலையினும், உன் அபிமானம்
ஆனபல் பதி மீதினும்
மணிகொடுமள் நகரமுதல் எக்குவடும், இனிய குன்
றக்குடியினும் சிறந்த

உருவாகி அருவாகி அணுவுக்குள் அணுவாகி
உயிருக்குள் உயிருமாகி
ஒளிகொண்டு வெளிகொண்டு களிகொண்டு விளையாடும்
உனையார் துதிக்க வல்லார்?

வரமேவு மான்பெற்ற குறமகள் எனும் சுகுண
வள்ளி குஞ்சரி மணாளா
வனசமலர் அயன்மதனை யருள்சரச கோபாலன்
மருக சரவண முருகனே.

பேரின்பக் கீர்த்தனம் முற்றிற்று

சண்முக நாமாவழி

குமர மலை வீற்றிருக்கும் எங்கள் குல தெய்வம் - தேவ
குஞ்சரியை மணம்புரிந்த எங்கள் குல தெய்வம்
சமணர்களைக் கழுவில் வைத்த எங்கள் குல தெய்வம்-சிவ
ஷண்முகமாய் அவதரித்த எங்கள் குல தெய்வம்
தண்டாயுதம் தரித்த எங்கள் குல தெய்வம் - பால
தண்டபாணிப் பேருடைய எங்கள் குல தெய்வம்
ஆறு முகம்படைத்த எங்கள் குல தெய்வம்
ஆறுபடை வீடுடைய எங்கள் குல தெய்வம்
சிவனாருக்கு உபதேசித்த எங்கள் குல தெய்வம் - சிவ
சுப்ரஹ்மண்ய பேருடைய எங்கள் குல தெய்வம்
பண்டாரம் போலிருக்கும் எங்கள் குல தெய்வம் - தென்
பழனிமலை வீற்றிருக்கும் எங்கள் குல தெய்வம்.

அப்பனே வாவா ஷண்முகனே வாவா
அடியர்இடர் தீர்த்தருளும் ஐயாநீ வாவா
செப்புரத ஞானரசத் தெள்ளமுதே வாவா
சேவல் கொடிக்கதிபா தேசிகனே வாவா
இப்போவா இங்கேவா எங்கள் முன்னே வாவா
ஒப்பாரும் இல்லாத உத்தமனே வாவா
எப்போதும் நான் மறையேயார் ஏததும் குஹா வாவா
ஏழை எங்களைக் காக்க எழிலுடனே வாவா
சீர்பெருகும் தென்பழனி வாழும் எங்கள் ஈசன்
திருவாவி னன்குடியில் அமரும் எங்கள் நாதன்
ஆறுமுக மானதிருக் கோலக் குமரேசன்
அருணகிரி போற்றும் எங்கள் அன்பர்க்கு(கு) அனுசூலன்
ஓரெழுத்தில் ஆறெழுத்தின் உண்மை சொன்ன பெருமான்
உலகிற்(கு) எல்லாம் தாயான உமையாளின் குமரன்
பால வடிவாகி வந்த பக்தரனு சூலன்
பரமசிவன் பகர்ந்தளித்த பார்வதியாள் தனயன்
தேவாதி தேவனவன் தெய்வானை லோகன்
தேவர் மூவர் போற்றிவளர் திருத்தணிகைக் குமரன்

---

1. பாசிப்படர்ந்தமலை முருகையா ஐயா
பங்குணித்தேர் ஓடுமலை முருகையா ஐயா
2. ஊசிப் படர்ந்த மலை முருகையா ஐயா
உருத்திராக்ஷம் காய்க்கும் மலைமுருகையா ஐயா
3. மலைக்குள் மலைநடுவே முருகையா ஐயா
மலையாள தேசம்பா முருகையா ஐயா
4. மலையாள தேசம் விட்டு முருகையா ஐயா
மலையேறி வருவா யிப்போ முருகையா ஐயா
5. அந்த மலைக்கு உயர்ந்த மலை முருகையா ஐயா
ஆகும் பழனி மலை முருகையா ஐயா
6. எந்த மலையைக் கண்டு முருகையா ஐயா
ஏறுவேன் சந்நதிமுன் முருகையா ஐயா
7. ஏறாமல் மலை தனிலே முருகையா ஐயா
ஏறிநின்று தத்தளிக்க முருகையா ஐயா
8. பாராமல் கை கொடுப்பாய் முருகையா ஐயா
பழனிமலை வேலவனே முருகையா ஐயா
9. வேலெடுத்த கச்சைகட்டி முருகையா ஐயா
விதம் விதமாய் மயிலேறி முருகையா ஐயா
10. கோலா கலத்துடனே முருகையா ஐயா
குழந்தை வடிவேலவனே முருகையா ஐயா
11. உச்சியில் சடையிருக்க முருகையா ஐயா
உள்ளங்கை வேலிருக்க முருகையா ஐயா
12. நெற்றியில் நீறிருக்க முருகையா ஐயா
நித்தமய்யா சங்கு நாதம் முருகையா ஐயா
13. தேர்ப்பா தைப்பூசம் முருகையா ஐயா
தேசத்தோர் கொண்டாட முருகையா ஐயா
14. இடும்பன் ஒருபுறமாம் முருகையா ஐயா
இருபுறமும் காவடியாம் முருகையா ஐயா
15. கடம்ப வனங்கண்டு முருகையா ஐயா
காட்சிதர வருவா யிப்போ முருகையா ஐயா
16. பாவிநான் என்று சொல்லி முருகையா ஐயா
பாராம லிருக்கிறாயோ. முருகையா ஐயா

வேல் முருகா வேல் முருகா கார்த்திகேயனே
 “ வேல் முருகா சக்தி பாலனே
 “ மால் மருகா கொலைகள் நில்லாவோ
 “ மால் மருகா அமைதி வாராவோ
 “ வேல் முருகா சினம் ஒழியாரோ
 “ வேல் முருகா சேவை செய்யாரோ
 “ மால் மருகா பகைகள் மாறாவோ
 “ மால் மருகா பக்தி செய்யாரோ
 “ வேல் முருகா அன்பு பாயாவோ
 “ வேல் முருகா இன்பம் தாராயோ
 “ மால் மருகா நெஞ்சருகாதோ
 “ மால் மருகா வஞ்சம் ஓயாதோ
 “ வேல் முருகா உருகிப் பாடாரோ
 “ வேல் முருகா உன்னை நாடாரோ

வேல் முருகா வேல் முருகா இஷ்ட வரதனே
 கால் பிடித்தேன் வேல் முருகா கஷ்டம் தீர்ப்பா.

குருபரா குகா ஷண்முகா வெற்றி வேலா வாவா
 வள்ளி தெய்வ யானை மருவு மயில் முருகா வாவா
 அன்பர்மனம் வீற்றிருக்கும் ஆண்டவா நீ வாவா
 ஆறுபடை வீடுடையாய் இன்பமாய் நீ வாவா
 இன்புருகு சிந்தையிலே இலகும் ஈசா வாவா
 ஈசற்குப தேசம் செய்த உத்தமனே வாவா
 உம்பர்கட்குவப்பளித்த ஊழியனே வாவா
 ஊனுயிரும் கலந்துநின்ற எங்கள் கோவே வாவா
 எண்ணே கண்ணே என்று ஏத்த இசைந்துநின்றாய் வாவா
 ஏத்தி உன்னைத் தொழுவோர்வினை களைந்திடுவாய் வாவா
 ஐங்கரனுக் கருமைத் தம்பி யான அழகா வாவா
 ஒன்றும் பலவும் வெளியொளியாய் ஓங்கி நின்றாய் வாவா
 ஓதற்கரிய ஓளதார்ய அடியர் வாழ்வே வாவா
 ஓளவையார் அருணகிரி பாட்டுவித்தாய் வாவா.

சண்முக நாமாவளி முற்றிற்று

செல்வ முத்துக்குமாரசுவாமி நாமாவளி
(தருமபுரம் பி. சுவாமிநாதன்)

1. சரணம் சரணம் சரவண பவனே	முத்தையா முத்தையா
2. சரணம் சரணம் சஞ்சலம் தீர்ப்பாய்	முத்தையா முத்தையா
3. சரணம் சரணம் சங்கரன் மகனே	முத்தையா முத்தையா
4. சரணம் சரணம் சௌபாக்கியம்	முத்தையா முத்தையா
5. சரணம் சரணம் சக்தி அருள்வாய்	முத்தையா முத்தையா
6. சரணம் சரணம் சண்முக பதயே	முத்தையா முத்தையா
7. சரணம் சரணம் ஷட்கோணபதயே	முத்தையா முத்தையா
8. வேளூர் வளரும் வேண்டும் அருளது	முத்தையா முத்தையா
9. அன்பது அருள்வாய் அருளது தருவாய்	முத்தையா முத்தையா
10. அறிவைத் தருவாய் அமைதியைத் தருவாய்	முத்தையா முத்தையா
11. ஆறுதல் தருவாய் தேறுதல் சொல்வாய்	முத்தையா முத்தையா

12. ஆடும் மயிலோய் ஆவல் தீர்ப்பாய்	முத்தையா முத்தையா
13. இன்பம் தருவாய் இன்னல் தீர்ப்பாய்	முத்தையா முத்தையா
14. இடரைக் களைவாய் இங்கே வருவாய்	முத்தையா முத்தையா
15. ஈசன் மகனே ஈடேற அருள்வாய்	முத்தையா முத்தையா
16. உண்மைத் தெய்வம் உயர்வுத் தெய்வம்	முத்தையா முத்தையா
17. ஊனம் தீர்ப்பாய் ஊக்கம் தருவாய்	முத்தையா முத்தையா
18. என்பிழை பொறுப்பாய் என் உயிர்த்தெய்வம்	முத்தையா முத்தையா
19. ஏழையைக் காப்பாய் ஏழிசை ஏத்தும்	முத்தையா முத்தையா
20. ஐயனே அப்பனே ஐயம் தீர்ப்பாய்	முத்தையா முத்தையா
21. ஒப்புனக்குண்டோ ஓர்வழி அருள்வாய்	முத்தையா முத்தையா
22. கருணை செய்வாய் கதியது தருவாய்	முத்தையா முத்தையா
23. செல்வம் தருவாய் செந்தழல் மேனி	முத்தையா முத்தையா

24. சேவற்கொடியாய் முத்தையா
சேயெனைக் காப்பாய் முத்தையா
25. ஞானம் தருவாய் முத்தையா
ஞானச் சுடரே முத்தையா
26. தத்துவப் பொருளே முத்தையா
தண்ணருள் தருவாய் முத்தையா
27. நன்மையைத் தருவாய் முத்தையா
நடமிகும் மயிலோய் முத்தையா
28. பக்தியைத் தருவாய் முத்தையா
பழவினை தீர்ப்பாய் முத்தையா
29. பாடினோம் ஆடினோம் முத்தையா
பார்த்தெமைக் காப்பாய் முத்தையா
30. பிணியது தீர்ப்பாய் முத்தையா
பிழையைத் தீர்ப்பாய் முத்தையா
31. மதியைத் தருவாய் முத்தையா
கதியைத் தருவாய் முத்தையா
32. விதியைத் தருவாய் முத்தையா
நிதியைத் தருவாய் முத்தையா
33. வழியது தருவாய் முத்தையா
வாழ்வைத் தருவாய் முத்தையா

வேலும் மயிலும் துணை.

அகத்திய பஞ்சகம்

குகனே வருக களங்கமிலா கோனே வருக கனன்மிடற்றோன்
மகனே வருக மனம் பூத்த மலரே வருக வோராறு
முகனே வருக சிவானந்த முதலே வருக வடியாரின்
அகனே வருக பழனிமலை அரசே வருக வருகவே.

கந்தா சரணம் மயில்வேல் செங்கரனே சரணங் காமாரி
மைந்தா சரணஞ் செந்திருமான்மருகா சரணம் வறியேன்றன்
சிந்தாகுலந் தீர்த்தருள் செய்யுஞ் சேயே சரணமெனைக்
காக்கும்
எந்தாய் சரணம் பழனிமலை இறைவா சரணம் சரணமே

சிவமே போற்றி சிற்சபையேன் செல்வா போற்றி கௌமாரர்
தவமே போற்றி விண்ணுலகத் தலைவாபோற்றி யென்போல்
வார்

பவமே வொழிக்க வந்தருளும் பதியே போற்றி யந்நாளில்
அவமே பொடித்த பழனிமலை யண்ணா போற்றி போற்றியே

நாதா தருக நலமெல்லாம் நண்பே தருகஉனை வேண்ட
போகா தருக மெஞ்ஞானம் புனிதா தருக கருணை பொறை
நாதா தருக கல்வி குணம் தையையே தருக கேட்டதெலாம்
ஈதா வெனுமுன் பழனிமலை இறைவா தருக தருகவே

கூர்வேல் வாழி தேவர் தொழும் குமரன் வாழி நடன மயில்
சீமான் வாழி வளனுயர்த்த சேவல் வாழி வள்ளி தெய்வப்
பெருமாள் வாழி பேசரிய பெரியோர் வாழி செஞ்சாலி
ஆர்வண் பண்ணைப் பழனிமலை யப்பன் வாழி வாழியவே

முருக நாமாவளி

சரவணபவ சரவணபவ சரவணபவ பாஹிமாம்
சுப்ரமண்ய சுப்ரமண்ய சுப்ரமண்ய ரக்ஷமாம்.

வேல்முருகா வேல்முருகா வேல்முருகா நமஹ ஓம்
வேலாயுதா வேலாயுதா வேலாயுதா சரணம் ஓம்

ஓம் முருகா ஓம் முருகா ஓம் முருகா ஓம்
ஓம் முருகா ஓம் முருகா ஓம் முருகா ஓம்
முருகா முருகா முருகா முருகா
முருகா முருகா திருமால் மருகா
திருமால் மருகா வடிவேல் அழகா
வடிவேல் அழகா வள்ளியின் கணவா
வள்ளியின் கணவா வன்னமயில் வாகா
வன்னமயில் வாகா வடிவேல் முருகா
வடிவேல் முருகா வந்தெனை யாள்வாய்
வந்தெனை யாள்வாய் வேல் வேல் முருகா
வேல் வேல் முருகா வெற்றிவேல் முருகா
வெற்றிவேல் முருகா ஞானவேல் முருகா
ஞானவேல் முருகா சத்திவேல் முருகா
ஐயா முருகா அரகர முருகா
அரகர முருகா சிவ சிவ முருகா
சிவ சிவ முருகா ஐய சிவ முருகா
ஐய ஐய முருகா ஐய வேல் முருகா
முருகா சரணம் முருகா சரணம்
முருகா சரணம் முருகா சரணம்
முருகா சரணம் முருகா முருகா

அரஹரோஹரா ஸ்வாமி
கதிர்காம வேலனுக்கு
கந்தப்ப ஸ்வாமிக்கு
திருச்செந்தூர் வேலனுக்கு
திருப்பழனிச் செல்வனுக்கு
திருவேரகப் பாலனுக்கு
குன்றிலாடும் குமரனுக்கு

அரஹரோஹரா
அரஹரோஹரா
அரஹரோஹரா
அரஹரோஹரா
அரஹரோஹரா
அரஹரோஹரா
அரஹரோஹரா

முருகன் அருச்சனை (கவியோகி சுத்தானந்த பாரதியார்)

ஓம்சிவக் கனலே, ஓம்சுத்த ஜோதி,
ஓம்ஷண்முகனே, சரவண பவனே,
சுரர்படைத் தலைவா, சுப்ரம் மண்யா,
மந்திர வடிவே வந்தனம் வந்தனம்!
அருளே யான பொருளே போற்றி!
அன்பே யான நண்பா போற்றி!
இருளிடர் போக்கும் இரவியே போற்றி!
கந்தா போற்றி, கடம்பா போற்றி!
சேந்தா, குறிஞ்சி வேந்தா போற்றி!
வேலா, தானவர் காலா போற்றி!

குரனைக் கொன்ற வீரனே போற்றி!
குன்றைப் பிளந்த குமரா போற்றி!
குகனே, உமையாள் மகனே போற்றி!
இதையக் குகையின் கதிர்மணி போற்றி!
ஓங்கா ரத்துள் ஒலியோ போற்றி!
நீங்கா துள்ளே நிறைவாய் போற்றி!
புலவா, ஞானப் பொலிவே போற்றி!
சங்க மிகுந்த தமிழா போற்றி!
முருகா, திருமால் மருகா போற்றி!
ஐயா, பன்னிரு கையா போற்றி!

அடியார் துயரங் கடிவாய் போற்றி!
கருத்தி லினிக்குங் கரும்பே போற்றி!
அழகா போற்றி, குழகா போற்றி!
வள்ளி யுடனே வடிவேல் பிடித்து,
மயில்மே லேறி வருவாய் போற்றி!
செஞ்சுடர் மேனிச் செவ்வேள் போற்றி!
அருட்பெருங் சக்தி ஆண்டவா போற்றி!
நானெனும் அறிவே யானாய் போற்றி!
அன்பருக் கபயம் அளிப்பாய் போற்றி!
துன்பந் துடைக்குந் துரையே போற்றி!
இன்பமளிக்கும் இறைவா போற்றி!

சிந்தைக் கினிய தேவா போற்றி!
 கருத்தைக் கடந்த கடவுளே போற்றி!
 கனியினும் கரும்பினும் இனியாய் போற்றி!
 மலரில் மணமாய் மணப்பாய் போற்றி!
 சோதியில் விளைந்த சுடுரே போற்றி!
 வெய்ய பகைவரை நொய்யப் புடைத்துக்
 களத்தில் வெற்றி காட்டுவாய் போற்றி!
 ஆணவர் செருக்கை நாணப் புடைத்து!
 நிருதர் குருதியில் நீந்துவாய் போற்றி!

மரண பயத்தை மாய்ப்பாய் போற்றி!
 விதியை வெல்லும் மதியே போற்றி!
 வீரருக் காண்மை விளைப்பாய் போற்றி!
 அடிமைத் தளைகளை அறுப்பாய் போற்றி!
 மடமை யிருளை மாற்றுவாய் போற்றி!
 வறுமைத் துயர்க்கு மருந்தே போற்றி!
 வன்மையும் வளமையும் வளர்ப்பாய் போற்றி!
 ஆறுத லளிக்கும் அப்பனே போற்றி!
 தீனர்க் குதவும் தெய்வமே போற்றி!
 தேனே, ஞானத் தெளிவே போற்றி!

இரவிபோல் என்னுள் எழுவாய் போற்றி!
 ஆறா தாரமும் அமைய மலர்ந்தே,
 எழில் ஏறி இலகுவாய் போற்றி!
 சகசிரா ரத்தில் விகசித் தொளிரும்
 அறுமுகச் சுடரே அறிவிற் கறிவே!
 சக்திவேல் பிடித்த பக்தர் காவலா
 கவலை போக்குங் கனிந்த முகமும்
 கருணை நிரம்பிய கமலக் கண்ணும்
 அறிவொளி வீசும் அமைதிப் பார்வையும்,
 பவளச் செவ்வாய் பளிச்சிடத் தோன்றியென்

இன்னடைத் துடைக்கும் எழிலார் நகையும்,
 மலைபோலுயர்ந்த மாண்புறு தோளும்,
 குன்றைத் தகர்க்குங் கொழும்பு வலிவும்,
 வரங்களை வாரி வழங்கும் கையும்

அச்ச மொழிக்கும் அபயக் கரமும்,
மனோகர மான மழவிளந் திருவும்,
காதலைத் தூண்டுங் கண்மணி யழகும்,
இராப்பக லில்லா இடத்தினி லென்னைக்
கூடிக் குழைந்து குலாவிடும் அன்பும்
இச்சையுங் கிரியையும் இருமருங் கிருக்கப்

பச்சை மயில்மேல் பவனி வந்து,
துட்டரை வீழ்த்தித் தொண்டரை வாழ்த்தும்,
மறமயக் கருணையும், அறமயக் கருணையும்,
கொண்டெப் போதும் கண்டுநான் களிக்க
நினைத்ததும் எதிரே நிற்பாய் போற்றி!
அன்னே, என்றன் அப்பா போற்றி!
குமார பரம குருவே போற்றி!
மனமணி யான தினமணி போற்றி!
துன்பக் கடலில் துடிக்கு மென்னைத்
தூக்கிவிட்டுனக்காள் ஆக்குவாய் போற்றி!

காமச் சேற்றிற் கலங்குமென்னைக்
கைதந் துண்மை காட்டுவாய் போற்றி!
இருமன விகாரத் திடர்ப்படு மெனக்குள்
ஒருமன நேயந் தருவாய் போற்றி!
கடுஞ்சின வேங்கை கவ்விய வென்னை
விடுவித் தமைதி விளைப்பாய் போற்றி!
பொறுமையைச் சீறும் பொறாமைப் படையை
வராது துரத்த வருவாய் போற்றி!
அருட்பணிக் காற்றல் அளிப்பாய் போற்றி!
பெய்ம்மயக் கொழித்து மெய்ப்பொரு ளுணர்த்த

மோன சஞ்சீவு யானவள போற்றி!
மருட்டும் பிறவி மயற்பிணி மாற
மலைமருந் தாக வருவாய் போற்றி!
சாகா வாழ்வும் வேகா வுடலும்,
மும்மல மில்லா நிள்மல மனமும்,
அண்டினார்க் குதவும் பண்டிதா போற்றி!
சொல்லா தறிய வல்லாய் போற்றி!

பிள்ளைபோ லென்னைப் பேணுவாய் போற்றி!
புல்லரை விலகிச் செல்வாய் போற்றி!
பொய்யா நெஞ்சிற் புகுவாய் போற்றி!

எல்லாம் வல்ல செல்வா போற்றி!
மங்கல மான மனைமக் களுடன்
சீருஞ் சிறப்பும் பேரும் விளங்க
வாழ்வாங்கு வாழும் வகையளி போற்றி!
நாட்டைக் கவரும் பாட்டெனக் களிப்பாய்
உலகை யாளும் பலமெனக் கீவாய்!
கண்வலை வீசும் பெண்வலைப் படாது,
பொன்வலைப் படாதுன் போத நிறைவாய்,
புலனை யடக்கிப் புத்தியை யுனது
நல்லருள் வழியே செல்ல விடுத்தா,

சாதுக்களுடனே சாதனஞ் செய்து,
சித்தம் நிலைத்துச் சிவசண் முகாய
நமவென மந்திரம் நவின்றுள் ளடங்கிச்
சமாதி யோகம் சகசமாய்க் கூடி,
சுத்த சமத்துவ முத்திபெற் றென்றும்,
உன்னுடன் நானாய் என்னுடன் நீயாய்,
இரண்டறக் கலந்தே இன்புற வருளாய்!
சதாசிவக் கதிரோய் சரணம் சரணம்!
சத்திய சோதியே சரணம் சரணம்!
குகனே, அகநாடகனே சரணம்!
முருகா ஓம்! அறு முகஓம் சரணம்!

கதிர்காமப் பதிகம் (க. இராமச்சந்திரா)

செந்தமிழ்க் குரவனே! சேவலங் கொடியனே!

செந்திலமர் சிவசண்முகா!

திகழ்பரங் குன்றதனில் தேவயா னையைமணஞ்

செய்திட்ட குமரையனே!

வந்தனைசெய் திடுமடியர் சிந்தித்த வரமெலாம்

வழங்கிடும் வள்ளிநாதா!

தஞ்சம் நீயேகுகா! சாமிசர வணபவா!

தணிகையுறை மயில்வாகனா!

பந்தம தகற்றியருள் பழனிவடி வேலனே!

பார்வதீ மகிழ்பாலனே!

பார்புகழு மேரகப் பதியதனி லரனுக்குப்

பரமஉப தேசகுருவே!

கந்தா! கடம்பனே! கலியுகந் தன்னிலே

கண்கண்ட கடவுள் நீயே!

கதிர்காம சேஷத்திரந் தனிலமர்ந் தன்பர்க்குக்

கருணைமழை பொழிதெய்வமே!

1

மாணிக்க கங்கையெனும் மஹாதீர்த்தந் தனிலாடி

மனமாசகன்ற அடியார்

மன்றாடிக் கேட்டவரம் அன்றே அளித்திடும்

மகிபனே! முருகேசனே!

மாணிக்கப் பிள்ளையார் மருங்கினி லமர்ந்திட

மனமகிழ்ந் திடுதம்பியே!

மான்வயிற் றுதித்திட்ட மங்கைதரு தேன்தினை

மாவையும் மகிழ்ந்துண்டவா!

பேணித் துதித்திட்ட முத்துலிங் கப்பத்தன்

பெட்டியு ளடைத்தநிதியே!

பேசரிய பரமரக சியமான பேறெனப்

பெரியருரை செய்தபொருளே!

காணிக்கை தந்தெட்டுத் திசையுளோர் சிரமீது

கற்பூர தீபமேந்துங்

கதிர்காம கேஷத்திரந் தனிலமர்ந் தன்பர்க்குக்
கருணைமழை பொழிதெய்வமே!

2

சாதிமத கோத்திரச் சச்சரவு இல்லாமல்
சகலரும் வந்துகூடிச்
சகோதரர்கள் போலநின்சந்நிதானப் பெருமை
சாற்றுதல்வே நெங்குமுண்டோ!

பாதிமதி குடினோன் பழனிமலை உச்சியில்
பழம்நீயே யென்றபாலா!
பக்தர்கள் சகாயனே! பண்டிதர்கள் நேயனே!
பன்னிருகை யுடைமெய்யனே!

ஆதிமூ லாவென் றழைத்திட்ட அடியனுக்
கபயமருள் மால்மருகனே!
அன்றய எனக்காரம் அடக்கியருள் அண்ணலே
அழகனே! குமரனே! நின்

காதிலே யென்குறைகள் கேளா திருப்பதுங்
காக்குமுறைக் கழகாகுமோ?
கதிர்காம கேஷத்திரந் தனிலமர்ந் தன்பர்க்குக்
கருணைமழை பொழிதெய்வமே!

3

உள்ளத்தி லோங்கார ஒளியினுக் கொளியாகி
உலவிடும் உமைமைந்தனே!
உன்னடிய ருறவதே உய்யுநெறி காட்டுமென்
றுணர்ந்தவர் பதம்பிடித்தேன்

வள்ளிமண வாளனே! வாசவன் மருகனே!
வானவர்தந் துயர்தீரவே
வஞ்சக அரக்கர்குல மெஞ்சிடா தேயழிய
வடிவே லெடுத்தவீரா!

புள்ளிமயில் மீதேறிப் புவனம்வலம் வந்தவா!
புலவர்பணி பொற்பாதனே!
பூமிபுகழ் நல்லையம் பதிமேவு கந்தனே!
புண்ணியர்தங் கண்ணின்மணியே!

கள்ளனே னாயினுங் கார்த்திகே யாவெனைக்
காத்துரட்சிப் பருளுவாய்!
கதிர்காம சேஷத்திரந் தனிலமர்ந் தன்பர்க்குக்
கருணைமழை பொழிதெய்வமே!

4

எங்கள் குல தெய்வமே! ஏழை பங்களனே!
எனையாண்ட குருநாதனே!
எண்ணுவா ரெண்ணுவன ஈந்தருளும் அப்பனே!
என்குறைகள் தீர்த்தலரிதோ?

குங்கும நிறத்தனே! கோமள சொரூபனே?
குமுரகோட் டத்தையனே!
குறுமுனிக் கிலக்கணங் கூறியருள் தமிழனே
கோதிலா ஞானமணியே!

மங்கையொரு பங்கனார் மலர்ச்செவி மகிழ்ந்திட
மந்த்ரோப தேசமருளும்
மஹாதேசி காவுனது மகிமையைப் பாடுதல்
மண்ணுலகில் யார்க்குமெளிதோ?

கங்குல்பக லறநின்ற ககனவெளி தன்னிலே
காந்திமுக மாறுகாட்டாய்
கதிர்காம சேஷத்திரந் தனிலமர்ந் தன்பர்க்குக்
கருணைமழை பொழிதெய்வமே!

5

ஆறுமுக மதியாட ஆறிருகண் மலராட
ஆறிரு கரங்களாட
ஆறிருதிண் புயமாட ஆரவட மேலாட
ஆறுபடை வீடுமாட

தேறுமுக மின்றித் திரிந்திட்ட தேவர்க்குத்
தேற்றமளி பாதமாட
தெய்வானை யிடமாட குறவள்ளி வலமாட
தேவர்கள் சுற்றியாட

ஏறுமயில் முன்னாட ஏறுர்தி நின்றாட
எழுச்சிதருஞ் சேவலாட
எழுபிறப்பும் உன்னை மறவாது பாடியே
ஏத்திடும் அன்பராட

காருட வாகனன் களித்தாட எனைநாடிக்
கதிர்வேலோ டாடிவருவாய்
கதிர்காம கேடித்திரந் தனிலமர்ந் தன்பர்க்குக்
கருணைமழை பொழிதெய்வமே!

6

உன்பாத மலரன்றி உபசாந்த நிலைதருதந்
குற்றதுணை பிறிதொன்றிலை
உன்நாம ஜெயமன்றி உழல்மன மடங்கிட
உபாயமது வேறொன்றிலை

உன்னன்ப ருறவன்றி உள்ளங் குவிந்திட
உயர்ந்த சாதனையுமில்லை
உன்கருணை யில்லையேல் என்கவலை தீராது
உண்மை இதில் ஐயமில்லை

பன்னிருகண் பார்வையே பழவினை களைந்திடும்
பரமஒள டதமுமாகும்
பராமுகஞ் செய்திடில் பக்தரும் ஏசுவார்
பண்டிதரும் பழிகூறுவார்

கன்னியர்க ளிருவருடன் காட்சிதந் தெனையாளக்
கடாட்சம்வைத் தருளல்வேண்டும்
கதிர்காம கேடித்திரந் தனிலமர்ந் தன்பர்க்குக்
கருணைமழை பொழிதெய்வமே!

7

அருவுமா யுருவுமாய் அன்றுமா யின்றுமாய்
என்றுமுறை கின்றபொருளே
அருணிகிரி புகழ்மாலை அகமகிழ்ந் தணிந்திட்ட
அழகுபன் னிருதோழனே!

முருகாவென் றோதிநிதம் உருகிடும் அன்பர்க்கு
முன்னிற்கும் முழுமுதல்வனே!
மூவர்க்கு மேலான மூர்த்தியே! முனிந்திரர்
முடியிலணி முளரிமலரே!

குருவாக வந்திதய இருள்கடிந் தருளுவாய்!
குற்றம்நீ குணமும் நீயே!
குழந்தைவய சதனிலே குமரகுரு பரனுக்
குகந்தவர மருள்கந்தனே!

சருவினுள் உயிராகிக் கதியாகி விதியாகிக்
காக்குமுன் மகிமை சிறிதோ!
கதிர்காம கேடத்திரந் தனிமமர்ந் தன்பர்க்குக்
கருணைமழை பொழிதெய்வமே!

8

சந்ததமு நினதருளைச் சார்ந்துவாழ்ந் திடுகின்ற
சற்சனாதம் உறவு வேண்டும்
சரவண பவாகுகா சண்முகா வென்றுநிதம்
சாற்றடியர் நேயம் வேண்டும்

சிந்தனையி லுந்தனது சித்துரு தியானிக்குஞ்
சிவயோகர் ஆசிவேண்டும்
சீவர்களின் சேவையே சிவபூசை யாய்க் கொண்ட
சீலர்களின் சேர்க்கை வேண்டும்

பந்தம தகன்றிட்ட பரமஞா னியர்பதம்
பற்றிப் பிடித்தல்வேண்டும்
பாரெங்கு மவர்மொழி பரவிடும் பணியில்யான்
பங்கெடுத்த துய்யவேண்டும்

கந்தா! விசாகனே! கரணாகரா! வென்றி
கதறுநெறி தருதல்வேண்டும்
கதிர்காம கேடத்திரந் தனிமமர்ந் தன்பர்க்குக்
கருணைமழை பொழிதெய்வமே!

9

வள்ளலே! உன்பெருமை வழத்தியவர் பேர்சொல்ல
வாயும் இனிக்குதையா!
வானுலகும் மண்ணுலகும் வாழ்வந் தாயென்று
வாழ்த்தினர் அனந்தமன்றோ?

விள்ளரிய புலமையுடை நக்கீரர் அருணகிரி
விறல்சிதம் பரசாமியும்
வெற்றிபெறு குமரகுரு வித்தகச் சேந்தனார்
வேறுபல வரகவிகளும்

தெள்ளுதமிழ் தன்னிலே தெவிட்டாது இன்பூட்டு
திவ்யகவி பாடியுள்ளார்
தெரியாவிச் சிறியனுரை மழலைமொழி தன்னையுந்
திருவுளந் தேற்றருளுவாய்!

கள்ளமறும் உள்ளமுறும் நின்பதம் லால்வேறு
கனவினுங் கண்டறிகிலேன
கதிர்காம சேத்திரந் தனிலமர்ந் தன்பர்க்குக்
கருணைமழை பொழிதெய்வமே!

10

ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்யாஷ்டோத்தர ஸதநாமாவளி

ஓம் ஸ்கந்தாய நம	ஓம் ப்ரமத்தாய நம
குஹாய நம	உன்மத்தாய நம
ஷண்முகாய நம	ஸூரஸையஸூரக்ஷகாய நம
பாலநேத்ரஸூதாய நம	தேவஸேனாபதயே நம
ப்ரபவே நம	ப்ராஜஞாய நம
பிங்களாய நம	க்ருபாளவே நம
க்ருத்திகாஸூநவே நம	பக்தவத்ஸலாய நம
ஸிகிவாஹநாய நம	உமாஸூதாய நம
த்விஷ்டபுஜாய நம	ஸக்திதராய நம
த்விஷணீணேத்ராய நம	குமாராய நம
ஸக்திதராய நம	க்ரௌஞ்ச தாரணாய நம
பிஸிதாஸ ப்ரபஞ்ஜனாய நம	ஸேனான்யே நம
தாரகாஸூர ஸம்ஹாராய நம	அக்னிஜன்மனே நம
ரக்ஷாபலவிமர்த்தனாய நம	விஸாகாய நம
மத்தாய நம	ஸங்கராத்த்மஜாய நம
ஓம் ஸிவிஸ்வாமினே நம	ஓம் ஸுமனோஹராய நம
கணஸ்வாமினே நம	சதுர்வர்ணாய நம
ஸ்வஸ்வாமினே நம	பஞ்சவர்ணாய நம
ஸ்னாதனாய நம	ப்ரஜாபதயே நம
அனந்தஸக்தயே நம	அஹர்பதயே நம
அக்ஷைப்பாய நம	அக்னிகர்ப்பாய நம
பார்வதீப்ரிய நந்தனாய நம	ஸமீகர்ப்பாய நம
கங்காஸூதாய நம	விஸ்வரேதஸே நம
ஸரோத்பூதாய நம	ஸூராரிக்னே நம
ஆஹூதாய நம	ஹரித்வர்ணாய நம
பாவகாத்த்மஜாய நம	ஸுபகராய நம
ஜ்ஞும்பாய நம	வடவே நம
ய்ரஜ்ஞும்பாய நம	படுவேஷப்ருதே நம
உஜ்ஞும்பாய நம	பூஷ்ணே நம
கமலாஸன ஸம்ஸ்துதாய நம	கபஸ்தயே நம
ஏகவர்ணாய நம	கஹனாய நம
த்விவர்ணாய நம	சந்த்ரவர்ணாய நம
த்ரிவர்ணாய நம	கலாதராய நம

ஓம் மாயாதராய நம
 மஹாமாயினே நம
 கைவல்யாய நம
 ஸங்கராத்தம்ஜாய நம
 விஸ்வயோனயே நம
 அமேயாத்தமனே நம
 தேஜோநிதயே நம
 அனாமயாய நம
 பரமேஷ்டினே நம
 பரப்ரஹ்மணே நம
 வேதகர்ப்பாய நம
 விராட்ஸுதாய நம
 புளிந்தகண்யாபர்த்ரே நம
 மஹாஸாரஸ்வதாஹ்ருதாயநம
 ஆஸ்ரிதாகிலதாத்ரே நம
 ரோகக்னாய நம
 ரோகநாஸனாய நம
 அனந்தமூர்த்தயேநம
 ஓம் ப்ராஹ்மண்யாய நம
 ப்ராஹ்மணப்ரியாய நம
 வம்ஸஹ்ருத்திகராய நம

ஓம் ஆனந்தாய நம
 ஸிகண்டிக்ருதகேதனாயநம
 டம்பாய நம
 பரமடம்பாய நம
 மஹாடம்பாய நம
 வ்ருஷாகபயே நம
 காரணோபாத்ததேஹாய நம
 காரணாதீதவிக்ரஹாய நம
 அநீஸ்வராய நம
 அம்ருதாய நம
 ப்ராணாய நம
 ப்ராணாயாம பராயணாய நம
 விருத்தஹந்த்ரே நம
 வீரக்னாய நம
 ரக்தஸ்யாமகளாய நம
 ஸுப்ரஹ்மண்யாய நம
 குஹாய நம
 ப்ரீதாய நம
 ஓம் வேதவேத்யாய நம
 அஷ்யபலப்ரதாய நம
 ஸ்ரீஸுப்ரஹ்மண்யாய நம

ஸ்ரீ மதகண்டபரிபூர்ண சச்சிதானந்தாத்வைத ஜ்யோதி ஸ்வரூப
 ஸ்ரீஸிவஸுப்ர ஹ்மண்யாய நமோ நம
 நானாவித பரிமள பத்ர புஷ்பாணி ஸமர்ப்பயாமி.

வாழ்த்து

மூவிரு முகங்கள் போற்றி!
முகம் பொழி கருணை போற்றி!
ஏவரும் துதிக்க நின்ற
ஈராறுதோள் போற்றி! காஞ்சி
மாவடி லைகும் செவ்வேள்
மலரடி போற்றி! அன்னான்
சேவலும் மயிலும் போற்றி! திருக்கை
வேல் போற்றி! போற்றி!

1

அருவமும் உருவும் ஆகி
அநாதியாய் பலவாய் ஒன்றாய்ப்
பிரமமாய் நின்ற சோதிப்
பிழம்பதோர் மேனியாகிக்
கருணைகூர் முகங்கள் ஆறும்
கரங்கள் பன்னிரண்டுங் கொண்டே
ஒரு திருமுருகன் வந்தாங்கு
உதித்தனன் உலகம் உய்ய.

2

துய்யதோர் மறைகளாலும்
துதித்திடற்கு அரிய செவ்வேள்
செய்ய பேரடிகள் வாழ்க!
சேவலும் மயிலும் வாழ்க!
வெய்ய சூர் மார்பு கீண்ட
வேல் படை வாழ்க! அன்னான்
பொய்யில் சீர் அடியார் வாழ்!
வாழ்க இப்புவனம் எல்லாம்!

3

பன்னெறி அதினிற் செல்லும்
போக்கினை விலக்கி மேலாம்
நன்னெறி ஒழுகச் செய்து
நவையறு காட்சி நல்கி
என்னையும் அடியனாக்கி
இருவினை நீக்கி ஆண்ட
பன்னிரு தடந்தோள் வள்ளல்
பாத பங்கயங்கள் போற்றி!

4

ஆறிரு தடந்தோள் வாழ்க!
அறுமுகம் வாழ்க! வெற்பைக்
கூறுசெய் தனிவேல் வாழ்க!
குக்குடம் வாழ்க! செவ்வேள்
ஏறிய மஞ்சை வாழ்க!
யானைதன் அணங்கும் வாழ்க!
மாறிலா வள்ளி வாழ்க
வாழ்க சீர் அடியார் எல்லாம்.

5

தரிசனம்

அர்ச்சனை மாலை

என்னை எனக்கறிவித்த எங்கள் குருநாதர்

திருமுறைக் கதைகள்

முத்தான தொண்டர்

புதிய சைவ வினாவிடை(முதலாம் புத்தகம்)

தங்கம்மா நான்மணிமாலை

சிவயோக சுவாமிகளின் அருள்மொழிகள்

பன்னிருமாத நினைவுகள்

கனடாவிற்கு சைவ சமயம்

ஈழத்துச் சித்தர் குடைச்சுவாமி

சைவத் திருமுறைகளின் விழுமியம்

புதிய சைவ வினாவிடை (இரண்டாம் புத்தகம்)

நல்லூர் நாற்பது

யோகி ராம் சுரக்குமார்

திருமுறைச்செல்வம்

தேவைக்கேற்ற திருமுறைத்திரட்டு

விதியை வெல்வது எப்படி

கந்தன் கதை

குரு வழிபாடு

அகத்தியரும் விநாயகரும்

முருகப்பெருமானும் அவ்வையாரும்

சிந்தனைத் தேன் குளிகள்

ஞானவிளக்கு

விநாயக வெண்பா

விநாயக விருத்தம்

சுவாமி சதானந்தர் நற்போதனை

கந்தனே கவியுகத்தில் கண்கண்ட தெய்வம்

தெய்வீக வாழ்க்கை

முப்பெரும் சித்தர்கள்

திருமுறைக்காட்சி

கேதார பத்திரி யாத்திரை

ஆத்மஜோதி நா. முத்தையா சுவாமிகள்

ஆத்மஜோதி நா. முத்தையா சுவாமிகள்

ஆத்மஜோதி நா. முத்தையா சுவாமிகள்

ஆத்மஜோதி முத்தையா சுவாமிகள்

கவிஞர். வி. கந்தவனம்

கவிஞர். வி. கந்தவனம்

கவிஞர். வி. கந்தவனம்

மார்க்கண்டு சுவாமிகள்

ஆத்மஜோதி நா. முத்தையா சுவாமிகள்

கவிஞர். வி. கந்தவனம்

பேரறிஞர் முருகவே பரமநாதன்

பேரறிஞர் முருகவே பரமநாதன்

கவிஞர் வி. கந்தவனம்

கவிஞர் வி. கந்தவனம்

ஆத்மஜோதி முத்தையா சுவாமிகள்

சிவத்துழி வித்தகர் சிவமகாலிங்கம்

(தொகுத்தவர்) கவிஞர் வி. கந்தவனம்

திரு கு. வைத்தியநாதன்(சைவசித்தாந்த சாகரம்)

கவிஞர் வி. கந்தவனம்

கவிஞர் வி. கந்தவனம்

கவிஞர் வி. கந்தவனம்

கவிஞர் வி. கந்தவனம்

மாதாஜி புலவர் சி. விசாலாட்சி

சிவத்துழி வித்தகர் சிவ மகாலிங்கம்

கவிஞர் வி. கந்தவனம்

கவிஞர் வி. கந்தவனம்

தொகுப்பு சபா சிவானந்தன்

ஆத்மஜோதி நா. முத்தையா சுவாமிகள்

இந்து சமயப் பேரவையின் வெளியீடுகள் தேவையானோர்

தொடர்பு கொள்ளவேண்டிய தொலைபேசி இலக்கம்

1870
 1871
 1872
 1873
 1874
 1875
 1876
 1877
 1878
 1879
 1880
 1881
 1882
 1883
 1884
 1885
 1886
 1887
 1888
 1889
 1890
 1891
 1892
 1893
 1894
 1895
 1896
 1897
 1898
 1899
 1900

1870
 1871
 1872
 1873
 1874
 1875
 1876
 1877
 1878
 1879
 1880
 1881
 1882
 1883
 1884
 1885
 1886
 1887
 1888
 1889
 1890
 1891
 1892
 1893
 1894
 1895
 1896
 1897
 1898
 1899
 1900

1870
 1871
 1872
 1873
 1874
 1875
 1876
 1877
 1878
 1879
 1880
 1881
 1882
 1883
 1884
 1885
 1886
 1887
 1888
 1889
 1890
 1891
 1892
 1893
 1894
 1895
 1896
 1897
 1898
 1899
 1900

**இந்து சமயப்பேரவை நடத்திய
நாவலர்பெருமானின் 125வது குருபூசையில்
கௌரவிக்கப்படும் பொழுது**